

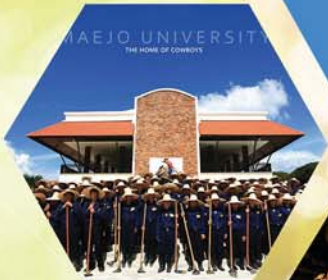
คู่มือ

การประกันคุณภาพการศึกษา

ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ประจำปีการศึกษา 2556

สำนักงานคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

Office of the Quality and Educational Standard (OQES)

คำนำ

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติต่างๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาการดำเนินงานเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาของประเทศได้มีนโยบายให้ทบวงองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในรวมทั้งเสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปและความเคลื่อนไหวด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่างๆ อาทิ กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในพ.ศ.2553 ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนรวมทั้งการประเมินคุณภาพภายนอกกรอบสามที่จะเริ่มต้นในปีงบประมาณ 2554 จนถึงปีงบประมาณ 2558 ซึ่งคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ให้ความเห็นชอบให้เผยแพร่และส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตั้งแต่ปีการศึกษา 2553 เป็นต้นไป

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานระดับมหาวิทยาลัย และคณะหรือหน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน มีแนวทางปฏิบัติในการกำกับ และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน รวมทั้งสอดคล้องกับกรอบแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานเกี่ยวกับการศึกษาระดับอุดมศึกษาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง การจัดทำคู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานี้ ได้มีการปรับปรุงข้อมูลสาระสำคัญในส่วนของคำอธิบายตัวบ่งชี้ให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้นโดยนำตัวบ่งชี้ของ สกอ. จำนวน 23 ตัวบ่งชี้ และตัวบ่งชี้ของ สมศ. จำนวน 14 ตัวบ่งชี้ รวม 37 ตัวบ่งชี้ ซึ่งรายละเอียดตัวบ่งชี้เช่นเดียวกันกับปีการศึกษา 2555 มาดำเนินการ แต่จะมีส่วนแตกต่างจากปีที่แล้วคือ ทางมหาวิทยาลัยได้ตัด ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 15-18 ออก อันจะทำให้มหาวิทยาลัยแม่โจ้ สามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและนำไปสู่การสร้างผลผลิตที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองสังคมและประเทศชาติตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัยต่อไป

สำนักงานคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษานี้ จะเป็นประโยชน์สำหรับการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ หากมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ขอโปรดให้ข้อมูลกลับมายังสำนักงานคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาด้วย จะขอบคุณยิ่ง

สำนักงานคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา มหาวิทยาลัยแม่โจ้

มกราคม 2557

สารบัญ

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ซ
บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	1
1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา	1
2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545กับการประกันคุณภาพการศึกษา	3
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565)	5
4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา	7
5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	9
5.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา	9
5.2 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	12
6. การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก	15
6.1 วัตถุประสงค์เฉพาะ	15
6.2 การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและ การประเมินคุณภาพภายนอก	15
6.3 แนวคิดและทิศทาง	17
บทที่ 2 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	19
1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	19
2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา	21
2.1 การเตรียมการของสถาบันก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน	21
2.2 การดำเนินการของสถาบันระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ	26
2.3 การดำเนินการของสถาบันภายหลังการประเมินคุณภาพ	26

สารบัญ

บทที่ 3 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ	29
1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา	29
2. คำชี้แจงอื่น ๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน	33
3. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ระดับอุดมศึกษา	34
3.1 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอก	34
3.2 การคำนวณค่าคะแนน	35
4. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้	36
5. วิธีการนับ	45
6. องค์ประกอบคุณภาพ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมิน	46
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ	46
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน	47
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต	49
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร	51
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก	54
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ	56
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน	58
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.5 ห้องสมุดอุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้	59
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน	61
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตาม คุณลักษณะของบัณฑิต	63
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา	64
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพ อิสระภายใน 1 ปี	65
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	66

สารบัญ

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	67
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่	70
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14 การพัฒนาคณาจารย์	73
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา	74
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการ ด้านข้อมูลข่าวสาร	75
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา	76
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย	77
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	79
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรือ งานสร้างสรรค์	81
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวน อาจารย์ประจำและนักวิจัย	82
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือ เผยแพร่	84
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	87
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	89
องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม	91
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม	93
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม	94
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการ มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน และ/หรือการวิจัย	95
ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือองค์กรภายนอก	96

สารบัญ

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	97
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม	98
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม	99
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม	100
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ	102
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มี การเรียนการสอน	104
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.2 การพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน สู่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเรียนรู้	106
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ	108
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง	109
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย	112
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/หน่วยงาน เทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน	113
องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ	114
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ	115
องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ	117
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน	119
สรุปตัวบ่งชี้และการรายงานประเมินตนเอง	121
บทที่ 4 ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ	125
บทที่ 5 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพมาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ	169
1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน	169
2. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	170
3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	172
4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	173

สารบัญ

รายการอ้างอิง	177
ภาคผนวก	179
ภาคผนวก ก ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา	179
ภาคผนวก ข แบบรายงานผลการประเมิน	181
ภาคผนวก ค ข้อมูลพื้นฐาน (common data set)	189

สารบัญตาราง

ตารางที่

2.1	วงจรในการจัดกระบวนการประเมินคุณภาพภายใน	22
5.1	องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน และตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ	163
5.2	มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน	166
5.3	มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	167
5.4	มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน	170

แบบรายงานผลการประเมิน

ส 1	ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ	175
ส 2	ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ	177
ส 3	ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	177
ส 4	ผลการประเมินตนเองตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	178
ส 5	ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	178
ป 1	ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	179
ป 2	ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ	180
ป 3	ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา	181
ป 4	ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ	181
ป 5	ผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	182

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

1.1	ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ	10
1.2	ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในกับ การประเมินคุณภาพภายนอก	16

บทที่ 1 การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

1. ความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ภารกิจหลักที่สถาบันอุดมศึกษาจะต้องปฏิบัติมี 4 ประการคือการผลิตบัณฑิตการวิจัยการให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรมการดำเนินการตามภารกิจทั้ง 4 ประการดังกล่าวมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศทั้งระยะสั้นและระยะยาวปัจจุบันมีปัจจัยภายในและภายนอกหลายประการที่ทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะต้องเร่งดำเนินการปัจจัยดังกล่าวคือ

- 1) คุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาและบัณฑิตภายในประเทศมีแนวโน้มที่จะมีความแตกต่างกันมากขึ้นซึ่งจะก่อให้เกิดผลเสียแก่สังคมโดยรวมของประเทศในระยะยาว
- 2) ความท้าทายของโลกาภิวัตน์ต่อการอุดมศึกษาทั้งในประเด็นการบริการการศึกษาข้ามพรมแดนและการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและบัณฑิตอันเป็นผลจากการรวมตัวของประเทศในภูมิภาคอาเซียนซึ่งทั้งสองประเด็นต้องการการรับประกันของคุณภาพการศึกษา
- 3) สถาบันอุดมศึกษาที่มีความจำเป็นที่จะต้องสร้างความมั่นใจแก่สังคมว่าสามารถพัฒนาองค์ความรู้และผลิตบัณฑิตตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศให้มากขึ้นไม่ว่าจะเป็นการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากลการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการการพัฒนาอาชีพคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน
- 4) สถาบันอุดมศึกษาจะต้องให้ข้อมูลสาธารณะ (public information) ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งนักศึกษาผู้จ้างงานผู้ประกอบการรัฐบาลและประชาชนทั่วไป
- 5) สังคมต้องการระบบอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม (participation) มีความโปร่งใส (transparency) และมีความรับผิดชอบซึ่งตรวจสอบได้ (accountability) ตามหลักธรรมาภิบาล
- 6) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในรวมถึงให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาทำหน้าที่ประเมินคุณภาพภายนอกโดยการประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษา
- 7) คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศใช้มาตรฐานการอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2549 เพื่อเป็นกลไกกำกับมาตรฐานระดับกระทรวงระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงานโดยทุกหน่วยงานระดับอุดมศึกษาจะได้ใช้เป็นกรอบการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษา
- 8) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาเมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมและกำกับให้สถาบันอุดมศึกษาจัดการศึกษาให้มีมาตรฐานตามประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่ม

9) กระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2552 และคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ประกาศแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2552 เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อการประกันคุณภาพของบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชา

ด้วยความจำเป็นดังกล่าวสถาบันอุดมศึกษาร่วมกับต้นสังกัดจึงจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาในภาพรวมตามระบบคุณภาพและกลไกที่สถาบันนั้นๆกำหนดขึ้นโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในทุกองค์ประกอบคุณภาพว่าเป็นไปตามเกณฑ์และได้มาตรฐาน

2) เพื่อให้ภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบสถานภาพของตนเองอันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาคุณภาพไปสู่เป้าหมาย (targets) และเป้าประสงค์ (goals) ที่ตั้งไว้ตามจุดเน้นของตนเองและเป็นสากล

3) เพื่อให้ภาควิชา คณะวิชา หรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันอุดมศึกษาทราบจุดแข็งจุดที่ควรปรับปรุง ตลอดจนได้รับข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานเพื่อเสริมจุดแข็งและพัฒนาจุดที่ควรปรับปรุงของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

4) เพื่อให้ข้อมูลสาธารณะที่เป็นประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทำให้มั่นใจว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนด

5) เพื่อให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการส่งเสริมสนับสนุนการจัดการอุดมศึกษาในแนวทางที่เหมาะสม

2. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กับการประกันคุณภาพการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานโดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วย “ระบบการประกันคุณภาพภายใน” และ “ระบบการประกันคุณภาพภายนอก” เพื่อใช้เป็นกลไกในการตรวจสอบรักษาคุณภาพและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษา

การประกันคุณภาพภายในเป็นการสร้างระบบและกลไกในการพัฒนาติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายเป้าหมายและระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดโดยสถานศึกษาและหรือหน่วยงานต้นสังกัดโดยหน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษากำหนดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องมีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาและเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

การประกันคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการติดตามและตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาโดยคำนึงถึงความมุ่งหมายหลักการและแนวการจัดการศึกษาในแต่ละระดับซึ่งประเมินโดย “สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมศ.” พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษาทุกแห่งต้องได้รับการประเมินคุณภาพภายนอกอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกรอบ 5 ปี นับตั้งแต่การประเมินครั้งสุดท้ายและเสนอผลการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน ซึ่งสมศ. ได้ดำเนินการประเมินคุณภาพภายนอกครั้งแรก (พ.ศ. 2544-2548) เสร็จสิ้นไปแล้ว ปัจจุบันอยู่ระหว่างประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ. 2549-2553) และการเตรียมการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สาม (พ.ศ. 2554-2558) ในการประเมินรอบที่สามของสมศ. เป็นการประเมินทั้งระดับสถาบันและคณะวิชาแต่หากสถาบันใดจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งหลักการประเมินจะครอบคลุมการจัดการนอกสถานที่ตั้งหลักทั้งหมดนอกจากนั้นการประเมินคุณภาพจะมีความสอดคล้องกับจุดเน้นหรือกลุ่มสถาบันที่แต่ละสถาบันเลือกตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ

รูปแบบและวิธีการประเมินคุณภาพภายนอกจะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ดังต่อไปนี้

1) เป็นการประเมินเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไม่ได้มุ่งเน้นเรื่องการตัดสินการจับผิดหรือการให้โทษ – ให้โทษ

2) ยึดหลักความเที่ยงตรงเป็นธรรมโปร่งใสมีหลักฐานข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง (evidence – based) และมีความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

3) มุ่งเน้นในเรื่องการส่งเสริมและประสานงานในลักษณะกัลยาณมิตรมากกว่าการกำกับควบคุม

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการประเมินคุณภาพและการพัฒนาการจัดการศึกษาจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

5) มุ่งสร้างความสมดุลระหว่างเสรีภาพทางการศึกษากับจุดมุ่งหมายและหลักการการศึกษาของชาติ ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้เอกภาพเชิงนโยบายแต่ยังคงมีความหลากหลายในทางปฏิบัติโดยสถาบันสามารถกำหนดเป้าหมายเฉพาะและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้เต็มตามศักยภาพของสถาบันและผู้เรียน

3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ปัญหาอุดมศึกษาที่ไร้ทิศทางซ้ำซ้อนขาดคุณภาพและขาดประสิทธิภาพโดยใช้กลไกการประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นกลไกหลักในการดำเนินการกล่าวคือให้มีการสร้างกลไกการประเมิน

คุณภาพสถาบันอุดมศึกษาตามพันธกิจของสถาบันในแต่ละกลุ่มซึ่งมีพื้นที่บริการและจุดเน้นระดับการศึกษาที่ต่างกันรวมทั้งมีพันธกิจและบทบาทในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของประเทศต่างกันตามความหลากหลายทั้งการพัฒนาฐานรากสังคมเศรษฐกิจรวมถึงการกระจายอำนาจในระดับท้องถิ่นการขับเคลื่อนภาคการผลิตในชนบทท้องถิ่นและระดับประเทศจนถึงการแข่งขันในโลกาภิวัตน์ ซึ่งระบบอุดมศึกษาแต่ละกลุ่มเหล่านี้จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอุดมศึกษาและส่งผลกระทบต่อประเทศอย่างมีนัยสำคัญ อาทิ สามารถสร้างความเป็นเลิศได้ตามพันธกิจของตนเอง สามารถตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศดีขึ้น ส่งผลเชิงบวกต่อการผลิตพัฒนาและการทำงานของอาจารย์สามารถปรับจำนวนของบัณฑิตในสาขาที่เป็นความต้องการของสังคม ลดการว่างงาน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาในกลุ่มเหล่านี้มีกลไกร่วมกันในการประกันคุณภาพเพื่อให้บัณฑิตสามารถต่อยอดถ่ายโอนแลกเปลี่ยนกันได้ระหว่างกลุ่มและในระยะยาวการประเมินคุณภาพควรนำไปสู่ระบบรับรองวิทยฐานะ (accreditation) ที่นักศึกษาและสาธารณะให้ความเชื่อถือเป็นฐานและเงื่อนไขในการจัดสรรงบประมาณของรัฐและการสนับสนุนจากภาคเอกชนรวมทั้งการโอนย้ายหน่วยกิต

จากกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา ในปี 2551 กำหนดประเภทหรือกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่มคือ

กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จัดฝึกอบรมสนองตอบความต้องการของท้องถิ่นเพื่อเตรียมกำลังคนที่มีความรู้เข้าสู่ภาคการผลิตจริงในชุมชน มหาวิทยาลัยสนับสนุนรองรับการเปลี่ยนอาชีพพื้นฐานเช่นแรงงานที่ออกจากภาคเกษตรเป็นแหล่งเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเรียนรู้ตลอดชีวิตอันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งของชุมชนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีเพื่อให้ได้บัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถเป็นหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาและการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคมหาวิทยาลัยมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้กับหน่วยงานธุรกิจและบุคคลในภูมิภาคเพื่อรองรับการดำรงชีพมหาวิทยาลัยอาจมีการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาโทด้วยก็ได้

กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตเฉพาะทางหรือเฉพาะกลุ่มสาขาวิชาทั้งสาขาวิชาทางวิทยาศาสตร์กายภาพวิทยาศาสตร์ชีวภาพสังคมศาสตร์หรือมนุษยศาสตร์รวมทั้งสาขาวิชาชีพเฉพาะทางมหาวิทยาลัยอาจเน้นการทำวิทยานิพนธ์หรือการวิจัยหรือเน้น

การผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถทักษะและสมรรถนะในการประกอบอาชีพระดับสูงหรือเน้นทั้งสองด้านรวมทั้งมหาวิทยาลัยอาจมีบทบาทในการพัฒนาภาคการผลิตจริงทั้งอุตสาหกรรมและบริการ มหาวิทยาลัยในกลุ่มนี้อาจจำแนกได้เป็น 2 ลักษณะคือลักษณะที่ 1 เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและลักษณะที่ 2 เป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นระดับปริญญาตรี

กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก หมายความว่า มหาวิทยาลัยที่เน้นการผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกและเน้นการทำวิทยานิพนธ์และการวิจัยรวมถึงการวิจัยหลังปริญญาเอกมหาวิทยาลัยเน้นการผลิตบัณฑิตที่เป็นผู้นำทางความคิดของประเทศมหาวิทยาลัยมีศักยภาพในการขับเคลื่อนอุดมศึกษาไทยให้อยู่ในแนวหน้าระดับสากล มุ่งสร้างองค์ความรู้และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ จัดอยู่ในกลุ่ม ค 2 เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรี

ดังนั้น การประกันคุณภาพการศึกษาจึงต้องสร้างกลไกการประเมินคุณภาพให้สอดคล้องกับการแบ่งกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา 4 กลุ่มดังกล่าว

4. การประกันคุณภาพกับมาตรฐานการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในหมวด 5 ที่ว่าด้วยการบริหารและการจัดการศึกษามาตรา 34 ได้กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติโดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อใช้เป็นกลไกระดับกระทรวงระดับคณะกรรมการการอุดมศึกษาและระดับหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการพัฒนาการอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาต่อไปมาตรฐานการอุดมศึกษาที่จัดทำขึ้นฉบับนี้ได้ใช้มาตรฐานการศึกษาของชาติที่เปรียบเสมือนร่มใหญ่เป็นกรอบในการพัฒนาโดยมีสาระสำคัญที่ครอบคลุมเป้าหมายและหลักการของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของไทยและเป็นมาตรฐานที่คำนึงถึงความหลากหลายของกลุ่มหรือประเภทของสถาบันอุดมศึกษาเพื่อให้ทุกสถาบันสามารถนำไปใช้กำหนดพันธกิจและมาตรฐานของการปฏิบัติงานได้

มาตรฐานการอุดมศึกษาที่ปรากฏตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ 7 สิงหาคม 2549 ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และมาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ มาตรฐานย่อยทั้ง 3 ด้านนี้ อยู่ในมาตรฐานการศึกษาของชาติที่ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 มาตรฐานเช่นกันคือ มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทยที่พึงประสงค์ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ แต่ละมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการอุดมศึกษาจะมีความสอดคล้องและสัมพันธ์กับมาตรฐานย่อยของมาตรฐานการศึกษาของชาติ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาบรรลุตามจุดมุ่งหมายและหลักการของการจัดการศึกษาของชาติ

นอกเหนือจากมาตรฐานการอุดมศึกษาที่เป็นมาตรฐานแม่บทแล้วคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำ**มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา**ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือ มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา และมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาและกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก นอกจากนั้นยังได้จัดทำ**กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ** พ.ศ.2552 เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตในแต่ละระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาโดยกำหนดให้คุณภาพของบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิและสาขาวิชาต้องเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คณะกรรมการการอุดมศึกษายังได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอื่นๆ อาทิ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา หลักเกณฑ์การขอเปิดและดำเนินการหลักสูตรระดับปริญญาในระบบการศึกษาทางไกล หลักเกณฑ์การกำหนดชื่อปริญญา หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาประเมินคุณภาพการจัดการศึกษานอกสถานที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาได้พัฒนาด้านวิชาการและวิชาชีพรวมทั้งการพัฒนาคุณภาพและยกระดับมาตรฐานในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้มีความทัดเทียมกันและพัฒนาสู่สากล ซึ่งทำให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถจัดการศึกษาได้อย่างยืดหยุ่นคล่องตัวและต่อเนื่องในทุกระดับการศึกษาตลอดจนสะท้อนให้เห็นถึงมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา

เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามที่กำหนดทั้งมาตรฐานการศึกษาระดับชาติมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาและสัมพันธ์กับมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาอื่นๆ รวมถึงกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงจำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพที่พัฒนาขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ทั้งนี้ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาหลักเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องและการประกันคุณภาพการศึกษาสามารถแสดงในแผนภาพที่ 1.1

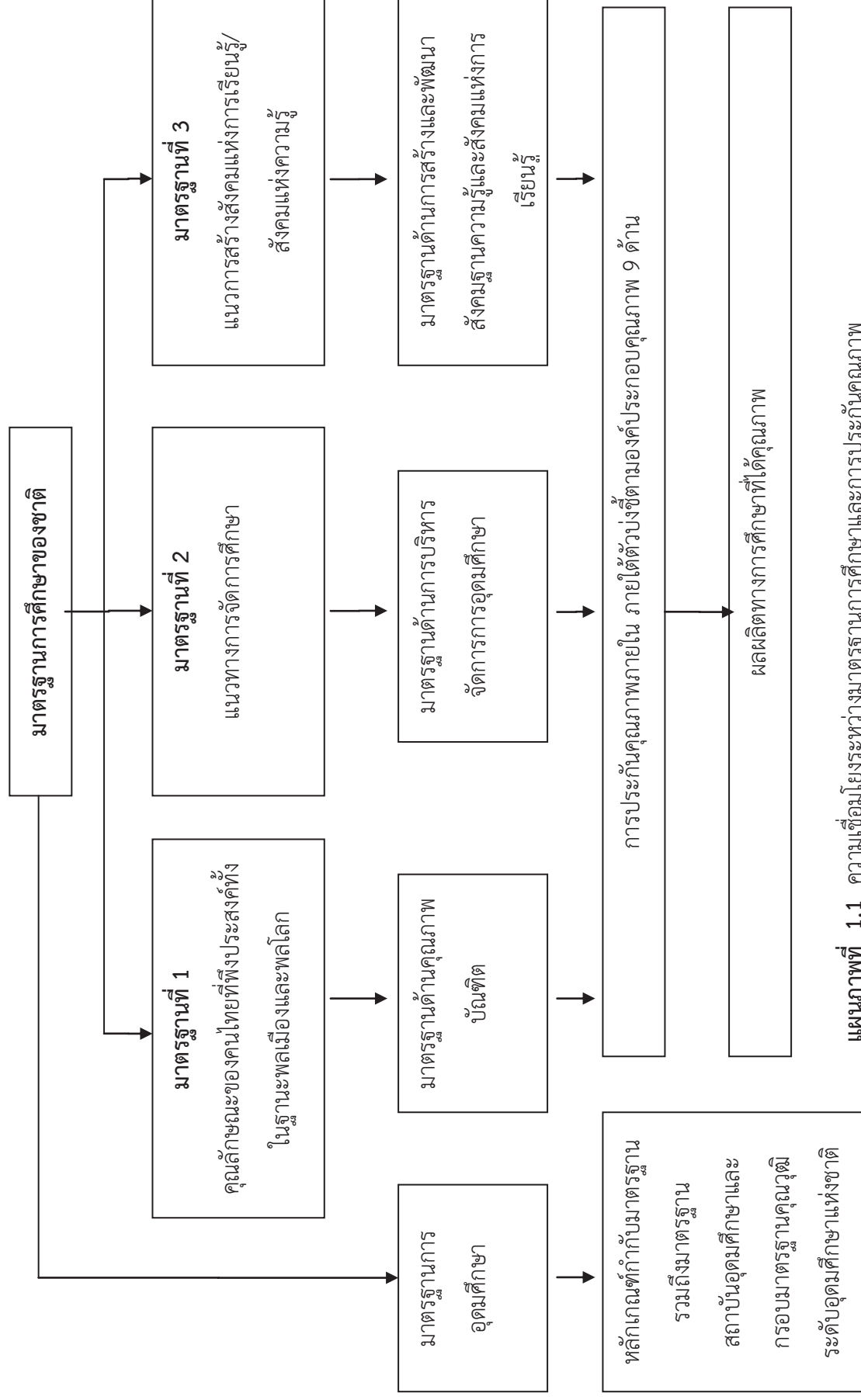
5. การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ก่อนมีประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษาและได้จัดทำประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องนโยบายและแนวปฏิบัติในการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษามาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เพื่อเป็นแนวทางในการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการสำคัญ 3 ประการคือการให้เสรีภาพทางวิชาการ (academic freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (institutional autonomy) และความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (accountability)

ต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ระบุให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาประกอบกับพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอแนะนโยบายแผนพัฒนาและมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนการศึกษาแห่งชาติสนับสนุนทรัพยากรติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้องสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงมีหน้าที่ร่วมกับสถานศึกษาในการจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา

หลังจากที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีผลบังคับใช้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ในฐานะหน่วยงานต้นสังกัดที่ทำหน้าที่กำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาได้เสนอระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวซึ่งคณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2543 ได้มีมติเห็นชอบกับระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ทบวงมหาวิทยาลัยเดิม) ซึ่งต่อมาได้จัดทำเป็นประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2545 เพื่อใช้เป็นแนวปฏิบัติสาระสำคัญของประกาศฉบับนี้ระบุให้ทบวงมหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมมหาวิทยาลัยจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งให้มีการประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาจากภายในหรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถาบันการศึกษาเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการประเมินคุณภาพจากภายนอก รวมถึงสนับสนุนให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาขึ้นในแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษาเพื่อกำหนดนโยบายหลักเกณฑ์แนวทางวิธีการตรวจสอบและประเมินระบบกลไกและประเมินผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของแต่ละคณะวิชาหรือสถาบันอุดมศึกษา

แผนภาพที่ 1.1 ความเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานการศึกษาและการประกันคุณภาพ

หลังจากดำเนินการตามประกาศฉบับปี พ.ศ. 2545 ไประยะหนึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจึงได้จัดทำกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2546 เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในมาตรา 5 และมาตรา 47 วรรคสองโดยสาระสำคัญเกี่ยวกับระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในของกฎกระทรวงฉบับนี้ยังคงไว้ตามประกาศทบวงมหาวิทยาลัยฯพ.ศ. 2545 ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ต่อมาในปี 2553 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 แทนฉบับเดิมโดยรวมการประกันคุณภาพภายในและภายนอกของการศึกษาทุกระดับไว้ในฉบับเดียวกันมีคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาทำหน้าที่หลัก 2 ประการคือ 1) วางระเบียบหรือออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาเพื่อส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาการประกันคุณภาพภายในระดับอุดมศึกษาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการอุดมศึกษาและ 2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาแก่สถานศึกษาโดยนำผลการประเมินคุณภาพทั้งภายในและภายนอกไปปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องนอกจากนี้ยังมีการปรับเปลี่ยนให้ระบบการประกันคุณภาพภายในประกอบด้วย การประเมินคุณภาพการติดตามตรวจสอบคุณภาพและการพัฒนาคุณภาพและกำหนดให้หน่วยงานต้นสังกัดจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.1.1 หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้พิจารณาจากประเด็นต่อไปนี้

- 1) ระบบการประกันคุณภาพภายในของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาโดยคำนึงถึงมาตรฐานการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามที่กระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด
- 2) ผลการปฏิบัติงานของคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่กำหนดไว้
- 3) ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานตามระบบการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษาตามตัวบ่งชี้คุณภาพการศึกษา

5.1.2 วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

วิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ระบุในกฎกระทรวงให้ใช้แนวปฏิบัติดังนี้

- 1) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบการดำเนินการด้านการประกันคุณภาพขึ้นโดยมีหน้าที่พัฒนาบริหารและติดตามการดำเนินการประกันคุณภาพภายในตลอดจนประสานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าการจัดการศึกษาจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อใช้กำกับติดตามตรวจสอบและประเมินคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพภายใต้กรอบนโยบายและหลักการที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

3) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายในโดยถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา

4) ให้คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบและกลไกควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ดังนี้ (1) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (2) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (3) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (4) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (5) อุปกรณ์การศึกษา (6) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (7) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (8) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควร

ทั้งนี้ให้แต่ละคณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีระบบการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาตามที่เห็นสมควรโดยให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาด้านการประกันคุณภาพการศึกษาในระดับคณะวิชาของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

5.1.3 การรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา

ระบบการประกันคุณภาพภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่คณะวิชาและสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องดำเนินการอย่างมีระบบและต่อเนื่องสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในเสนอต่อสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและเปิดเผยต่อสาธารณชนโดยให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์และแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

5.1.4 การติดตามตรวจสอบของต้นสังกัด

ให้หน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษานั้นอย่างน้อยหนึ่งครั้งในทุกสามปีและแจ้งผลให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาทราบรวมทั้งเปิดเผยผลการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษาต่อสาธารณชน

5.2 แนวทางการพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

5.2.1 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาอาจพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมสอดคล้องกับระดับการพัฒนาของสถาบันโดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายในระดับชาติหรือนานาชาติหรือเป็นระบบเฉพาะที่สถาบันพัฒนาขึ้นเอง แต่ไม่ว่าจะเป็นระบบคุณภาพแบบใดจะต้องมีกระบวนการทำงานที่เริ่มต้นจากการวางแผนการดำเนินงานตามแผนการตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนา ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการกิจของสถาบันบรรลุเป้าประสงค์และมีพัฒนาการอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกันก็เป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจว่าสถาบันอุดมศึกษาสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

5.2.2 มาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพ

มาตรฐาน เป็นกรอบสำคัญในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาคือมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างไรก็ตามในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่างๆยังต้องดำเนินการให้ได้ตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องอีกมากเช่นมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษามาตรฐานเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของสมศ. กรอบการปฏิบัติราชการตามมิติด้านต่างๆของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในกรณีมหาวิทยาลัยของรัฐ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ เป็นข้อกำหนดของการประกันคุณภาพภายในที่พัฒนาขึ้นในองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ (1) ปรัชญาปณิธานวัตถุประสงค์และแผนดำเนินการ (2) การผลิตบัณฑิต (3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา (4) การวิจัย (5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม (6) การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม (7) การบริหารและการจัดการ (8) การเงินและงบประมาณและ (9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวสามารถชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานและหลักเกณฑ์อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบคุณภาพนั้นๆได้ทั้งหมดดังนั้นใน บทที่ 3 ของคู่มือฉบับนี้จึงได้พัฒนาตัวบ่งชี้ที่สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องใช้ประเมินคุณภาพภายในทั้งตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินปัจจัยนำเข้ากระบวนการและผลผลิตหรือผลลัพธ์นอกจากนี้ตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินกระบวนการยังได้นำเสนอตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานไว้ด้วยในบทที่ 4 เพื่อประโยชน์ของสถาบันอุดมศึกษาในการนำตัวบ่งชี้ดังกล่าวไปใช้

เกณฑ์การประเมินเป็นมาตรวัดของแต่ละตัวบ่งชี้ซึ่งพัฒนาจากเกณฑ์และแนวปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาหรือโดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาทิสมศ. ทั้งนี้เพื่อให้การประเมินคุณภาพการศึกษามีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน

5.2.3 กลไกการประกันคุณภาพ

ในด้านของกลไกการประกันคุณภาพผู้มีความสำคัญส่งผลให้การดำเนินงานประสบความสำเร็จและนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง คือ คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของสถาบันที่จะต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนและเข้าใจร่วมกันทุกระดับโดยมอบหมายให้หน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบในการติดตามตรวจสอบประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง หน้าที่สำคัญประการหนึ่งของคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ คือ การจัดระบบประกันคุณภาพพร้อมทั้งตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับสถาบัน ระบบประกันคุณภาพที่ใช้ต้องสามารถเชื่อมโยงให้เกิดคุณภาพของการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคลระดับภาควิชาหรือสาขาวิชาระดับคณะวิชาไปจนถึงระดับสถาบันโดยอาจจำเป็นต้องจัดทำคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานแต่ที่สำคัญคณะกรรมการหรือหน่วยงานนี้ต้องประสานงานและผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพซึ่งสามารถใช้งานร่วมกันได้ในทุกระดับ

5.2.4 ระบบฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศ

การวิเคราะห์และวัดผลดำเนินงานเป็นสิ่งจำเป็นในกระบวนการประกันคุณภาพการวัดและวิเคราะห์ผลการดำเนินงานจะไม่สามารถทำได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพหากปราศจากฐานข้อมูลและระบบสารสนเทศที่เป็นจริงถูกต้องตรงกันทุกระดับตั้งแต่ระดับบุคคลภาควิชาคณะวิชาและสถาบัน ตลอดจนเป็นข้อมูลที่สามารถเรียกใช้ได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น ระบบสารสนเทศที่ดีมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาและส่งผลต่อคุณภาพในทุกขั้นตอนการดำเนินงานตั้งแต่การวางแผนการปฏิบัติงานประจำการตรวจสอบประเมินผลจนถึงการปรับปรุงและพัฒนา

6. การประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

การประเมินคุณภาพภายนอกเป็นการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษาโดยหน่วยงานหรือบุคคลภายนอกสถานศึกษาเพื่อมุ่งให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาดีขึ้น ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการที่สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพภายในเพื่อวางแผนพัฒนาปรับปรุงคุณภาพของตนเองดำเนินการปรับปรุงคุณภาพมีการกำกับติดตามคุณภาพและมีระบบประเมินตนเองก่อน ต่อจากนั้นจึงรับการประเมินคุณภาพภายนอกโดย สมศ. ซึ่งจะดำเนินการพิจารณาและตรวจสอบจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษาการประเมินคุณภาพภายในและการประเมินคุณภาพภายนอกจึงควรสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

6.1 วัตถุประสงค์เฉพาะ

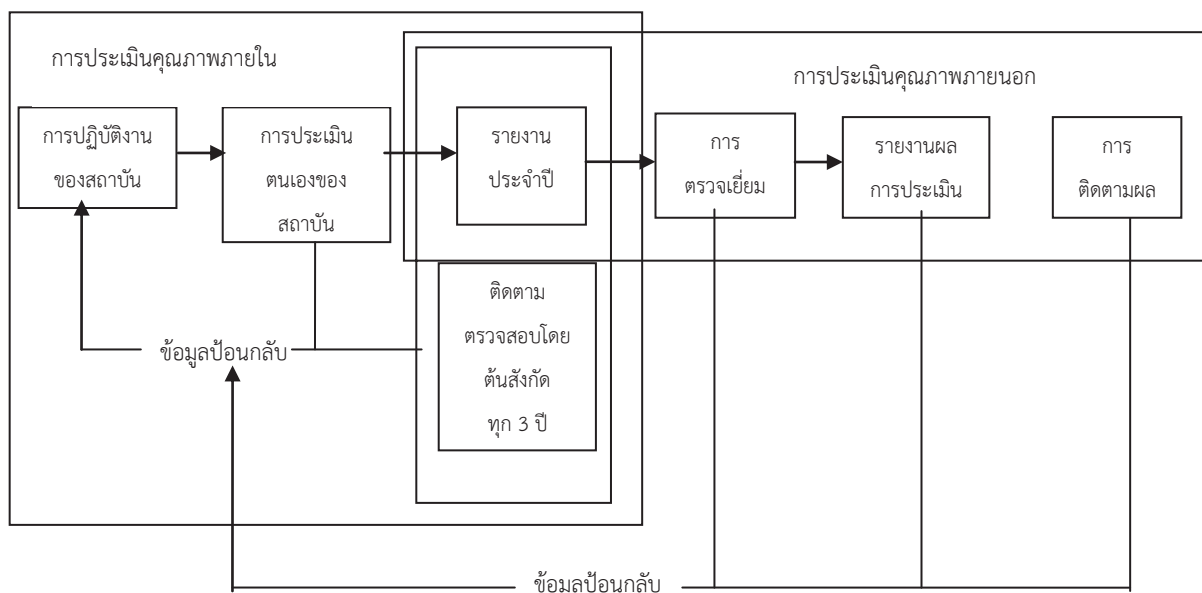
- 1) เพื่อตรวจสอบยืนยันสภาพจริงในการดำเนินงานของสถานศึกษาและประเมินคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษากรอบแนวทางและวิธีการที่ สมศ. กำหนดซึ่งสอดคล้องกับระบบการประกันคุณภาพของสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัด
- 2) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ช่วยสะท้อนความแตกต่างของแต่ละสถานศึกษาที่แสดงถึงอัตลักษณ์รวมทั้งผลสำเร็จของการดำเนินงานตามมาตรการส่งเสริมและการขึ้นนำสังคมของสถานศึกษาตามนโยบายของภาครัฐ
- 3) เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยพิจารณาจากผลผลิตผลลัพธ์และผลกระทบมากกว่ากระบวนการ
- 4) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีการพัฒนาคุณภาพและพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในอย่างต่อเนื่อง
- 5) เพื่อส่งเสริมให้สถานศึกษามีทิศทางที่สอดคล้องกันในการประเมินคุณภาพภายนอกกับการประเมินคุณภาพภายใน
- 6) เพื่อสร้างความร่วมมือและมีเป้าหมายร่วมกันระหว่างหน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเพื่อเป็นการเชื่อมโยงการดำเนินงานสู่การพัฒนาคุณภาพร่วมกัน
- 7) เพื่อรายงานผลการประเมินคุณภาพและเผยแพร่ผลการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสถานศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและสาธารณชน

6.2 การเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพการศึกษาภายในและการประเมินคุณภาพภายนอก

ตามมาตรา 48 ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545ระบุว่า “ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง” ในขณะที่มาตรา 49 ของพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันระบุถึงการประเมินคุณภาพภายนอก

ไว้ว่า “ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นองค์กรมหาชนทำหน้าที่พัฒนาเกณฑ์วิธีการประเมินคุณภาพภายนอกและทำการประเมินผลการจัดการศึกษาเพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพของสถานศึกษา”

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาปกติที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการควบคุมดูแลปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพมีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลการดำเนินงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาปรับปรุงคุณภาพอย่างสม่ำเสมอด้วยเหตุนี้ระบบประกันคุณภาพภายในจึงต้องดูแลทั้งปัจจัยนำเข้า (input) กระบวนการ (process) และผลผลิตหรือผลลัพธ์ (output/outcome) ซึ่งต่างจากการประเมินคุณภาพภายนอกที่เน้นการประเมินผลการจัดการศึกษาดังนั้นความเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอกจึงเป็นสิ่งจำเป็นโดยได้เชื่อมโยงให้เห็นจากแผนภาพที่

แผนภาพที่ 1.2 ความสัมพันธ์ระหว่างการประกันคุณภาพภายในกับการประเมินคุณภาพภายนอก

จากแผนภาพที่ 1.2 จะเห็นว่าเมื่อสถาบันอุดมศึกษามีการดำเนินการประกันคุณภาพภายในแล้วจำเป็นต้องจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในซึ่งเป็นผลจากการประกันคุณภาพภายในหรือเรียกว่ารายงานการประเมินตนเอง (Self Assessment Report : SAR) เพื่อนำเสนอสภาสถาบันหน่วยงานต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชนเอกสารดังกล่าวจะเป็นเอกสารเชื่อมโยงระหว่างการประกันคุณภาพภายในของสถาบันการติดตามตรวจสอบของต้นสังกัดและการประเมินคุณภาพภายนอกโดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์กรมหาชน) หรือ สมศ. ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องจัดทำรายงานการประเมินตนเองที่มีความลุ่มลึกสะท้อนภาพที่แท้จริงของสถาบันในทุกองค์ประกอบคุณภาพ

สมศ. มีแนวคิดและหลักการในการประเมินคุณภาพภายนอกตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติโดยมุ่งเน้นคุณภาพของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อให้ความมั่นใจว่าผู้เรียนจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน ไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตามโดยมีระบบการประกันคุณภาพเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

6.3 แนวคิดและทิศทาง

- 1) ประเมินอิงเกณฑ์ตามจุดเน้นของสถานศึกษา
- 2) ประเมินจากผลการจัดการศึกษาเป็นหลักตามมาตรา49แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยให้น้ำหนักร้อยละ 75
- 3) ประเมินในเชิงกระบวนการโดยให้น้ำหนักร้อยละ 25 เพื่อให้ความสำคัญกับสถาบัน ผู้บริหาร คณาจารย์และเครื่องมืออุปกรณ์คุณภาพและความพร้อมของผู้เรียนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการประกันคุณภาพภายใน
- 4) ประเมินโดยวิธีการและข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพโดยพิชญพิจารณา (Peer Review)
- 5) ประเมินโดยการยืนยันรายงานการประเมินตนเองที่ถูกต้องเชื่อถือได้ เพื่อกระตุ้นให้การประกันคุณภาพภายในมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น
- 6) ลดจำนวนมาตรฐานและจำนวนตัวบ่งชี้โดยถ่ายโอนมาตรฐานและตัวบ่งชี้เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า และกระบวนการให้อยู่ในระบบการประกันคุณภาพภายใน

บทที่ 2 กระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1. แนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

จุดมุ่งหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในก็เพื่อตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานของสถาบันตามระบบและกลไกที่สถาบันนั้น ๆ ได้กำหนดขึ้นทั้งนี้เพื่อให้สถาบันได้ทราบสถานภาพที่แท้จริง อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางและพัฒนาคุณภาพตามเกณฑ์และมาตรฐานที่ตั้งไว้อย่างต่อเนื่องการประเมินคุณภาพที่มีประสิทธิภาพนั้นทั้งคณะผู้ประเมินและสถาบันที่รับการประเมินจำเป็นต้องกำหนดบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553

ทั้งนี้สถาบันต้องวางแผนจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในให้เสร็จก่อนสิ้นปีการศึกษาที่จะเริ่มวงรอบการประเมินเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถาบันดังนี้

1) เพื่อให้สามารถนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการศึกษาได้ทันในปีการศึกษาถัดไปและตั้งงบประมาณได้ทันก่อนเดือนตุลาคม (กรณีที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ)

2) เพื่อให้สามารถจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายในส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาและเผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ภายใน 120 วันนับจากวันสิ้นปีการศึกษาของแต่ละสถาบัน

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาเกิดประโยชน์ดังที่กล่าวข้างต้นจึงควรมีแนวทางการจัดการกระบวนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในดังปรากฏในตารางที่ 2.1 ตารางดังกล่าวสามารถแยกได้เป็น 4 ขั้นตอนตามระบบการพัฒนาคุณภาพ PDCA คือการวางแผน (plan) การดำเนินงานและเก็บข้อมูล (do) การประเมินคุณภาพ (check) และการเสนอแนวทางปรับปรุง (act) โดยมีรายละเอียดดังนี้

P = กิจกรรมข้อที่ 1 เริ่มกระบวนการวางแผนการประเมินตั้งแต่ต้นปีการศึกษา โดยนำผลการประเมินปีก่อนหน้านั้นมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนด้วยกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงระบบประกันคุณภาพหรือตัวบ่งชี้หรือเกณฑ์การประเมินจะต้องมีการประกาศให้ทุกหน่วยงานในสถาบันได้รับทราบและถือปฏิบัติโดยทั่วกันก่อนเริ่มปีการศึกษาเพราะต้องเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนมิถุนายน

D = กิจกรรมข้อที่ 2 ดำเนินงานและเก็บข้อมูลบันทึกผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นปีการศึกษาคือเดือนที่ 1- เดือนที่ 12 ของปีการศึกษา (เดือนมิถุนายน-เดือนพฤษภาคมปีถัดไป)

C = กิจกรรมข้อที่ 3-8 ดำเนินการประเมินคุณภาพในระดับภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและสถาบันระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคมของปีการศึกษาถัดไป

A = กิจกรรมข้อที่ 9 วางแผนปรับปรุงและดำเนินการปรับปรุงตามผลการประเมิน โดยคณะกรรมการบริหารของสถาบันอุดมศึกษานำข้อเสนอแนะและผลการประเมินของคณะกรรมการ ประเมินคุณภาพภายในมาวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน (รวมทั้งข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย) มา ทำแผนปฏิบัติการประจำปีและเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไปหรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้ งบประมาณกลางปีหรืองบประมาณพิเศษก็ได้

สำหรับกิจกรรมข้อที่ 10 ในตารางดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินการ ตามกฎหมายเพื่อประโยชน์ของสถาบันในการปรับปรุงคุณภาพและเพื่อประโยชน์ของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายเพื่อการ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของชาติให้ทัดเทียมกับนานาชาติและมีความ เป็นสากล

2. ขั้นตอนการประเมินคุณภาพการศึกษา

2.1 การเตรียมการของมหาวิทยาลัยก่อนการตรวจเยี่ยมของผู้ประเมิน

2.1.1 การเตรียมรายงานประจำปี

ก. จัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในโดยใช้รูปแบบการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในตามที่กำหนดในระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online)

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) เป็นฐานข้อมูลกลางเพื่อใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบายและการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอุดมศึกษาตลอดจนอำนวยความสะดวกให้กับสถาบันอุดมศึกษาในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านทางระบบออนไลน์ตั้งแต่การจัดเก็บข้อมูลพื้นฐาน (common data set) และเอกสารอ้างอิงการประเมินตนเองการประเมินของคณะกรรมการประเมินคุณภาพรวมทั้งการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในบนระบบฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ (e-SAR) รวมทั้งเปิดเผยต่อสาธารณะเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคโดยมีนโยบายให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งในสังกัดใช้ฐานข้อมูลดังกล่าวในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในและจัดส่งรายงานประจำปีที่เป็นรายงานการประเมินคุณภาพภายในผ่านทางระบบออนไลน์และเปิดเผยต่อสาธารณชนตามกฎหมาย

ข. จัดการเตรียมเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละองค์ประกอบคุณภาพ

1) เอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงในแต่ละตัวบ่งชี้ต้องเป็นข้อมูลในช่วงเวลาเดียวกับที่นำเสนอในรายงานการประเมินตนเองตลอดจนสาระในเอกสารต้องตรงกับชื่อเอกสารที่ระบุในรายงานการประเมินตนเอง

2) การนำเสนอเอกสารในช่วงเวลาตรวจเยี่ยมอาจทำได้ในสองแนวทางคือ จัดเอกสารให้อยู่ในที่อยู่ปกติตามหน่วยงานในกรณีนี้ต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะเรียกดูเอกสารได้จากผู้ใดหน่วยงานไหนชื่อหรือหมายเลขเอกสารอะไรหรืออาจจัดในแนวทางที่สองคือนำเอกสารมารวมไว้ที่เดียวกันในห้องทำงานของคณะผู้ประเมินโดยจัดให้เป็นระบบที่สะดวกต่อการเรียกใช้การนำเสนอเอกสารในแนวทางนี้เป็นที่นิยมกว่าแนวทางแรกเพราะสามารถเรียกหาเอกสารได้เร็วและดูความเชื่อมโยงในเอกสารฉบับต่างๆได้ในคราวเดียว

ปัจจุบันเอกสารหรือหลักฐานอ้างอิงที่เกี่ยวข้องกับตัวบ่งชี้แต่ละตัวและองค์ประกอบคุณภาพแต่ละองค์ประกอบสามารถบรรจุหรือจัดเก็บ (upload) หรือเชื่อมโยง (link) ไว้บนระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพ (CHE QA Online) ซึ่งทำให้การจัดเก็บเป็นระบบและง่ายต่อการค้นหาของคณะกรรมการประเมินและไม่เป็นภาระเรื่องการจัดเตรียมเอกสารหลักฐานของมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2.1 แผนดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน ปีการศึกษา 2556 (มหาวิทยาลัยแม่โจ้)

กิจกรรมดำเนินการ	พ.ศ. 2556							พ.ศ. 2557										
	มีย	กค	สค	กย	ตค	พย	ธค	มค	กพ	มีค	เมย	พค	มิย	กค	สค	กย	ตค	พย
1. ผู้รับผิดชอบในตัวชี้แนะทางการพัฒนา ตามข้อเสนอแนะจากการประเมินปีการศึกษา 2555 ที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบไปดำเนินการ (มหาวิทยาลัยรับการประเมินปีการศึกษา 12 – 13 กันยายน 2556 สภาเห็นชอบแนวทางการพัฒนา 18 พฤศจิกายน 2556)																		
2. ติดตามผลการพัฒนาตามข้อเสนอแนะ และนำเสนอต่อคณะกรรมการประกันฯ และอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านบริหารความเสี่ยงและการประกันคุณภาพ																		
3. จัดทำและเผยแพร่คู่มือประกันฯ ปีการศึกษา 2556 ระดับมหาวิทยาลัย และระดับคณะ																		
4. หน่วยงาน/มหาวิทยาลัยเก็บข้อมูลและป้อนข้อมูลใน e-manage ระยะ 12 เดือน (ปีการศึกษา 2556 / ปีงบประมาณ 2556 / ปีปฏิทิน 2556 ตามแต่ละ kpi กำหนดไว้ในคู่มือฯ)																		
5. มหาวิทยาลัยติดตามผลการดำเนินงานของคณะ/มหาวิทยาลัย จากระบบ e-manage และรายงานผลต่อที่ประชุมกรรมการประกันฯ ทุกครั้งที่มีการประชุม							11											
6. หน่วยงาน/มหาวิทยาลัย ป้อนข้อมูล SAR ลงในระบบ e-manage (SAR ครอบคลุม CDS ด้วย)																		
7. ประเมิน IQA ระดับคณะ																		
8. CHEQA online ระดับคณะ (SAR และผลประเมิน)																		
9. CHEQA online ระดับคณะ นำ kpi และผลประเมินที่ใช้ร่วมกับมหาวิทยาลัยเข้าระบบ																		
10. ประเมิน IQA ระดับมหาวิทยาลัย																		
11.CHEQA online ระดับมหาวิทยาลัย (SAR และผลประเมิน)																		
12. มหาวิทยาลัยส่งผลประเมินระดับคณะให้ทราบอย่างเป็นทางการ (คะแนนรวม kpi ที่ใช้ผลประเมินร่วมกับมหาวิทยาลัย)																		
13. นำเสนอผลการประเมิน และแนวทางการพัฒนาข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมคณะกรรมการประกันฯ / คณะกรรมการบริหาร / คณะอนุกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้านบริหารความเสี่ยงและประกันคุณภาพ / สภามหาวิทยาลัย																		

กิจกรรมดำเนินการ	พ.ศ. 2556								พ.ศ. 2557									
	มีย	กค	สค	กย	ตค	พย	ธค	มค	กพ	มีค	เมย	พค	มิย	กค	สค	กย	ตค	พย
14. แจ้งให้ผู้รับผิดชอบถึงแนวทางการพัฒนาตามข้อเสนอแนะจากการประเมิน ตามที่สภามหาวิทยาลัยเห็นชอบ เพื่อวางแผนปรับปรุงการดำเนินงาน - พร้อมทั้งแจ้งให้กองแผนงานพิจารณาปรับแผนกลยุทธ์ / แผนปฏิบัติการประจำปี และเสนอตั้งงบประมาณปีถัดไป หรือจัดทำโครงการพัฒนาและเสนอใช้งบประมาณกลางปี - โดยจะมีการติดตามผลการดำเนินงานไปยังผู้รับผิดชอบก่อนที่จะมีการประชุมอนุกรรมการสภาฯ ประมาณ 1 เดือน																		

2.1.2 การเตรียมบุคลากร

ก. การเตรียมบุคลากรในมหาวิทยาลัยควรมีความครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- 1) ทำความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินคุณภาพในประเด็นที่สำคัญๆ อาทิ การประเมินคุณภาพคืออะไร มีความสำคัญต่อการพัฒนาอย่างไร ขั้นตอนการประเมินคุณภาพเป็นเช่นไร
- 2) เน้นย้ำกับบุคลากรในการให้ความร่วมมือการตอบคำถามหรือการสัมภาษณ์โดยยึดหลักว่าตอบตามสิ่งที่ปฏิบัติจริงและผลที่เกิดขึ้นจริง
- 3) เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายซักถามแสดงความคิดเห็นเพื่อสร้างความกระจ่างในการดำเนินงานของทุกหน่วยงานในทุกประเด็นเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของบุคลากร
- 4) เน้นย้ำให้บุคลากรทุกคนตระหนักว่าการประกันคุณภาพคือภารกิจประจำของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันทำอย่างต่อเนื่อง

ข. การเตรียมบุคลากรผู้ประสานงานในระหว่างการตรวจเยี่ยมจำเป็นต้องมีบุคลากรจำนวน

1 - 3 คน ทำหน้าที่ประสานงานระหว่างคณะผู้ประเมินกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งนี้ผู้ประสานงาน ควรเตรียมตัวดังนี้

- 1) ทำความเข้าใจทุกกิจกรรมของแผนการประเมินอย่างละเอียด
- 2) ทำความเข้าใจอย่างดีกับภารกิจของคณะวิชาและมหาวิทยาลัยเพื่อสามารถให้ข้อมูลต่อผู้ประเมินรวมทั้งต้องรู้ว่าจะต้องติดต่อกับใครหรือหน่วยงานใดหากผู้ประเมินต้องการข้อมูลเพิ่มเติมที่ตนเองไม่สามารถตอบได้
- 3) มีรายชื่อสถานที่หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ที่คณะกรรมการประเมินจะเชิญมาให้ข้อมูลอย่างครบถ้วน
- 4) ประสานงานล่วงหน้ากับผู้ที่จะให้ข้อมูลที่เป็นบุคลากรภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยว่าจะเชิญมาเวลาใดห้องใดหรือพบกับใครตามตารางการประเมินที่คณะกรรมการประเมินกำหนด
- 5) เมื่อมีปัญหาในการอำนวยความสะดวกแก่คณะผู้ประเมินจะต้องสามารถประสานงานแก้ไขได้ทันที

2.1.3 การเตรียมสถานที่สำหรับคณะผู้ประเมิน

ก. ห้องทำงานของคณะผู้ประเมิน

- 1) จัดเตรียมห้องทำงานและโต๊ะที่กว้างพอสำหรับวางเอกสารจำนวนมากโดยเป็นห้องที่ปราศจากการรบกวนขณะทำงานเพื่อเป็นส่วนตัวของคณะกรรมการ
- 2) จัดเตรียมคอมพิวเตอร์อุปกรณ์เครื่องเขียนในห้องทำงานและอุปกรณ์เสริมอื่นๆให้คณะผู้ประเมินพร้อมใช้งานได้ตามความต้องการ
- 3) จัดเตรียมโทรศัพท์พร้อมหมายเลขที่จำเป็นไว้ในห้องทำงานหรือบริเวณใกล้เคียง
- 4) ห้องทำงานควรอยู่ใกล้กับที่จัดเตรียมอาหารว่างอาหารกลางวันตลอดจนบริการสาธารณูปโภคอื่น ๆ
- 5) ควรประสานงานกับคณะผู้ประเมินเพื่อทราบความต้องการพิเศษอื่นใดเพิ่มเติม

ข. ห้องที่ใช้สัมภาษณ์ผู้บริหารอาจารย์บุคลากรนักศึกษาฯลฯควรจัดไว้เป็นการเฉพาะให้เหมาะสมกับการใช้งาน

2.1.4 การเตรียมการประสานงานกับทีมคณะกรรมการประเมินคุณภาพ

ก. มหาวิทยาลัยจัดทำคำสั่งแต่งตั้งและจัดส่งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในทราบทั้งนี้แนวทางการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเป็นดังนี้

1) คณะกรรมการประเมินระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูงซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าที่รับการประเมินอาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายนอกภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าโดยต้องเป็นผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

2) คณะกรรมการประเมินระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- มีกรรมการประเมินอย่างน้อย 3 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อย 1 คน ในกรณีที่ผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์สูงซึ่งสามารถให้คำแนะนำที่จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคณะที่รับการประเมิน อาจอนุโลมให้ไม่ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. ก็ได้ ส่วนผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯ เป็นผู้ประเมินจากภายในหรือนอกมหาวิทยาลัยก็ได้ ในกรณีที่ผู้ประเมินภายในมหาวิทยาลัยต้องอยู่นอกสังกัดคณะที่ประเมินโดยประธานต้องเป็นผู้ที่ขึ้นบัญชีประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

3) คณะกรรมการประเมินระดับมหาวิทยาลัย

- มีกรรมการประเมินอย่างน้อย 5 คน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของมหาวิทยาลัย

- เป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. อย่างน้อยร้อยละ 50 ส่วนผู้ประเมินจากภายในมหาวิทยาลัยต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ประเมินของ สกอ. หรือที่มหาวิทยาลัยจัดฝึกอบรมให้โดยใช้หลักสูตรของ สกอ.

- ประธานคณะกรรมการประเมินฯเป็นผู้ประเมินจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่ขึ้นบัญชี
ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในของ สกอ.

ข. มหาวิทยาลัยแจ้งให้คณะกรรมการประเมินคุณภาพทราบว่าคุณภาพการประเมินฯจะต้อง
ทำการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับมหาวิทยาลัย
ผ่านทางระบบ CHE QA Online พร้อมทั้งจัดส่ง username และ password ให้คณะกรรมการประเมินฯ
ทุกท่านและทุกระดับทราบเพื่อเข้าไปศึกษารายงานการประเมินตนเองล่วงหน้าก่อนวันรับการตรวจเยี่ยม
อย่างน้อย 2 สัปดาห์โดยในส่วนของผู้ทำหน้าที่ประธานคณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะต้องแจ้งให้สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาจัดส่งรหัส
ประจำตัว (ID code) ให้ด้วย เพื่อให้ประธานฯทำหน้าที่ตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูล
พื้นฐาน (common data set) และผลการประเมินก่อนส่งรายงานการประเมินคุณภาพของ
คณะกรรมการประเมินฯเข้าสู่ระบบ นอกจากนี้ให้มหาวิทยาลัยแจ้งรายชื่อผู้ทำหน้าที่ประสานงาน
ระหว่างมหาวิทยาลัย คณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่า กับคณะกรรมการประเมินฯ รวมทั้งเบอร์โทรศัพท์
และ e-mail address สำหรับติดต่อ

ค. ประสานงานกับประธานหรือตัวแทนของคณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อร่วมเตรียม
แผนการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน อาทิ การจัดทำตารางเวลาเข้าตรวจเยี่ยม การให้ข้อมูลที่
คณะกรรมการประเมินฯต้องการเพิ่มเติมก่อนการตรวจเยี่ยมการนัดหมายต่างๆ เป็นต้น

2.2 การดำเนินการของมหาวิทยาลัยระหว่างการตรวจเยี่ยมเพื่อประเมินคุณภาพ

- 1) เปิดโอกาสให้บุคลากรทุกคนได้ร่วมรับฟังคณะกรรมการประเมินคุณภาพชี้แจงวัตถุประสงค์
และวิธีการประเมินในวันแรกของการตรวจเยี่ยม
- 2) บุคลากรพึงปฏิบัติตามปกติระหว่างการตรวจเยี่ยมแต่เตรียมพร้อมสำหรับการนำเยี่ยมชม
หรือตอบคำถามหรือรับการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการประเมินคุณภาพ
- 3) จัดให้มีผู้ประสานงานทำหน้าที่ตลอดช่วงการตรวจเยี่ยม ทั้งนี้เพื่อประสานงานกับบุคคลหรือ
หน่วยงานที่คณะกรรมการประเมินฯต้องการข้อมูลและเพื่อนำการเยี่ยมชมหน่วยงานภายในตลอดจน
อำนวยความสะดวกอื่นๆ
- 4) ในกรณีที่คณะกรรมการประเมินฯทำงานต่อหลังเวลาราชการควรมีผู้ประสานงานส่วนหนึ่งอยู่
อำนวยความสะดวก
- 5) บุคลากรทุกคนควรมีโอกาสรับฟังการให้ข้อมูลป้อนกลับจากคณะกรรมการประเมินฯเมื่อ
สิ้นสุดการตรวจเยี่ยมตลอดจนเปิดโอกาสให้ซักถามหรือขอความเห็นเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

2.3 การดำเนินการของมหาวิทยาลัยภายหลังการประเมินคุณภาพ

- 1) ผู้บริหารระดับภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและระดับมหาวิทยาลัยรวมทั้ง
ผู้เกี่ยวข้องนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะเข้าสู่การประชุมหรือสัมมนาในระดับต่างๆ เพื่อวางแผนพัฒนา
หรือปรับปรุงการดำเนินการกิจอย่างเป็นรูปธรรมต่อไป โดยอาจจัดทำเป็นแผนปฏิบัติการในการแก้ไขจุดที่
ควรปรับปรุงและเสริมจุดแข็งซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมที่ต้องดำเนินการกำหนดเวลาเริ่มต้นจนถึงเวลา

สิ้นสุดกิจกรรมงบประมาณสำหรับแต่ละกิจกรรมตลอดจนผู้รับผิดชอบกิจกรรมเหล่านั้นทั้งนี้เพื่อให้สามารถติดตามตรวจสอบผลการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่อง

2) พิจารณาการจัดกิจกรรมเสริมสร้างขวัญและกำลังใจโดยแสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยชื่นชมผลสำเร็จที่เกิดขึ้นและตระหนักว่าผลสำเร็จทั้งหมดมาจากความร่วมมือร่วมใจของทุกฝ่าย

3) ภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและมหาวิทยาลัยควรให้ข้อมูลย้อนกลับแก่คณะกรรมการประเมินคุณภาพเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาผู้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในต่อไป

บทที่ 3 ตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพ ตามองค์ประกอบคุณภาพ

1. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา

1.1 หลักการ

การพัฒนาตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษามีหลักการสำคัญ 6 ประการคือ

- 1) ตัวบ่งชี้พัฒนาขึ้นภายใต้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่มีความครอบคลุมพันธกิจหลัก 4 ประการของการอุดมศึกษาและพันธกิจสนับสนุนซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 2) ตัวบ่งชี้ตอบสนองเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) มาตรฐานการศึกษาของชาติมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานสถาบันอุดมศึกษากรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้องรวมทั้งสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอกของ สมศ. ภายใต้หลักการสำคัญคือไม่ให้เป็นภาระซ้ำซ้อนในการปฏิบัติงานแก่สถาบันอุดมศึกษา
- 3) ตัวบ่งชี้ประเมินปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลิตหรือผลลัพธ์โดยตัวบ่งชี้ผลิตผลและผลลัพธ์จะมีทั้งที่ สกอ.พัฒนาขึ้นและตัวบ่งชี้ที่ สมศ. ใช้ในการประเมินคุณภาพภายนอกทั้งนี้เพื่อความเชื่อมโยงและความเป็นเอกภาพของระบบประกันคุณภาพอุดมศึกษาไทยและเพื่อรองรับการประเมินภายนอกของ สมศ.
- 4) ตัวบ่งชี้มีความสมดุลระหว่างมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้านคือด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านกระบวนการภายในด้านการเงินและด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม
- 5) จำนวนตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้นเป็นเพียงจำนวนตัวบ่งชี้ขั้นต่ำสถาบันอุดมศึกษาสามารถเพิ่มเติมตัวบ่งชี้และเกณฑ์ได้ตามความเหมาะสมกับระดับการพัฒนาของสถาบัน
- 6) เกณฑ์ที่พัฒนาขึ้นมีทั้งประเภทเกณฑ์มาตรฐานทั่วไปที่ใช้กับทุกกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรีกลุ่ม ค1 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษากลุ่ม ค2 สถาบันเฉพาะทางที่เน้นระดับปริญญาตรีและกลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกตามนิยามที่กำหนดในประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2 วิธีการพัฒนาตัวบ่งชี้

1.2.1 ศึกษากฎหมายและเอกสารที่เกี่ยวข้องได้แก่

- 1) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- 2) กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
- 3) กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 4) มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 5) มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6) มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 7) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 8) เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 9) มาตรฐานและตัวบ่งชี้การประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)

1.2.2 วิเคราะห์และประมวลข้อมูลจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องในข้อ 1.2.1 เพื่อนำมาพัฒนาตัวบ่งชี้โดยจำแนกตามปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลิตและผลลัพธ์โดยใช้องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านที่ครอบคลุมพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นกรอบในการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อให้สามารถวัดคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษาและมาตรฐานที่เกี่ยวข้องอื่นๆได้ครบทุกมาตรฐาน

1.2.3 กำหนดตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้าตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการและตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์ซึ่งมีความครอบคลุมทุกองค์ประกอบคุณภาพทุกมาตรฐานการอุดมศึกษาและทุกมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

1.2.4 ตรวจสอบความสมดุลของตัวบ่งชี้ที่กำหนดตามมุมมองการบริหารจัดการทั้ง 4 ด้านคือด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านกระบวนการภายในด้านการเงินและด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม

1.2.5 กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 2 ประเภทคือตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพและตัวบ่งชี้เชิงปริมาณดังนี้

1) ตัวบ่งชี้เชิงคุณภาพจะระบุเกณฑ์มาตรฐานเป็นข้อๆกำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 การประเมินจะนับจำนวนข้อและระบุว่าผลการดำเนินงานได้กี่ข้อได้คะแนนเท่าใดกรณีที่ไม่นำมาพิจารณาใดๆหรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ถือว่าได้ 0 คะแนน

2) ตัวบ่งชี้เชิงปริมาณอยู่ในรูปของร้อยละหรือค่าเฉลี่ยกำหนดเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนนระหว่าง 1 ถึง 5 โดยเป็นค่าต่อเนื่อง (มีจุดทศนิยม) สำหรับการแปลงผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ (ซึ่งอยู่ในรูปร้อยละหรือค่าเฉลี่ย) เป็นคะแนนทำได้โดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์โดยที่แต่ละตัวบ่งชี้จะกำหนดค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่คิดเป็นคะแนน 5 ไว้ ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 1 กำหนดร้อยละ 100 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 75.51

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{75.51}{100} \times 5 = 3.78$$

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดร้อยละ 85 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 34.62

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{34.62}{85} \times 5 = 2.04$$

ตัวอย่างที่ 3 กำหนดค่าเฉลี่ยคือจำนวนเงินวิจัยต่ออาจารย์และนักวิจัย 200,000 บาท เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานได้ 152,500.35 บาทต่อคน

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{152,500.35}{200,000} \times 5 = 3.81$$

ตัวอย่างที่ 4 กำหนดร้อยละ 90 เป็นคะแนน 5 ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ได้ร้อยละ 92.08

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{92.08}{90} \times 5 = 5$$

หลักการคำนวณการแปลงค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยเป็นคะแนนสรุปได้ดังนี้

- 1) ผลการดำเนินงานเท่ากับหรือสูงกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 จะได้คะแนน 5
- 2) ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนน 5 คำนวณคะแนนที่ได้ดังนี้

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่ได้จากการดำเนินการ}}{\text{ค่าร้อยละหรือค่าเฉลี่ยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 ของตัวบ่งชี้ นั้น ๆ}} \times 5$$

ข้อปฏิบัติเรื่องจุดทศนิยม

การคำนวณค่าร้อยละค่าเฉลี่ยและค่าคะแนนให้ใช้ทศนิยม 2 ตำแหน่งโดยการปัดทศนิยมตำแหน่งที่ 3 ตามหลักการปัดทศนิยม (ตั้งแต่เลข 5 ขึ้นไปปัดขึ้น) เช่น

72.364 เป็น 72.36

3.975 เป็น 3.98

1.2.6 กำหนดเกณฑ์การประเมินตัวบ่งชี้เป็น 5 ระดับมีคะแนนตั้งแต่ 1 ถึง 5 กรณีที่ไม่ดำเนินการใดๆ หรือดำเนินการไม่ครบที่จะได้ 1 คะแนนให้ได้ 0 คะแนนโดยมีความหมายของคะแนนดังนี้

คะแนน 0.00 – 1.50 หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน
คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง	การดำเนินงานต้องปรับปรุง
คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง	การดำเนินงานระดับพอใช้
คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง	การดำเนินงานระดับดี
คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง	การดำเนินงานระดับดีมาก

2. คำชี้แจงอื่นๆ ในการนำตัวบ่งชี้ไปใช้ประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

1) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับมหาวิทยาลัยแต่ละมหาวิทยาลัยจะต้องใช้ตัวบ่งชี้คุณภาพทุกตัวในการประเมินคุณภาพ

2) การประเมินคุณภาพการศึกษาภายในระดับภาควิชาคณะวิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและหน่วยงานที่มีการเรียนการสอนให้มหาวิทยาลัยพิจารณาตัวบ่งชี้ที่จะนำไปใช้ให้สอดคล้องกับบริบทโครงสร้างและระบบการบริหารและปรับข้อความในตัวบ่งชี้และเกณฑ์มาตรฐานให้สอดคล้องกับระดับของหน่วยงานที่รับการประเมินเช่นตัวบ่งชี้ที่ 7.1 การประเมินสภามหาวิทยาลัยและผู้บริหารของมหาวิทยาลัยอาจปรับเป็นการประเมินกรรมการประจำคณะวิชาและผู้บริหารคณะวิชาเป็นต้น

3) การประเมินทุกตัวบ่งชี้เป็นการประเมินในรอบปีการศึกษายกเว้นตัวบ่งชี้ที่ 1.1 ตัวบ่งชี้ที่ 4.3 และตัวบ่งชี้ที่ 8.1 มหาวิทยาลัยอาจจะเลือกประเมินตามปีงบประมาณก็ได้ในกรณีเช่นนั้นจะต้องระบุให้ชัดเจนและต้องประเมินในรอบปีงบประมาณอย่างต่อเนื่องโดยใช้ พ.ศ.ของปีงบประมาณที่ตรงกับปีการศึกษาที่ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ของ สมศ. ให้ใช้รอบปีตามที่ สมศ. กำหนด

4) อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการพนักงานและบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

อาจารย์ประจำ (สมศ.) หมายถึง อาจารย์ประจำที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานของมหาวิทยาลัยรวมทั้งอาจารย์ที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักวิจัยประจำ (สมศ.) หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานของมหาวิทยาลัยรวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัยและมีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำให้นับระยะเวลาการทำงานดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. แนวทางการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก ระดับอุดมศึกษา

การประเมินคุณภาพภายนอกรอบสามระดับอุดมศึกษาได้กำหนดตัวบ่งชี้เป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน กลุ่มตัวบ่งชี้อัตลักษณ์ และกลุ่มตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่2) พ.ศ. 2545 และกฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 ข้อ 38 ซึ่งกำหนดให้ สมศ. ทำการประเมินคุณภาพภายนอกสถานศึกษาแต่ละแห่งตามมาตรฐานการศึกษาของชาติและครอบคลุมหลักเกณฑ์ในเรื่องต่อไปนี้คือ 1) มาตรฐานที่ว่าด้วยผลการจัดการศึกษาในแต่ละระดับและประเภทการศึกษา 2) มาตรฐานที่ว่าด้วยการบริหารจัดการศึกษา 3) มาตรฐานที่ว่าด้วยการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และ 4) มาตรฐานที่ว่าด้วยการประกันคุณภาพภายใน

3.1 ตัวบ่งชี้การประกันคุณภาพภายนอก

ตัวบ่งชี้
กลุ่มตัวบ่งชี้พื้นฐาน
ด้านคุณภาพบัณฑิต
1. บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
2. คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โทและเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
4. ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
5. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
6. งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
7. ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ
ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม
8. ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย
9. ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก
ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
10. การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
11. การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน 11 ตัวบ่งชี้ (1)

ตัวบ่งชี้
ด้านการบริหารและการพัฒนามหาวิทยาลัย
12. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
13. การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารมหาวิทยาลัย
14. การพัฒนาคณาจารย์
คะแนนเฉลี่ยผลการประเมิน 14 ตัวบ่งชี้

3.2 การคำนวณค่าคะแนน

การใช้สูตรการคำนวณค่าคะแนนให้คำนวณตามผลการดำเนินงานจริงโดยใช้ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น 5 คะแนน ตามเกณฑ์การให้คะแนนเป็นตัวเทียบในการคำนวณค่าคะแนน ดังนี้

$$\frac{\text{ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้}}{\text{ผลการดำเนินงานที่กำหนดเป็น 5 คะแนน}} \times 5$$

4. นิยามศัพท์ที่ใช้ในตัวบ่งชี้

กระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการศึกษาที่ถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุดเป็นกระบวนการจัดการศึกษาที่ต้องเน้นให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้และพัฒนาความรู้ได้ด้วยตนเองหรือรวมทั้งมีการฝึกและปฏิบัติในสภาพจริงของการทำงานมีการเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนกับสังคมและการประยุกต์ใช้ มีการจัดกิจกรรมและกระบวนการให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินและสร้างสรรค์สิ่งต่าง ๆ

นอกจากนี้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพโดยสะท้อนจากการที่นักศึกษาสามารถเลือกเรียนรายวิชาหรือเลือกทำโครงการหรือชิ้นงานในหัวข้อที่สนใจในขอบเขตเนื้อหาของวิชานั้นๆ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับอุดมศึกษาตามแนวทางเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งมุ่งพัฒนาความรู้และทักษะทางวิชาชีพทักษะชีวิตและทักษะสังคมมีปรากฏในวงการศึกษไทยหลายรูปแบบตัวอย่างเช่น¹

- 1) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-based Learning : PBL)
- 2) การเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Individual Study)
- 3) การเรียนรู้แบบสรคณิยม (Constructivism)
- 4) การเรียนรู้แบบแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง (Self-Study)
- 5) การเรียนรู้จากการทำงาน (Work-based Learning)
- 6) การเรียนรู้ที่เน้นการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ (Research-based Learning)
- 7) การเรียนรู้ที่ใช้วิธีสร้างผลงานจากการตกผลึกทางปัญญา (Crystal-based Approach)

การบูรณาการ (Integration) หมายถึงการผสมกลมกลืนของแผนกระบวนการสารสนเทศ การจัดสรรทรัพยากรการปฏิบัติการผลลัพธ์และการวิเคราะห์เพื่อสนับสนุนเป้าประสงค์ที่สำคัญของมหาวิทยาลัย (organization-wide goal) การบูรณาการที่มีประสิทธิผลเป็นมากกว่าความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน (alignment) ซึ่งการดำเนินการของแต่ละองค์ประกอบภายในระบบการจัดการผลการดำเนินการมีความเชื่อมโยงกันเป็นหนึ่งเดียวอย่างสมบูรณ์

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอคมหาวิทยาลัยเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอคมหาวิทยาลัยของเจ้าของบทความ

¹ ดูเพิ่มเติม “รายงานการวิจัยการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547”.

การเผยแพร่ผลงานวิจัยในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (Proceedings) โดยมีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25 และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ

การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม หมายถึง กิจกรรมหรือโครงการให้บริการแก่สังคมภายนอกมหาวิทยาลัย หรือเป็นการให้บริการที่จัดในมหาวิทยาลัยโดยมีบุคคลภายนอกเข้ามาใช้บริการ

การให้อำนาจในการตัดสินใจ หมายถึง การให้อำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและในการปฏิบัติแก่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับงานเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

งานวิจัย หมายถึง กระบวนการที่มีระเบียบแบบแผนในการค้นหาคำตอบของปัญหาหรือการแสวงหาความรู้ใหม่ตลอดจนถึงการประดิษฐ์คิดค้นที่ผ่านกระบวนการศึกษาค้นคว้าหรือทดลองวิเคราะห์และตีความข้อมูลตลอดจนสรุปผลอย่างเป็นระบบ

งานวิจัย (สมศ.) หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการระเบียบวิธีวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชาเพื่อให้เกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่หรือเป็นการต่อยอดองค์ความรู้เดิม

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานวิชาการ (ไม่จำเป็นต้องเป็นงานวิจัย) ที่มีการศึกษาค้นคว้าที่แสดงออกทางศิลปะหรือดนตรีอันเป็นที่ยอมรับ

งานสร้างสรรค์ (สมศ.) หมายถึง ผลงานศิลปะและสิ่งประดิษฐ์ประเภทต่างๆที่มีความเป็นนวัตกรรมโดยมีการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นระบบที่เหมาะสมตามประเภทของงานศิลปะซึ่งมีแนวทางการทดลองหรือการพัฒนาจากแนวคิดสร้างสรรค์เดิมเพื่อเป็นต้นแบบหรือความสามารถในการบุกเบิกศาสตร์อันก่อให้เกิดคุณค่าทางสุนทรีย์และคุณประโยชน์ที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพตามการจัดกลุ่มศิลปะของอาเซียนงานสร้างสรรค์ทางศิลปะ ได้แก่ (1) ทัศนศิลป์ (Visual Arts) ประกอบด้วยผลงานด้านจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ภาพถ่ายภาพยนตร์ สื่อประสมสถาปัตยกรรมและงานออกแบบประเภทอื่น ๆ (2) ศิลปะการแสดง (Performing Arts) ประกอบด้วย ดุริยางคศิลป์ นาฏยศิลป์ รวมถึงการแสดงรูปแบบต่าง ๆ และ (3) วรรณศิลป์ (Literature) ซึ่งประกอบด้วย บทประพันธ์และกวีนิพนธ์รูปแบบต่างๆ

การประเมินงานสร้างสรรค์

1) ประเมินในมิติการเผยแพร่มีใช้ประเมินคุณภาพตัวผลงานการเผยแพร่งานสร้างสรรค์ต้องผ่านการรับรองหรือกลั่นกรองจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินักวิชาการหรือนักวิชาชีพในสาขาวิชาซึ่งเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพโดยมีระดับเกณฑ์การประเมินตามที่ สมศ. กำหนด

2) ระดับเกณฑ์การประเมินการเผยแพร่ใช้เกณฑ์การประเมินมาตรฐานเดียวกันทุกสาขาวิชาถึงแม้ผลงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันตามสาขาวิชาเช่นขนาดผลงานงบประมาณเวลาการทำงาน จำนวนผู้ร่วมงานวิธีการจัดการเผยแพร่หรือประโยชน์ที่ได้รับ

3) การประเมินในมิติการเผยแพร่เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้สร้างผลงานสร้างสรรค์ได้รับการประเมินผลงานมากขึ้นและเป็นการส่งเสริมให้อาจารย์มีกำลังใจสร้างสรรค์ผลงานทั้งยังเป็นการให้ความสำคัญกับการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์เหมือนกับเป็นการเผยแพร่งานวิชาการทางการสร้างสรรค์ให้กว้างขึ้น

จรรยาบรรณนักวิจัย² หมายถึง หลักเกณฑ์ควรประพฤติปฏิบัติของนักวิจัยทั่วไปเพื่อให้การดำเนินงานวิจัยตั้งอยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมและหลักวิชาการที่เหมาะสมตลอดจนประกันมาตรฐานของการศึกษาค้นคว้าให้เป็นไปอย่างสมศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิของนักวิจัยดังนี้

- 1) นักวิจัยต้องซื่อสัตย์และมีคุณธรรมในทางวิชาการและการจัดการ
- 2) นักวิจัยต้องตระหนักถึงพันธกรณีในการทำวิจัยตามข้อตกลงที่ทำไว้กับหน่วยงานที่สนับสนุนการวิจัยและต่อหน่วยงานที่ตนสังกัด
- 3) นักวิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัย
- 4) นักวิจัยต้องมีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่ศึกษาวิจัยไม่ว่าจะเป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิต
- 5) นักวิจัยต้องเคารพศักดิ์ศรีและสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นตัวอย่างในการวิจัย
- 6) นักวิจัยต้องมีอิสระทางความคิดโดยปราศจากอคติในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย
- 7) นักวิจัยพึงนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบ
- 8) นักวิจัยพึงเคารพความคิดเห็นทางวิชาการของผู้อื่น
- 9) นักวิจัยพึงมีความรับผิดชอบต่อสังคมทุกระดับ

จรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน หมายถึง ประมวลความประพฤติที่อาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติเพื่อรักษาส่งเสริมเกียรติคุณชื่อเสียงและฐานะของอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด โดยอาจใช้กรอบแนวทางตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษาโดยต้องยึดมั่นในหลักการ 6 ประการคือ 1) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง 2) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบต่อ 3) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ 4) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม 5) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน 6) ไม่ใช้อำนาจครอบงำผิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษาและต้องครอบคลุมจรรยาบรรณ 10 ประการ คือ 1) จรรยาบรรณต่อตนเอง 2) จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ 3) จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน 4) จรรยาบรรณต่อหน่วยงาน 5) จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา 6) จรรยาบรรณต่อผู้ใต้บังคับบัญชา 7) จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมงาน 8) จรรยาบรรณต่อนักศึกษาและผู้รับบริการ 9) จรรยาบรรณต่อประชาชนและ 10) จรรยาบรรณต่อสังคม

² ดูเพิ่มเติม “จรรยาบรรณนักวิจัย” สภาวิจัยแห่งชาติสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

นักวิจัยประจำ (สมศ.) หมายถึง นักวิจัยประจำที่เป็นข้าราชการหรือพนักงานของมหาวิทยาลัยรวมทั้งบุคลากรที่มีตำแหน่งและหน้าที่ความรับผิดชอบเทียบเท่าเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัยและมีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัย

นักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (Full Time Equivalent Student : FTES) หมายถึง นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนตามเกณฑ์จำนวนหน่วยกิตมาตรฐานของการลงทะเบียนดังนี้

ระบบทวิภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 36 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(18 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งโครงการปกติและโครงการภาคพิเศษ:
ลงทะเบียน 24 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา (12 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษาปกติ)

ระบบไตรภาค - สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี : ลงทะเบียน 45 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(15 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)
- สำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา : ลงทะเบียน 30 หน่วยกิตต่อปีการศึกษา
(10 หน่วยกิตต่อภาคการศึกษา)

ขั้นตอนการคำนวณค่า FTES มีดังนี้

- 1) คำนวณค่าหน่วยกิตนักศึกษา (Student Credit Hours : SCH) ซึ่งก็คือผลรวมของผลคูณระหว่างจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนกับจำนวนหน่วยกิตแต่ละรายวิชาที่เปิดสอนทุกรายวิชาตลอดปีการศึกษารวบรวมหลังจากนักศึกษาลงทะเบียนแล้วเสร็จ (หมดกำหนดเวลาการเพิ่ม-ถอน) โดยมีสูตรการคำนวณดังนี้

$$SCH = \sum n_i c_i$$

เมื่อ n_i = จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในวิชาที่ i

c_i = จำนวนหน่วยกิตของวิชาที่ i

- 2) คำนวณค่า FTES โดยใช้สูตรคำนวณดังนี้

$$F\ T\ E\ S = \frac{SCH}{\text{จำนวนหน่วยกิตต่อปีการศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการลงทะเบียนในระดับปริญญาชั้นๆ}}$$

นักศึกษาภาคปกติ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการหรือนอกเวลาราชการโดยมหาวิทยาลัยได้มีการคำนวณเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และไม่มีการจ่ายค่าตอบแทนเป็นการพิเศษ

นักศึกษาภาคพิเศษ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในช่วงเวลาราชการหรือนอกเวลาราชการโดยมหาวิทยาลัยมิได้นับว่าการสอนดังกล่าวเป็นภาระงานสอนของอาจารย์และ/หรือได้มีการจ่ายค่าตอบแทนให้กับการสอนของอาจารย์เป็นการพิเศษ

แนวปฏิบัติที่ดี หมายถึง วิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติที่ทำให้องค์การประสบความสำเร็จหรือสู่ความเป็นเลิศตามเป้าหมายเป็นที่ยอมรับในวงวิชาการหรือวิชาชีพนั้นมีหลักฐานของความสำเร็จปรากฏชัดเจน โดยมีการสรุปวิธีปฏิบัติหรือขั้นตอนการปฏิบัติตลอดจนความรู้และประสบการณ์บันทึกเป็นเอกสารเผยแพร่ให้หน่วยงานภายในหรือภายนอกสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) หมายถึง กลุ่มคนต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบหรืออาจได้รับผลกระทบจากการดำเนินการและความสำเร็จของมหาวิทยาลัย ตัวอย่างของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น นักศึกษา ผู้ปกครอง สมาคมผู้ปกครอง ผู้ปฏิบัติงาน คู่ความร่วมมือทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ คณะกรรมการกำกับดูแลมหาวิทยาลัยในด้านต่างๆ ศิษย์เก่า นายจ้าง มหาวิทยาลัยอื่นๆ องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับดูแล กฎ ระเบียบองค์การที่ให้เงินสนับสนุน ผู้เสียภาษี ผู้กำหนดนโยบาย ผู้ส่งมอบ ตลอดจนชุมชนในท้องถิ่น และชุมชนวิชาการหรือวิชาชีพ

แผนกลยุทธ์ หมายถึง แผนระยะยาวของมหาวิทยาลัยโดยทั่วไปมักใช้เวลา 5 ปีเป็นแผนที่กำหนดทิศทางการพัฒนาของมหาวิทยาลัยแผนกลยุทธ์ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์พันธกิจเป้าประสงค์วัตถุประสงค์ผลการวิเคราะห์ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม กลยุทธ์ต่างๆ ของมหาวิทยาลัยควรครอบคลุมทุกภารกิจของมหาวิทยาลัย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของแต่ละกลยุทธ์และค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เพื่อวัดระดับความสำเร็จของการดำเนินงานตามกลยุทธ์ โดยมหาวิทยาลัยนำแผนกลยุทธ์มาจัดทำแผนดำเนินงานหรือแผนปฏิบัติการประจำปี

แผนปฏิบัติการประจำปี หมายถึง แผนระยะสั้นที่มีระยะเวลาในการดำเนินงานภายใน 1 ปีเป็นแผนที่ถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ลงสู่ภาคปฏิบัติเพื่อให้เกิดการดำเนินงานจริงตามกลยุทธ์ประกอบด้วยโครงการหรือกิจกรรมต่างๆ ที่จะต้องดำเนินการในปีนั้นๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนกลยุทธ์ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของโครงการหรือกิจกรรมค่าเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้นรวมทั้งมีการระบุผู้รับผิดชอบหลักหรือหัวหน้าโครงการงบประมาณในการดำเนินการรายละเอียดและทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินโครงการที่ชัดเจน

ระบบและกลไก

ระบบ หมายถึง ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่มีการกำหนดอย่างชัดเจนว่าต้องทำอะไรบ้างเพื่อให้ได้ผลออกมาตามที่ต้องการขั้นตอนการปฏิบัติงานจะต้องปรากฏให้ทราบโดยทั่วกันไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นๆ องค์ประกอบของระบบประกอบด้วยปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลิตและข้อมูลป้อนกลับซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน

กลไก หมายถึง สิ่งที่ทำให้ระบบมีการขับเคลื่อนหรือดำเนินอยู่ได้โดยมีการจัดสรรทรัพยากรมีการจัดองค์การหน่วยงานหรือกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินงาน

ระบบสารสนเทศ หมายถึง ระบบที่ทำหน้าที่ในการรวบรวมข้อมูลเข้ามาทำการประมวลผลรวมทั้งการวิเคราะห์เพื่อจัดทำเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่างๆและนำไปยังผู้ที่มีสิทธิได้รับสารสนเทศเพื่อใช้ในการปฏิบัติงานการบริหารหรือการตัดสินใจโดยมีคอมพิวเตอร์รวมทั้งอุปกรณ์ต่างๆเป็นเครื่องมือสนับสนุนการทำงานของระบบสารสนเทศระบบสารสนเทศในองค์การมีหลายประเภทในแต่ละประเภทที่ได้หลายระบบทั้งนี้เพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์เฉพาะด้านในการทำงานที่แตกต่างกันออกไป

วารสารระดับชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯหรือวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI)

วารสารระดับนานาชาติ หมายถึง วารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลเช่นฐานข้อมูล Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือในฐานข้อมูลสากลอื่นๆที่เป็นที่ยอมรับในศาสตร์นั้นๆหรือวารสารวิชาการที่ยอมรับโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ให้เป็นวารสารระดับนานาชาติและมีชื่อปรากฏในบัญชีรายชื่อที่เผยแพร่โดยสำนักงานฯ

หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานราชการระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไปหรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรมหาชนหรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน

หลักธรรมาภิบาล³ หมายถึง การปกครองการบริหารจัดการการควบคุมดูแลกิจการต่างๆให้เป็นไปในครรลองธรรมนอกจากนี้ยังหมายถึงการบริหารจัดการที่ดีซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ทั้งภาครัฐและเอกชนธรรมที่ใช้ในการบริหารงานนี้มีความหมายอย่างกว้างขวางกล่าวคือหาได้มีความหมายเพียงหลักธรรมทางศาสนาเท่านั้นแต่รวมถึงศีลธรรมคุณธรรมจริยธรรมและความถูกต้องชอบธรรมทั้งปวงซึ่งวิญญูชนพึงมีและพึงประพฤติปฏิบัติอาทิตความโปร่งใสตรวจสอบได้การปราศจากการแทรกแซงจากองค์การภายนอกเป็นต้น

หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ที่เหมาะสมจะนำมาปรับใช้ในภาครัฐมี 10 องค์ประกอบ ดังนี้⁴

1) หลักประสิทธิผล (Effectiveness) คือผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่มีการกิจคล้ายคลึงกันและมีผลการปฏิบัติงานในระดับชั้นนำของประเทศเพื่อให้เกิด

³ ดูเพิ่มเติม “คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

⁴ ดูเพิ่มเติม “คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)” สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (สำนักงาน ก.พ.ร.)

ประโยชน์สุขต่อประชาชนโดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทางยุทธศาสตร์และเป้าประสงค์ที่ชัดเจนมีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐานรวมถึงมีการติดตามประเมินผลและพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

2) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) คือการบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสมให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุนแรงงานและระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) คือการให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดและสร้างความเชื่อมั่นความไว้วางใจรวมถึงตอบสนอง) ความคาดหวังหรือความต้องการของประชาชนผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

4) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) คือการแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยความรับผิดชอบนั้นควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะรวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

5) หลักความโปร่งใส (Transparency) คือกระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัยและสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารอันไม่ต้องห้ามตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่างๆและสามารถตรวจสอบได้

6) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) คือกระบวนการที่ข้าราชการประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้เรียนรู้ทำความเข้าใจร่วมแสดงทัศนะร่วมเสนอปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องร่วมคิดแนวทางร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจและร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

7) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) คือการถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากรและภารกิจจากส่วนราชการส่วนกลางให้แก่หน่วยการปกครองอื่น ๆ (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชนดำเนินการแทนโดยมีอิสระตามสมควรรวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้าง ความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียการปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลิตภาพเพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

8) หลักนิติธรรม (Rule of Law) คือการใช้อำนาจของกฎหมายกฎระเบียบข้อบังคับในการบริหารราชการด้วยความเป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

9) หลักความเสมอภาค (Equity) คือการได้รับการปฏิบัติและได้รับการอย่างเท่าเทียมกันโดยไม่มีการแบ่งแยกด้านชายหรือหญิงถิ่นกำเนิดเชื้อชาติภาษาเพศอายุความพิการสภาพทางกายหรือสุขภาพสถานะของบุคคลฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมความเชื่อทางศาสนาการศึกษาการฝึกอบรมและอื่นๆ

10) หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented) คือการหาข้อตกลงทั่วไปภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับ

ประโยชน์และเสียประโยชน์โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญโดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่าเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

หลักสูตรสาขาวิชาชีพ หมายถึง รายวิชาและประสบการณ์ทั้งหมดที่ผู้เรียนต้องศึกษาเพื่อให้ได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่กำหนดตามกฎหมาย

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการพนักงานและบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

การเผยแพร่ (สมศ.) หมายถึง การเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในลักษณะสิ่งตีพิมพ์การจัดนิทรรศการ (Exhibition) การจัดการแสดง (Performance) หรือการจัดประกวดซึ่งเป็นการนำเสนอผลงานศิลปะแขนงต่างๆทางศิลปวัฒนธรรมการแสดงและงานออกแบบที่เป็นผลงานวิชาการสู่สาธารณะโดยมีการจัดการนำเสนอการเผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพโดยมีกระบวนการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพผลงานก่อนการเผยแพร่ประกอบด้วยศิลปินแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิและนักวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

แหล่งเผยแพร่(สมศ.) หมายถึง สถานที่สำหรับการเผยแพร่ที่ยอมรับในวงวิชาการโดยการจัดแสดงนิทรรศการหรือจัดการแสดงซึ่งเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะประกอบด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคุณภาพงานสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

- 1) ต้องเป็นแหล่งเผยแพร่ระดับสถานศึกษาอาทิหอศิลป์หอประชุมและลานศิลปวัฒนธรรมโดยการจัดงานแสดงเป็นที่ยอมรับในวงการศึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิเป็นต้น
- 2) หอศิลป์ขององค์กรหรือสมาคมจะต้องเป็นสถานที่จัดแสดงผลงานสร้างสรรค์โดยเฉพาะและมีคณะกรรมการบริหารจัดการหอศิลป์หรือมีคณะกรรมการรับผิดชอบดูแลการจัดนิทรรศการทางวิชาการ
- 3) แหล่งเผยแพร่ระดับนานาชาติต้องได้รับการยอมรับในวงการศิลปะในระดับนานาชาติหรือเป็นโครงการความร่วมมือทางศิลปะงานสร้างสรรค์ระหว่างประเทศ
- 4) คณะกรรมการพิจารณาการกลั่นกรองงานสร้างสรรค์ไม่ต่ำกว่า 3 คนโดยมีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินประกอบด้วยศิลปินแห่งชาติผู้ทรงคุณวุฒิและหรือนักวิชาการที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย (ผู้ทรงคุณวุฒิให้หมายรวมถึงศิลปินแห่งชาติด้วยและผลงานเหล่านั้นจะต้องผ่านกระบวนการทางวิชาการและการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิหรือสมาคม/สภาวิชาการวิชาชีพในสาขาที่เกี่ยวข้อง)
- 5) ศิลปะงานสร้างสรรค์งานออกแบบที่ไม่ต้องการแสดงในหอศิลป์จะต้องมีหลักฐานที่แสดงกิจกรรมการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพของงานที่แสดงพร้อมเอกสารโครงการแผนงานและการประเมินผลโดยผลงานที่จัดแสดงต้องได้รับการรับรองจากผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการในสาขาวิชาไม่ต่ำกว่า 3 คน ทั้งนี้ต้องมีกรรมการจากภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

ศิลปะ คือ งานสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมสร้างสุนทรีย์ความงามและความสุขแก่ผู้คนสภาพแวดล้อมและสังคม เพื่อพัฒนาการยกระดับความมีสุนิยมความสุนทรีย์เข้าใจคุณค่าและความสำคัญของศิลปะตลอดจนเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

วัฒนธรรม (สมศ.) หมายถึง ความเจริญงอกงามของมวลมนุษย์ที่มีพัฒนาการอย่างต่อเนื่องเช่นเรื่อง ความคิดความรู้สึก ความเชื่อ ก่อให้เกิดวัฒนธรรมโดยสามารถเห็นได้จากพฤติกรรมในวิถีชีวิตและสังคม รวมทั้งผลที่เกิดจากกิจกรรมหรือผลผลิตกิจกรรมของมนุษย์วัฒนธรรมมีลักษณะเฉพาะและมีลักษณะสากล เปลี่ยนแปลงตามสมัยนิยมวัฒนธรรมปัจจุบันที่ดีควรมีความสอดคล้องกับความเป็นสากลแต่มีรากฐานของ วัฒนธรรมตนเองที่มีคุณค่า สำหรับวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย หมายถึง วัฒนธรรมที่แสดงความเป็น อุดมศึกษาที่ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อสังคมมีความเจริญงอกงามทางปัญญาความรู้ความคิดทัศนคติและ จิตใจการมีน้ำใจเสียสละและการมีส่วนร่วมกับสังคมสามารถเป็นผู้นำที่ดีและเป็นที่พึ่งของสังคม มี วัฒนธรรมในวิถีชีวิตมหาวิทยาลัยที่น่าศรัทธาเป็นที่ยอมรับ มีบทบาทต่อการปกป้องวัฒนธรรมที่ดีงามของ ไทย และพัฒนาแนวทางการดำรงชีวิตท่ามกลางกระแสวัฒนธรรมสากลได้เหมาะสมอย่างฉลาดรู้

การพัฒนาสุนทรีย์ภาพ (สมศ.) หมายถึง การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอย่างมีแผนที่เป็นระบบเกี่ยวกับความ งามทางศิลปะและวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อบุคคล มหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อม และสังคม ในแนวทาง ที่ดีขึ้นโดยมีเป้าหมายที่ชัดเจนและเป็นที่ยอมรับร่วมกันได้ผลการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหรือสร้างสิ่งใหม่ ต้องไม่เป็นการทำลายคุณค่าทางสุนทรีย์ของศิลปะและวัฒนธรรมเดิมการพัฒนาเชิงวัฒนธรรมสามารถ สร้างวัฒนธรรมใหม่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงและมีนวัตกรรมใหม่ทั้งทาง เทคโนโลยีระบบสังคมและความนิยมเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างเข้าใจมีความเจริญก้าวหน้าอย่างสันติสุข

สุนทรีย์ทางศิลปะและวัฒนธรรม (สมศ.) หมายถึง คุณค่าทางความงามของศิลปะและวัฒนธรรมที่ส่งผล ต่อการรับรู้และรู้สึกสามารถจรรโลงจิตใจให้มีความสุขมีสุนิยมก่อให้เกิดวิถีชีวิตมนุษย์ที่งดงาม สามารถอยู่ร่วมกันในสังคมที่เข้าใจและผูกพันตลอดจนการรับรู้ถึงคุณค่าที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมของ ศิลปะและวัฒนธรรมเชิงประวัติศาสตร์เพื่อการดำรงรักษาสืบต่อไป

สะอาด (สมศ.) หมายถึง ไม่รกรุงรังเปื้อนปฏิกายง่ายใช้สะดวก

สุขลักษณะ(สมศ.) หมายถึง สะอาดปลอดภัยไร้มลภาวะสุขใจสบายกายเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

สวยงาม (สมศ.) หมายถึง มีการจัดแต่งอาคารสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับพื้นที่แวดล้อม ไม่สิ้นเปลืองและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

5. วิธีการนับ (สมศ.)

การนับจำนวนบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ที่สามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

การนับบทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ให้นับตามปีปฏิทินหรือปีการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้ ปีปฏิทิน ในกรณีที่บทความจากผลงานวิจัยที่ตีพิมพ์หรือผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่เป็นผลงานเดิมแต่นำไปตีพิมพ์หรือเผยแพร่มากกว่า 1 ครั้งให้นับได้เพียง 1 ผลงานทั้งนี้จะนับเมื่อบทความจากผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ได้ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ไปแล้ว

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจนโดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในช่วงเวลาใดก็ได้ ช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินหรือปีงบประมาณหรือปีการศึกษาอย่างใดอย่างหนึ่งตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้ ปีปฏิทิน ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์และผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ 1 ชิ้น สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ใช้ ปีปฏิทิน

6. องค์ประกอบคุณภาพตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมิน

องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ

หลักการ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนแต่ละแห่งมี ปรัชญา ปณิธาน และจุดเน้นที่อาจแตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นหน้าที่ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะกำหนด วิสัยทัศน์ แผนกลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการประจำปีให้ชัดเจนและสอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน กฎหมาย และจุดเน้นของมหาวิทยาลัยที่สนับสนุนภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาตามหลักการอุดมศึกษามาตรฐาน การศึกษาของชาติมาตรฐานการอุดมศึกษามาตรฐานวิชาชีพ (ถ้ามี) ตลอดจนสอดคล้องกับกรอบแผน อุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) และการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ใน กระบวนการกำหนดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ สภามหาวิทยาลัยเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมของสมาชิกทุก กลุ่มในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและมีการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่ กำหนดแล้วให้รับทราบทั่วกันทั้งอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้ปกครอง ชุมชนผู้ให้บริการ และสังคมโดยรวม

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงาน เลขาธิการสภาการศึกษา
2. พระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน
3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. หลักการอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 1 จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ. ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 1.1 : กระบวนการพัฒนาแผน

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีพันธกิจหลัก คือ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม ในการดำเนินพันธกิจหลักคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาและการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนดำเนินการสอดคล้องกับอัตลักษณ์หรือจุดเน้นมีคุณภาพมีความเป็นสากลและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ ตลอดจนมีการพัฒนาแผนกลยุทธ์และแผนดำเนินงานเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ในการพัฒนาแผนกลยุทธ์นอกจากการพิจารณาอัตลักษณ์หรือจุดเน้นของมหาวิทยาลัยแล้วจะต้องคำนึงถึงหลักการอุดมศึกษา กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว มาตรฐานการศึกษาของชาติ มาตรฐานการอุดมศึกษา มาตรฐานวิชาชีพที่เกี่ยวข้องยุทธศาสตร์ด้านต่าง ๆ ของชาติ รวมถึงทิศทางการพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลก ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับและสามารถตอบสนองสังคมในทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และได้รับความเห็นชอบจากคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มมหาวิทยาลัย กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)
2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน
3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ คือด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ แผนปฏิบัติการประจำปี และค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี
5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีครบ 4 พันธกิจ

6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้งและรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อพิจารณา

8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ	มีการดำเนินการ 8 ข้อ

องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต

หลักการ

พันธกิจที่สำคัญที่สุดของมหาวิทยาลัย คือ การผลิตบัณฑิต หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการและวิชาชีพมีคุณลักษณะตามหลักสูตรที่กำหนดการเรียนการสอน ในยุคปัจจุบันใช้หลักการของการจัดกระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ดังนั้น พันธกิจดังกล่าวจึงเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนการสอน เริ่มตั้งแต่การกำหนดปัจจัยนำเข้าที่ได้มาตรฐานตามที่กำหนดประกอบด้วยการมีอาจารย์ที่มีปริมาณและคุณภาพตามมาตรฐานหลักสูตรมีกระบวนการบริหารจัดการการเรียนการสอนที่อาศัยหลักการร่วมมือร่วมพลังของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่าง ๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษา (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควรตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนด

ด้านคุณภาพบัณฑิต หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยดำเนินการรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษา สอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพและคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนผลิตบัณฑิตได้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ทั้งด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะทางวิชาชีพ รวมทั้งได้ตามคุณลักษณะที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัยกล่าวคือ เป็นผู้ใช้ภาษาได้ดี ถูกต้อง ประพฤติดี มีกิริยามารยาทดี มีรสนิยมดี คิดตรึกตรองได้ถ่องแท้ เจริญองอาจ เพาะความใฝ่รู้ และสามารถแปลความคิดเป็นการกระทำได้สำเร็จ เป็นผู้เรืองปัญญา มีความสามารถในการเรียนรู้ มีทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง มีทักษะในการวิจัย และมีจิตสำนึกและภูมิธรรมในฐานะพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลกตามมาตรฐานการอุดมศึกษาของชาติ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องมาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553 กระทรวงศึกษาธิการ
9. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
10. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
11. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 2 จำนวน 13 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.5 ห้องสมุดอุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่	2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่	1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่	2 คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่	3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่	4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่	14 การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.1 : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีหน้าที่ พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหมายถึงต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขหรือสาขาวิชาเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขหรือสาขาวิชาให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดใน ภาคผนวก ก) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ : สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา 2555 ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548)

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯกรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ค2 : ข้อ

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

หมายเหตุ :

1. การนับหลักสูตรปริญญาโท แผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมินสำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญาโดยนับรวมหลักสูตรที่รับนักศึกษาแต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

2. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตรหรือเสนอปิดหลักสูตรและคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 3 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 5 ข้อ ตามเกณฑ์ทั่วไป และ ครบถ้วนตามเกณฑ์ มาตรฐานเพิ่มเติม เฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (ภาคผนวก ก)

- (1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
- (2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ. 2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
- (3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
- (4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ. 5 และ มคอ. 6 ภายใน 30 วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
- (5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วันหลังปีการศึกษา
- (6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
- (7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
- (8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
- (9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการและ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
- (11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
- (12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0

หมายเหตุ :

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยหรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้นเพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเองโดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตรทั้งนี้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี จึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือมีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.2 : อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ : คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความรู้ลึกทางวิชาการเพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตศึกษาวิจัยเพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

- 1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

- 2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบัน กลุ่ม ข และ ค2

- 1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5
= ร้อยละ 30 ขึ้นไป หรือ
- 2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 6 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก

$$\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา
= ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีที่ประเมินลบด้วยร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน
2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} - \text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}}{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. คุณวุฒิปริญญาเอกพิจารณาจากระดับคุณวุฒิที่ได้รับหรือเทียบเท่าตามหลักเกณฑ์การพิจารณาคุณวุฒิของกระทรวงศึกษาธิการกรณีที่มีการปรับวุฒิการศึกษาให้มีหลักฐานการสำเร็จการศึกษาภายในรอบปีการศึกษานั้นทั้งนี้อาจใช้คุณวุฒิอื่นแทนคุณวุฒิปริญญาเอกได้สำหรับกรณีที่บางสาขาวิชาชีพมีคุณวุฒิอื่นที่เหมาะสมกว่าทั้งนี้ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการการอุดมศึกษา

2. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ ในกรณีที่มีอาจารย์บรรจุใหม่ให้คำนวณตามเกณฑ์อาจารย์ประจำที่ระบุในคำชี้แจงเกี่ยวกับการนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

อาจารย์ประจำ หมายถึง ข้าราชการพนักงานและบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบตามพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัย

นักวิจัยประจำ หมายถึง ข้าราชการหรือพนักงานหรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับมหาวิทยาลัยทั้งปีการศึกษาที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าหน้าที่วิจัยหรือนักวิจัย

การนับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำให้นับระยะเวลาการทำงานดังนี้

9-12 เดือน	คิดเป็น 1 คน
6 เดือนขึ้นไปแต่ไม่ถึง 9 เดือน	คิดเป็น 0.5 คน
น้อยกว่า 6 เดือน	ไม่สามารถนำมานับได้

3. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.3 : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ : คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศและมีความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆอย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอนรวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศการดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินจาก 2 แนวทางต่อไปนี้

1) แปลงค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

หรือ

2) แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาเป็นคะแนนระหว่าง 0 – 5

1. เกณฑ์เฉพาะสถาบัน กลุ่ม ข และ ค2

1) ค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 60 ขึ้นไป **หรือ**

2) ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์รวมกันเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมามีกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = ร้อยละ 12 ขึ้นไป

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

$$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} = \frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$$

2. แปลงค่าร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม}} \times 5$$

หรือ

1. ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา = ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีที่ประเมินลบด้วยร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในปีก่อนหน้าปีที่ประเมิน

2. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\begin{array}{l} \text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \\ \text{เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา} \end{array}}{\begin{array}{l} \text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ} \\ \text{เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมาที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5} \end{array}} \times 5$$

หมายเหตุ :

1. การนับจำนวนอาจารย์ประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
2. คณะสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.4 : ระบบการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคุณภาพครูอย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน: ข้อ

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูทั้งด้านวิชาการเทคนิคการสอนและการวัดผลและมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
2. มีการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีและสร้างขวัญและกำลังใจให้ครูและบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
4. มีระบบการติดตามให้ครูและบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง
5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุมให้ครูและบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ :

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 3 เช่น ผลการประเมินหรือผลการสำรวจความพึงพอใจของครูและบุคลากรด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.5 : ห้องสมุดอุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : สำนักหอสมุด/สำนักบริหารและพัฒนาวิชาการ/กองอาคารและสถานที่/กองสวัสดิการ/ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ : มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ผลักดันการดำเนินงานและเขียนรายงานการประเมินตนเองรวมทั้งจะป้อนข้อมูลใน CHEQA Online ให้คณะและคณะใช้คะแนนผลการประเมินของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

นอกเหนือจากการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียนเช่นสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ การบริการด้านงานทะเบียนการบริการนักศึกษานานาชาติเป็นต้น นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนักศึกษา เช่น สิ่งแวดล้อมในสถาบัน หอพักนักศึกษา ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัยการจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้ศึกษามีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า 8 FTES ต่อเครื่อง
2. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษาทุกปีการศึกษา
3. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษาอย่างน้อยในด้านห้องเรียนห้องปฏิบัติการอุปกรณ์การศึกษาและจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต
4. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆอย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาลการจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
5. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบอย่างน้อยในเรื่องประปาไฟฟ้าระบบกำจัดของเสียการจัดการขยะรวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆโดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
6. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ 2 – 5 ทุกข้อไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ 6 มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการบริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ :

1. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ 1 ให้นับรวม notebook และ mobile device ต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ wifi กับมหาวิทยาลัยด้วย
2. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกันโดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.6 : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้: กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่นโดยการมีส่วนร่วมจากบุคคลของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยหรือชุมชนภายนอกมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนักศึกษาซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนักศึกษา เช่น การเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคลการจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติในห้องปฏิบัติการรวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียงมีการจัดสัมมนาจัดประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำโครงการมีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน: ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
2. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตรมีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5
7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชาตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ :

1. มหาวิทยาลัยจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา ยกเว้นรายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงานสหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงงาน สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ 5 หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนที่ได้พัฒนาขึ้นและนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอนกรณีหลักสูตรที่ไม่เป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ต้องมีการจัดทำรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาด้วย

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.7 : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมีประกอบด้วย 2 ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี 5 ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติหรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การก้าวทันวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัยควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติมด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์และการนำเสนอผลงาน

เกณฑ์มาตรฐานทั่วไป :

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรีทุกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศและงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.8 : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนักศึกษา

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : กองกิจการนักศึกษา : มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ผลักดันการดำเนินงานและเขียนรายงาน

การประเมินตนเองรวมทั้งจะป้อนข้อมูลใน CHEQA Online ให้คณะ

และคณะใช้คะแนนผลการประเมินของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิตตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติรวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดให้กับนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
2. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนักศึกษาที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ 1 ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษา และผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งมหาวิทยาลัย
3. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ 1 โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จ
4. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนักศึกษาตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ 3 โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ 90 ของตัวบ่งชี้
5. มีนักศึกษาหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนักศึกษาได้รับการยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรมโดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ :

1. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรมจริยธรรมหากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัยต้องมีกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ 50 และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายมหาวิทยาลัย (ตั้งแต่ 3 มหาวิทยาลัยขึ้นไป)
2. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกมหาวิทยาลัยระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่นระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์การมหาชนหรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่นสภาอุตสาหกรรมสภาหอการค้าสภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมค. ที่ 1 : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555

ผู้รับผิดชอบ : กองแผนงาน : มหาวิทยาลัยจะส่งผลการดำเนินงานให้คณะเพื่อนำไปเขียนในรายงาน
การประเมินตนเอง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

บัณฑิตปริญญาตรีที่สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรภาคปกติภาคพิเศษและภาคนอกเวลาในสาขานั้นๆ ที่ได้งานทำหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำภายในระยะเวลา 1 ปี นับจากวันที่สำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษานั้น

การนับการมีงานทำ นับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามาประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้การนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาคพิเศษหรือภาคนอกเวลาให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน 1 ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times 100$$

ปีการศึกษา
ปีการศึกษา

หมายเหตุ ไม่นับรวมบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษาหรือมีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว
ผู้ที่ศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาผู้อุปสมบทและผู้ที่เกณฑ์ทหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 100 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณอย่างน้อยร้อยละ 70 และในเชิงคุณลักษณะครอบคลุมทุกคณะกรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึงร้อยละ 70 ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาให้มีการติดตามซ้ำโดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูลดังต่อไปนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสำรวจ
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอกเวลาราชการ)
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำ
4. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาประกอบอาชีพอิสระ
5. จำนวนบัณฑิตที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา
6. จำนวนบัณฑิตที่ศึกษาต่อ
7. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนของผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

**ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 2 : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรีโทและเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ**

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2555

ผู้รับผิดชอบ : กองแผนงาน : มหาวิทยาลัยจะส่งผลการดำเนินงานให้คณะเพื่อนำไปเขียนในรายงาน
การประเมินตนเอง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HED. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรีปริญญาโทและปริญญาเอกตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ระบุโดยเป็นคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดครอบคลุมอย่างน้อย 5 ด้านคือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้ง TQF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ตลอดจนสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติมหรือสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะของบัณฑิตที่เพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานทั้ง 5 ด้าน
ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต}}{\text{จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด}}$$

ปีการศึกษา
ปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณและในเชิงคุณภาพครอบคลุมทุกคณะอย่างน้อยร้อยละ 20 ของจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในแต่ละระดับการศึกษา โดยมีข้อมูลประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่าง ๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลเองโดยใช้แนวทางจากตัวอย่างแบบสอบถามที่เผยแพร่โดย สมศ.
2. ผู้ตอบแบบสอบถามคือผู้ใช้บัณฑิตหรือสถานศึกษาที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
3. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)
4. ต้องแสดงแบบเก็บข้อมูลให้ครบทั้ง 5 ด้าน และแสดงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 3 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2556 หาร ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : บัณฑิตวิทยาลัย : คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

คำอธิบาย

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิดความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์การนำเสนอผลงานมีทักษะในการวิจัยทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์หรือบทความจากสารนิพนธ์หรือบทความจากศิลปนิพนธ์

การเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หมายถึง การเผยแพร่ในลักษณะของรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการวารสารวิชาการหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการในระดับมหาวิทยาลัยหรือระดับคณะและต้องเป็นผลงานที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ นอกมหาวิทยาลัยเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น ๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้วการตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์} + \text{หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด}} \times 100$$

ปีปฏิทิน
ปีการศึกษา

หมายเหตุ นับตามปีที่ได้รับการตีพิมพ์เท่านั้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการเผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง
0.50	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)
0.75	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับมหาวิทยาลัยหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 25 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวน และรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติพร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐาน และค่าน้ำหนักของการเผยแพร่ผลงานแต่ละชิ้น
3. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดตามปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 4 : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2556 หรือ ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : บัณฑิตวิทยาลัยฯ : คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิดความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงานมีทักษะในการวิจัยทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกมหาวิทยาลัยเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วย ศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้ว การตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์} + \text{หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$$

ปีปฏิทิน
ปีการศึกษา

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับมหาวิทยาลัยหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียนหมายถึงสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ หมายถึง นับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติเป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบกำหนดร้อยละ 50 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับชาติหรือนานาชาติรายปีตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสาร หรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ค่าน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น
2. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดตามปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 14 : การพัฒนาคุณภาพ

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ : คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนรวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถานศึกษาในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่องจะทำให้สถานศึกษาสามารถแข่งขันได้ในระดับสากลคุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	0	2	5
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	1	3	6
รองศาสตราจารย์	3	5	8
ศาสตราจารย์	6	8	10

วิธีการคำนวณ

ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์คำนวณดังนี้

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}}$$

ปีการศึกษา
ปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบโดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น 6 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา
2. นับอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริงและที่ลาศึกษาต่อโดยมีฐานข้อมูลที่ระบุรายละเอียดแสดงวุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ

หมายเหตุ การคิดคะแนนกรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพ

- คุณวุฒิคณาจารย์กรณีสาขาวิชาการ/วิชาชีพให้รับรองการเทียบเท่าตามเกณฑ์ของ สกอ.

และกรณีสายวิชาชีพให้เทียบปริญญาสูงสุดตามเกณฑ์ ก.พ.

องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา

หลักการ

การดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสนับสนุนส่งเสริม เพื่อให้นักศึกษาเป็นบัณฑิตที่มีคุณสมบัติพร้อมนอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นตามหลักสูตรกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาแบ่งออกได้เป็นสองส่วนคือ (1) การจัดบริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่า ซึ่งมหาวิทยาลัยจัดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักศึกษาและศิษย์เก่าและ (2) การจัดกิจกรรมนักศึกษาที่ดำเนินการโดยองค์กรนักศึกษาซึ่งได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากมหาวิทยาลัย ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้พัฒนาร่างกายอารมณ์สังคมสติปัญญาตลอดจนคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ได้แก่ คุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมทั้งทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
4. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
5. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TQF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. มาตรฐานกิจการนักศึกษา พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
8. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 3 จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.1 : ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรจัดบริการด้านต่างๆ ให้นักศึกษาและศิษย์เก่าอย่างครบถ้วนโดยเฉพาะในกิจกรรมต่อไปนี้ (1) การบริการด้านการแนะแนวและการให้คำปรึกษาทั้งด้านวิชาการและการใช้ชีวิต (2) การบริการด้านข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาและศิษย์เก่า เช่น ทุนกู้ยืมการศึกษา แหล่งทุนการศึกษาต่อ การบริการจัดหางาน แหล่งข้อมูลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ข้อมูลข่าวสารความเคลื่อนไหวในและนอกมหาวิทยาลัยที่จำเป็นแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าและ (3) การจัดโครงการเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าในรูปแบบต่าง ๆ

เกณฑ์มาตรฐาน:ข้อ

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา
2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา
3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา
4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า
5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า
6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1 – 3 ทุกข้อ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จาก

คะแนนเต็ม 5

7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

หมายเหตุ : ในกรณีที่ยังไม่มีศิษย์เก่าถือว่าผ่านเกณฑ์มาตรฐานข้อ 4 และข้อ 5 โดยอนุโลม

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.2 : ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ อย่างเหมาะสมและครบถ้วน กิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ดำเนินการทั้งโดยมหาวิทยาลัยและโดยองค์กรนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่ผู้เข้าร่วมจะมีโอกาสได้รับการพัฒนาสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และคุณธรรม จริยธรรมสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ (1) คุณธรรมจริยธรรม (2) ความรู้ (3) ทักษะทางปัญญา (4) ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (5) ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสอดคล้องกับคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ที่สภา/องค์กรวิชาชีพได้กำหนดเพิ่มเติมตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

เกณฑ์มาตรฐาน: ข้อ

1. คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน
2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา
3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภท สำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภท สำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
 - กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
 - กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวัล้อม
 - กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
 - กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยและระหว่างมหาวิทยาลัยและมีกิจกรรมร่วมกัน
5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา
6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

หลักการ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนละแห่งอาจมีจุดเน้นในเรื่องการวิจัยที่แตกต่างกันขึ้นกับสภาพแวดล้อมและความพร้อมของแต่ละมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามทุกมหาวิทยาลัยจำเป็นต้องมีพันธกิจนี้เป็นส่วนหนึ่งของ พันธกิจมหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงต้องมีระบบและกลไกควบคุมให้สามารถดำเนินการในพันธกิจด้านนี้อย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพตามจุดเน้นเฉพาะของแต่ละมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่เกิดประโยชน์การวิจัยจะประสบความสำเร็จและเกิดประโยชน์จำเป็นต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ 1) มหาวิทยาลัยต้องมีแผนการวิจัยมีระบบและกลไกตลอดจนมีการสนับสนุนทรัพยากรให้สามารถดำเนินการได้ตามแผน 2) คณาจารย์มีส่วนร่วมในการวิจัยอย่างเข้มแข็งโดยบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนการสอนและพันธกิจด้านอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยและ 3) ผลงานวิจัยมีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์ของชาติและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวาง

ด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมีการดำเนินงานตามพันธกิจด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีจุดเน้นเฉพาะโดยมีการเน้นการตามนโยบาย แผนงาน งบประมาณ มีการบริหารและการจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย และบุคลากรให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยและงานสร้างสรรค์ ส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยผลงานประดิษฐ์และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพเป็นนวัตกรรมที่นำไปสู่การสร้างและพัฒนาบัณฑิตที่เรื่องปัญญา มีคุณธรรม และความเชี่ยวชาญสูง การสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่เป็นการเปิดโลกทัศน์ใหม่และขยายพรมแดนของความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในงานได้จริง ทั้งการใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ การใช้ประโยชน์เชิงสาธารณะ การใช้ประโยชน์เชิงนโยบายและการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ถ้าคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องสร้างความเข้มข้นเชิงวิชาการสร้างผลงานที่มีคุณภาพสูงและสร้างการยอมรับในแวดวงวิชาการควรเป็นงานวิจัยเชิงวิชาการ สามารถนำผลงานวิจัยไปตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติได้ หากเป็นงานวิจัยและพัฒนาก็ต้องเป็นงานวิจัยที่สามารถนำผลไปใช้ประโยชน์ได้ตามความต้องการของผู้ใช้จริงรวมทั้งนักวิจัยสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในการพัฒนาเป็นการเรียนรู้ที่สั่งสมและถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่นได้ประเด็นสำคัญก็คือ ว่างานวิจัยพื้นฐานหรืองานวิจัยประยุกต์ก็ต้องเป็นงานวิจัยแท้คือ การมีผลเป็นการเรียนรู้สั่งสมองค์ความรู้และถ่ายทอดองค์ความรู้นั้นๆ ได้ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพและขีดความสามารถของคนไทยสนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศรวมทั้งการพัฒนาประเทศสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ สังคมความรู้และสังคมแห่งภูมิปัญญาอันก่อให้เกิดวัฒนธรรมการเรียนรู้

และใฝ่รู้ตลอดชีวิตและวัฒนธรรมการใช้ความรู้ในการกำหนดทิศทางการพัฒนาตลอดจนการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ (พ.ศ. 2551-2554) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ
6. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย พ.ศ. 2541 สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 4 จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำ
และนักวิจัย

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.1 : ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องมีการบริหารจัดการงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพโดยมีแนวทางการดำเนินงานที่เป็นระบบและมีกลไกส่งเสริมสนับสนุนครบถ้วนเพื่อให้สามารถดำเนินการได้ตามแผนที่กำหนดไว้ ทั้งการสนับสนุนด้านการจัดหาแหล่งทุนวิจัยและการจัดสรรทุนวิจัยการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะแก่นักวิจัยและทีมวิจัยการสนับสนุนทรัพยากรที่จำเป็นซึ่งรวมถึงทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรเงิน เครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์มาตรฐาน :ข้อ

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน
3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
4. มีการจัดสรรงบประมาณของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยอย่างน้อยในประเด็นต่อไปนี้
 - ห้องปฏิบัติการวิจัยฯหรือหน่วยวิจัยฯหรือศูนย์เครื่องมือหรือศูนย์ให้คำปรึกษาและสนับสนุนการวิจัยฯ
 - ห้องสมุดหรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลสนับสนุนการวิจัยฯ
 - สิ่งอำนวยความสะดวกหรือการรักษาความปลอดภัยในการวิจัยฯเช่นระบบเทคโนโลยีสารสนเทศระบบรักษาความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการวิจัย
 - กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมงานวิจัยฯเช่นการจัดประชุมวิชาการการจัดแสดงงานสร้างสรรค์การจัดให้มีศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor)
6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น
7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

เกณฑ์มาตรฐานเพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม ค2

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือจากสภาพปัญหาของสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ 6 หรือ 7 ข้อ เกณฑ์ทั่วไป	มีการดำเนินการ ครบ 7 ข้อ ตามเกณฑ์ ทั่วไป และครบถ้วน ตามเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มเติมเฉพาะกลุ่ม

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.2 : ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริหารจัดการความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อเผยแพร่ไปยังคณาจารย์นักศึกษาวงการวิชาการหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนเป้าหมายที่จะนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ เป็นเรื่องที่มีความสำคัญสำหรับทุกสถาบันอุดมศึกษา ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องจัดระบบส่งเสริมสนับสนุนให้มีการรวบรวมเผยแพร่และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในทรัพย์สินทางปัญญาจากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างเหมาะสมกับผู้ใช้แต่ละกลุ่มโดยสิ่งที่เผยแพร่ต้องมีคุณภาพ เชื่อถือได้และรวดเร็วทันเหตุการณ์

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติและมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ
2. มีระบบและกลไกการรวบรวมคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด
3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่มหาชนและผู้เกี่ยวข้อง
4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน
5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.3 : เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ต่อจำนวนอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยประจำ**

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556 ทหาร ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร : ให้คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการผลิตงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในสถาบันอุดมศึกษา คือ เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจึงต้องจัดสรรเงินจากภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและที่ได้รับจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยหรืองานสร้างสรรค์อย่างมีประสิทธิภาพตามสภาพแวดล้อมและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย นอกจากนี้เงินทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้รับจากแหล่งทุนภายนอกยังเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญที่แสดงถึงศักยภาพด้านการวิจัยของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มที่เน้นการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน : โดยการแปลงจำนวนเงินต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ
เป็นคะแนนระหว่าง 0-5

1. เกณฑ์เฉพาะมหาวิทยาลัย กลุ่ม ข และ ค2 จำแนกเป็น 3 กลุ่มสาขาวิชา

1.1 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 60,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.2 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 50,000 บาทขึ้นไปต่อคน

1.3 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
ที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5 = 25,000 บาทขึ้นไปต่อคน

สูตรการคำนวณ :

1. คำนวณจำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในและภายนอก
มหาวิทยาลัยต่อจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยต่อคน

$$= \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอก*}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ}}$$

ปีงบประมาณ
ปีการศึกษา

* จำนวนเงินก่อนหักค่าธรรมเนียมมหาวิทยาลัย

2. แปลงจำนวนเงินที่คำนวณได้ในข้อ 1 เทียบกับคะแนนเต็ม 5

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายในและภายนอกต่อคน}}{\text{จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยที่กำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม 5}} \times 5$$

สรุปคะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชาและระดับมหาวิทยาลัย

1. คะแนนที่ได้ในระดับคณะวิชา = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกกลุ่มสาขาวิชาในคณะวิชา
2. คะแนนที่ได้ในระดับมหาวิทยาลัย = ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้ของทุกคณะวิชาในมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ :

1. จำนวนอาจารย์และนักวิจัยประจำให้นับตามปีการศึกษาและนับเฉพาะที่ปฏิบัติงานจริงไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ
2. ให้นับจำนวนเงินที่มีการลงนามในสัญญาเงินทุนในปีงบประมาณนั้น ๆ ไม่ใช่จำนวนเงินที่เบิกจ่ายจริง
3. กรณีที่มีหลักฐานการแบ่งสัดส่วนเงินสนับสนุนงานวิจัยซึ่งอาจเป็นหลักฐานจากแหล่งทุนหรือหลักฐานจากการตกลงร่วมกันของมหาวิทยาลัยที่ร่วมโครงการให้แบ่งสัดส่วนเงินตามหลักฐานที่ปรากฏ กรณีที่ไม่มีหลักฐาน ให้แบ่งเงินตามสัดส่วนผู้ร่วมวิจัยของแต่ละมหาวิทยาลัย
4. การนับจำนวนเงินสนับสนุนโครงการวิจัยสามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่ได้ลงนามในสัญญาเงินทุนโดยอาจารย์หรือนักวิจัย **แต่ไม่สามารถนับเงินโครงการวิจัยสถาบันที่บุคลากรสายสนับสนุนที่ไม่ใช่ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการ**

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2556 ทหาร ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : สำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร : ให้คณะใช้ข้อมูลของมหาวิทยาลัย

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา การดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้นสามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีการเผยแพร่อย่างกว้างขวางจากการเปรียบเทียบจำนวนบทความวิจัยที่ตีพิมพ์และจำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ นอกมหาวิทยาลัยเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ 25

งานวิจัยที่เผยแพร่ในที่ประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง การนำเสนอบทความวิจัยในที่ประชุมวิชาการและบทความฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ได้รับการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ (Proceedings) ระดับนานาชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานหรือคณะกรรมการจัดประชุมประกอบด้วยศาสตราจารย์หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอกหรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ 25

การส่งบทความเพื่อพิจารณาคัดเลือกให้นำเสนอในการประชุมวิชาการต้องส่งเป็นฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) และเมื่อได้รับการตอบรับและตีพิมพ์แล้วการตีพิมพ์ต้องตีพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ซึ่งสามารถอยู่ในรูปแบบเอกสารหรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในฐานข้อมูล Thai-Journal Citation Index Centre (TCI) หรือวารสารวิชาการระดับชาติตามประกาศของ สมศ.

งานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลได้แก่ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank: www.scimagojr.com) หรือฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) หรือฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพงานวิจัยที่ตีพิมพ์ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
0.25	มีการตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI
0.50	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
0.75	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ.
1.00	มีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) ในปีล่าสุดใน subject category ที่ตีพิมพ์หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI หรือ Scopus

กำหนดระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์ *
0.125	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับมหาวิทยาลัยหรือจังหวัด
0.25	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ
0.50	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
0.75	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน
1.00	งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

* องค์ประกอบของคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 3 คน และต้องมีบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยร่วมพิจารณาด้วย

อาเซียนหมายถึงสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี 10 ประเทศ ได้แก่ บรูไน กัมพูชา อินโดนีเซีย สปป.ลาว มาเลเซีย พม่า ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย และเวียดนาม

การเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นโครงการร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับประเทศอื่น

การเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน เป็นการเผยแพร่เฉพาะในกลุ่มอาเซียน 10 ประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศหมายถึงนับรวมประเทศไทยด้วย) และการให้คะแนนตามแหล่งเผยแพร่ไม่จำเป็นต้องไปแสดงในต่างประเทศ

การเผยแพร่ในระดับนานาชาติ เป็นการเผยแพร่ที่เปิดกว้างสำหรับทุกประเทศ (อย่างน้อย 5 ประเทศ
ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มอาเซียน)

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ปีปฏิทิน
ปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบโดยกำหนดร้อยละเท่ากับ 5 คะแนน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา ดังนี้

กลุ่มสาขาวิชา	ร้อยละ
วิทยาศาสตร์สุขภาพ	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	20
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	10

การคิดคะแนนระดับคณะให้นำคะแนนที่คิดได้ของแต่ละกลุ่มสาขามาค่าเฉลี่ยและการคิด
คะแนนระดับมหาวิทยาลัยให้นำคะแนนที่คิดได้ในแต่ละคณะมาค่าเฉลี่ย

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยระดับชาติและนานาชาติทั้งหมดของอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อตามปีปฏิทิน พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์
ชื่อวารสาร หรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการ และค่าน้ำหนักของแต่ละบทความวิจัย
2. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติทั้งหมดของ
อาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่
ชื่อสถานที่ จังหวัด หรือประเทศที่เผยแพร่ และระบุรูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่าน้ำหนัก
ของแต่ละผลงานสร้างสรรค์
3. หลักฐานแสดงความเป็นเจ้าของโครงการวิจัย

ตัวบ่งชี้ สมค. ที่ 6 : งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2556 ทหาร ปีการศึกษา 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การวิจัยเป็นพันธกิจหนึ่งที่สำคัญของมหาวิทยาลัยการดำเนินการตามพันธกิจอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จนั้นสามารถพิจารณาได้จากผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพและมีประโยชน์สู่การนำไปใช้จากการเปรียบเทียบจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่นำไปใช้ประโยชน์ในการแก้ปัญหาตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยโดยได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับจำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ หมายถึง งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้นำไปใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในโครงการโครงการวิจัยและรายงานการวิจัยอย่างถูกต้องสามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างเป็นรูปธรรมมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้กับกลุ่มเป้าหมายโดยมีหลักฐานปรากฏชัดเจนถึงการนำไปใช้จนก่อให้เกิดประโยชน์ได้จริงอย่างชัดเจนตามวัตถุประสงค์และ/หรือได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องโดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ประเภทของการใช้ประโยชน์จากงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ที่สามารถนำไปสู่การแก้ปัญหาได้
อย่างเป็นรูปธรรมมี ดังนี้

1. การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆ ที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้นได้แก่การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุขด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชน ด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

2. การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมายหรือกำหนดมาตรการกฎเกณฑ์ต่างๆ โดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

3. การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เช่นงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

4. การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพสร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาลซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการรับรองการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง หน่วยงานหรือองค์กรหรือชุมชนภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีการนำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัยไปใช้ก่อให้เกิดประโยชน์ โดยมีหลักฐานเชิงประจักษ์หรือการรับรอง/การตรวจรับงานโดยหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

การนับจำนวนผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์ ให้นับจากวันที่นำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มาใช้และเกิดผลชัดเจน โดยที่ผลงานวิจัยจะดำเนินการในระยะเวลาใดก็ได้ในช่วงเวลาที่ใช้จะเป็นตามปีปฏิทินตามระบบที่มหาวิทยาลัยจัดเก็บข้อมูล ในกรณีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์มีการนำไปใช้ประโยชน์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการใช้ประโยชน์ได้เพียงครั้งเดียว ยกเว้นในกรณีที่มีการใช้ประโยชน์ที่แตกต่างกันชัดเจนตามมิติของการใช้ประโยชน์ที่ไม่ซ้ำกัน

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมของจำนวนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ปีปฏิทิน
ปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบโดยกำหนดร้อยละ 20 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่องานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำโดยนับรวมผลงานที่นำไปใช้ประโยชน์ของอาจารย์และนักวิจัยประจำทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ดำเนินการเสร็จ ปีที่นำไปใช้ประโยชน์ ชื่อหน่วยงานที่นำไปใช้ประโยชน์ โดยมีหลักฐานการรับรองการใช้ประโยชน์จากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ให้แสดงข้อมูลที่ระบุรายละเอียดการใช้ประโยชน์ที่ชัดเจนด้วยตามแนวทางดังต่อไปนี้

- การใช้ประโยชน์ในเชิงสาธารณะ เช่น ผลงานวิจัยที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชนในเรื่องต่างๆที่ทำให้คุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจของประชาชนดีขึ้น ได้แก่ การใช้ประโยชน์ด้านสาธารณสุขด้านการบริหารจัดการสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยภาคประชาชนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ด้านวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงนโยบาย เช่น ใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยเชิงนโยบายในการนำไปประกอบเป็นข้อมูลการประกาศใช้กฎหมายหรือกำหนดมาตรการกฎเกณฑ์ต่างๆโดยองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปสู่การพัฒนาสิ่งประดิษฐ์หรือผลิตภัณฑ์ซึ่งก่อให้เกิดรายได้หรือนำไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นต้น

- การใช้ประโยชน์ทางอ้อมของงานสร้างสรรค์ซึ่งเป็นการสร้างคุณค่าทางจิตใจยกระดับจิตใจก่อให้เกิดสุนทรียภาพสร้างความสุข เช่น งานศิลปะที่นำไปใช้ในโรงพยาบาลซึ่งได้มีการศึกษาและการประเมินไว้

2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาโดยนับรวมอาจารย์และนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7 : ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีปฏิทิน 2556 หาร ปีการศึกษา 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ผลงานวิชาการที่มีคุณภาพสะท้อนถึงสมรรถนะในการศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์สังเคราะห์วิจัยการปฏิบัติจริงและได้นำไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานในหน้าที่จนเกิดผลดีต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและเป็นประโยชน์ต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ หมายถึง บทความวิชาการตำราหรือหนังสือที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองและได้รับการรับรองคุณภาพแล้วตามเกณฑ์ของกพอ. เรื่องหลักเกณฑ์การขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือเทียบเท่า

ผลงานทางวิชาการที่เป็นบทความวิชาการ (Academic Paper) ตำรา (Textbook) หรือหนังสือ (Book) ต้องเป็นผลงานที่ผ่านกระบวนการกลั่นกรองผลงานก่อนตีพิมพ์โดยมีรายละเอียด ดังนี้

- บทความวิชาการ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบ มีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมองแนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์การสังเคราะห์เอกสารหรือการวิจัยโดยจัดทำในรูปของบทความเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการที่มีคุณภาพซึ่งมีผู้ตรวจอ่าน

- ตำรา หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เรียบเรียงอย่างเป็นระบบอาจเขียนเพื่อตอบสนองเนื้อหาทั้งหมดของรายวิชาหรือเป็นส่วนหนึ่งของวิชาหรือหลักสูตรก็ได้โดยมีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้ที่เกี่ยวข้องและสะท้อนให้เห็นความสามารถในการถ่ายทอดวิชาในระดับอุดมศึกษา

- หนังสือ หมายถึง เอกสารทางวิชาการที่เขียนขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ไปสู่วงวิชาการหรือผู้อ่านทั่วไปโดยไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของหลักสูตรหรือต้องนำมาประกอบการเรียนการสอนในวิชาใดวิชาหนึ่งทั้งนี้จะต้องเป็นเอกสารที่เรียบเรียงขึ้นอย่างมีเอกภาพมีรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงและให้ทัศนะของผู้เขียนที่สร้างเสริมปัญญาความคิดและสร้างความแข็งแกร่งทางวิชาการให้แก่สาขาวิชานั้นๆ หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง

การนับจำนวนผลงานทางวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ จะนับผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของบทความวิชาการในวารสารวิชาการทั้งในระดับชาติและ/หรือนานาชาติ หนังสือหรือตำราทางวิชาการซึ่งมีระบบการพิจารณาต้นฉบับจากคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการตีพิมพ์และผลงานจะต้องเกินร้อยละ 50 ของชิ้นงาน ในกรณีที่มีการตีพิมพ์มากกว่า 1 ครั้ง ให้นับการตีพิมพ์เพียงครั้งเดียวต่องานวิชาการ1ชิ้น

เกณฑ์การประเมิน

กำหนดระดับคุณภาพผลงานวิชาการดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพผลงานวิชาการ
0.25	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ
0.50	บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ
0.75	ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด
1.00	ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้วหรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการ

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานวิชาการที่ได้รับรองคุณภาพ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมด}} \times 100$$

ปีปฏิทิน
ปีการศึกษา

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบโดยกำหนดร้อยละ 10 เท่ากับ 5 คะแนน ทุกกลุ่มสาขาวิชา

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. จำนวนและรายชื่อผลงานวิชาการ (บทความวิชาการตำราหนังสือระดับอุดมศึกษา) ที่มีคุณภาพของอาจารย์ประจำโดยนับรวมผลงานของอาจารย์ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่ผลงานแล้วเสร็จ ปีที่ได้รับการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ ชื่อหน่วยงานที่รับรอง และมีหลักฐานการรับรองคุณภาพจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ค่าน้ำหนักของผลงานวิชาการแต่ละชิ้น
2. จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาโดยนับรวมอาจารย์ที่ลาศึกษาต่อ

องค์ประกอบที่ 5 การบริการทางวิชาการแก่สังคม

หลักการ

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นหนึ่งในภารกิจหลักของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนพึงให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน สังคมและประเทศชาติในรูปแบบต่าง ๆ ตามความถนัดและในด้านที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีความเชี่ยวชาญการให้บริการทางวิชาการอาจให้เปล่าโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรืออาจคิดค่าใช้จ่ายตามความเหมาะสม โดยให้บริการทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนหน่วยงานอิสระหน่วยงานสาธารณะชุมชนและสังคมโดยกว้าง รูปแบบการให้บริการทางวิชาการมีความหลากหลาย เช่น การอนุญาตให้ใช้ประโยชน์ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ ให้คำปรึกษา ให้การอบรมจัดประชุมหรือสัมมนาวิชาการ ทำงานวิจัยเพื่อตอบคำถามต่าง ๆ หรือเพื่อชี้แนะสังคม การให้บริการทางวิชาการนอกจากเป็นการทำประโยชน์ให้สังคมแล้วมหาวิทยาลัยยังได้รับประโยชน์ในด้านต่าง ๆ คือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ของอาจารย์อันจะนำมาสู่การพัฒนาหลักสูตร มีการบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ทางด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยพัฒนาตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ สร้างเครือข่ายกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นแหล่งงานของนักศึกษาและเป็นการสร้างรายได้ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจากการให้บริการทางวิชาการด้วย

ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม หมายถึง การที่มหาวิทยาลัยมีการให้บริการวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งอาจให้บริการ โดยการใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัยหรือใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับบุคคลในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษาการศึกษาวิจัยค้นคว้าเพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคมการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่าง ๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการศิษย์เก่าและประชาชนทั่วไป การให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบการให้บริการแบบให้เปล่าด้วยสำนึกความรับผิดชอบต่อความเป็นสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในฐานะเป็นที่พึ่งของสังคม หรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้ หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่การให้บริการทางวิชาการโดยการถ่ายทอดเทคโนโลยีและองค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์เป็นที่พึ่งและแหล่งอ้างอิงทางวิชาการ เสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมสอดคล้องอันก่อให้เกิดความมั่นคงความเข้มแข็งและการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนสังคมประเทศชาติและนานาชาติ ตลอดจนการส่งเสริมการมีบทบาททางวิชาการและวิชาชีพในการตอบสนองชั้นนำและเตือนสติสังคมของมหาวิทยาลัยโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อสาธารณะ

ตัวบ่งชี้มาตรการส่งเสริม (สมศ.) หมายถึง กลุ่มตัวบ่งชี้ที่ประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย โดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้กำหนดแนวทางพัฒนาเพื่อร่วมกันชี้แนะป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมตามนโยบายของรัฐ ซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนตามกาลเวลาและปัญหาสังคมที่เปลี่ยนไป โดยมีเป้าหมายที่แสดงถึงความเป็นผู้นำสังคม อาทิ การรักษาดี การบำรุ้งศาสนา และเทิดทูนพระมหากษัตริย์ การส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การน้อมนำปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติเป็นแบบอย่าง การสร้างสังคมสันติสุขและความปรองดอง การส่งเสริมความร่วมมือในกรอบประชาคมอาเซียน การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม พลังงาน เศรษฐกิจ สุขภาพ ค่านิยม จิตสาธารณะ และความประหยัด รวมทั้งการแก้ปัญหาสังคม อาทิ ความขัดแย้ง อุบัติภัย และสิ่งเสพติด เป็นต้น

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 5 จำนวน 4 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.1 : ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การบริการทางวิชาการแก่สังคมเป็นภารกิจหลักอย่างหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา คณะ/หน่วยงาน เทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนพึงกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนการบริการทางวิชาการอย่างเป็น ระบบและมีการจัดโครงสร้างมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนระบบดังกล่าวการให้บริการทาง วิชาการต้องมีความเชื่อมโยงกับการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยและสามารถบูรณาการงานบริการ ทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยอย่างเป็นรูปธรรม

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน
3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอนและการวิจัย
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียน การสอนและการวิจัย

หมายเหตุ : เกณฑ์มาตรฐานข้อที่ 4 ต้องมีการประเมินความสำเร็จของการบูรณาการตามเกณฑ์ข้อ 2 และข้อ 3

เกณฑ์การประเมิน: ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.2 : กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ความสามารถในการให้บริการทางวิชาการในลักษณะห่วงโซ่คุณภาพที่สนองความต้องการและเป็นที่พึงของชุมชนภาคีรัฐภาคเอกชนหน่วยงานวิชาชีพสังคมได้อย่างมีคุณภาพตามศักยภาพและความพร้อมตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยพิจารณาได้จาก (1) ประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการ (2) การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและ (3) ความรู้ที่เกิดจากการให้บริการทางวิชาการและการเผยแพร่ความรู้ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน :

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชนหรือภาครัฐหรือภาคเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือภาคเอกชนหรือภาครัฐหรือหน่วยงานวิชาชีพ
3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม
4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ
5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากร

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8 : ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ
พัฒนาการเรียนการสอนและ/หรือการวิจัย**

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : การให้บริการวิชาการ หมายถึง การที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนซึ่งอยู่ในฐานะที่เป็นที่พึ่งของชุมชนหรือสังคม เป็นแหล่งอ้างอิงทางวิชาการหรือทำหน้าที่ใดๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนในด้านวิชาการหรือการพัฒนาความรู้ ตลอดจนความเข้มแข็งประเทศชาติและนานาชาติ การบริการวิชาการเป็นการบริการที่มีค่าตอบแทนและบริการวิชาการให้เปล่าโดยมีการนำความรู้และประสบการณ์มาใช้พัฒนาหรือบูรณาการเข้ากับการเรียนการสอนและการวิจัย อาทิ บทความ ตำรา หนังสือ รายวิชา หรือหลักสูตร เป็นต้น

การนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาพัฒนามี 2 ประเภทคือ

1. การพัฒนาการเรียนการสอน
2. การพัฒนาการวิจัย

ในการประเมินตัวบ่งชี้ต้องมีโครงการทั้งสองประเภท ทั้งนี้ในแต่ละโครงการไม่จำเป็นต้องมีทั้งสองประเภท และผลการใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนหรือการพัฒนาการวิจัยจะต้องเสร็จสิ้นภายในปีงบประมาณ 2556 เท่านั้น

วิธีการคำนวณ

$$\frac{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ
ที่นำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย}}{\text{จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ}} \times 100$$

ปีงบประมาณ
ปีงบประมาณ

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบโดยกำหนดร้อยละ 30 เท่ากับ 5 คะแนน

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐานเอกสารข้อมูลที่แสดงว่าอาจารย์ประจำได้รวบรวมจัดระบบและมีการประมวลความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนและการวิจัย โดยอาจไปต่อยอดพัฒนาเป็นหนังสือ ตำรา หรืองานวิจัย ขยายผลนำไปสู่การปรับปรุงรายวิชาหรือนำไปสู่การเปิดรายวิชาใหม่

2. โครงการบริการวิชาการที่นับในตัวตั้งจะต้องมีผลการบูรณาการเสร็จสิ้นในปีที่ประเมินและโครงการวิชาการที่เป็นตัวหารเป็นโครงการบริการวิชาการที่ดำเนินการในปีที่ประเมินโครงการหนึ่งๆจะบูรณาการเฉพาะกับการเรียนการสอนหรือเฉพาะกับงานวิจัยหรือจะบูรณาการกับทั้งการเรียนการสอนและการวิจัยก็ได้

3. การบริการวิชาการเป็นการให้บริการแก่บุคคลหรือหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สมค.ที่ 9 : ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กรภายนอก

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : โครงการที่มีผลต่อการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง โครงการที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อพัฒนาชุมชนหรือองค์กรภายนอกและเมื่อดำเนินการแล้วมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นแก่ชุมชนหรือองค์กรภายนอกในด้านต่างๆหรือทำให้ชุมชนหรือองค์กรภายนอกสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามศักยภาพของตน

ประเด็นการพิจารณา:

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA) โดยมีส่วนร่วมของชุมชนหรือองค์กร
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. ชุมชนหรือองค์กรมีผู้นำหรือสมาชิกที่มีการเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง
4. ชุมชนหรือองค์กรสร้างกลไกที่มีการพัฒนาตนเองโดยคงอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
5. มีผลกระทบที่เกิดประโยชน์สร้างคุณค่าต่อสังคมหรือชุมชน/องค์กรมีความเข้มแข็ง

เกณฑ์การให้คะแนน: ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. แผนและกิจกรรมหรือโครงการที่ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนหรือองค์กร
2. รายงานเอกสารผลการปฏิบัติตามกิจกรรมหรือโครงการ
3. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการโดยผู้นำหรือสมาชิกของชุมชนหรือองค์กรได้เรียนรู้และดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและพัฒนาตามอัตลักษณ์ของคนในชุมชนและเอกลักษณ์ของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องหรือยั่งยืน
4. ข้อมูลที่แสดงถึงผลการดำเนินงานตามกิจกรรมหรือโครงการของชุมชนหรือองค์กรที่สร้างประโยชน์ความเข้มแข็งและคุณค่าต่อสังคมชุมชนหรือองค์กร
5. “ต่อเนื่อง” หมายถึงมีการดำเนินงานตั้งแต่ 2 ปี ขึ้นไป
6. “ยั่งยืน” หมายถึงมีการดำเนินงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป
7. “เข้มแข็ง” หมายถึงสามารถพึ่งพาตนเองได้

หมายเหตุ สำหรับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนที่ได้รับการประเมินปี 2555 เป็นต้นไปสามารถใช้โครงการ/กิจกรรมใหม่ที่ปรากฏอยู่ในแผนระยะยาวโดยได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยว่าเป็นโครงการ/กิจกรรมที่ต่อเนื่องในอนาคตและจะยั่งยืนเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองได้ โดย สมค. จะพิจารณาให้คะแนนล่วงหน้า

องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

หลักการ

การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ถือเป็นพันธกิจสำคัญประการหนึ่งของมหาวิทยาลัย ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจึงต้องมีระบบและกลไกการดำเนินงานด้านนี้ให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุณภาพ โดยอาจมีจุดเน้นเฉพาะที่แตกต่างกันตามปรัชญาและธรรมชาติของแต่ละมหาวิทยาลัยและมีการบูรณาการเข้ากับพันธกิจอื่นๆ โดยเฉพาะการผลิตบัณฑิตรวมทั้งมีการจัดกิจกรรมที่ฟื้นฟูอนุรักษ์สืบสานพัฒนาเผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมสร้างสรรค์ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นรากฐานการพัฒนาองค์ความรู้ที่ดีขึ้น

ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม หมายถึง คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการดำเนินงานทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ โดยเห็นถึงความสำคัญและคุณค่าเรื่องศิลปะและวัฒนธรรมที่จำต้องปลูกฝังส่งเสริมและพัฒนาสิ่งที่ดีงาม ความมีสุนทรีย์ และวัฒนธรรมที่พึงประสงค์อยู่ในสภาพแวดล้อมที่สวຍงามอย่างมีรสนิยมให้เกิดในจิตสำนึกและในวิถีชีวิตมีความเชื่อมั่นในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งในเรื่องความเชื่อค่านิยมและวัฒนธรรมใหม่ๆ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน จึงมีนโยบายและการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยมีระบบและกลไกเป็นหน่วยส่งเสริมสนับสนุนในลักษณะโครงการและส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้วิถีชีวิตและบรรยากาศในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนน่าอยู่มีชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีรสนิยมและสามารถอยู่ในสังคมด้วยความเข้าใจมีน้ำใจอย่างมีความสุข

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 6 จำนวน 3 ตัวบ่งชี้ คือ
ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 6.1 : ระบบและกลไกการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรม

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องมีนโยบายแผนงานโครงสร้าง และการบริหารจัดการงานด้านศิลปะและวัฒนธรรมทั้งการอนุรักษ์ ฟื้นฟู สืบสาน เผยแพร่วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัยอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล มีการบูรณาการการ ทำงานศิลปะและวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการดำเนินงานศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการบูรณาการงานด้านด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมนักศึกษา
3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านด้านศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน
4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับการ จัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านด้านศิลปะและวัฒนธรรมกับ การจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา
6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับ ในระดับชาติ

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 หรือ 6 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 : การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นตัวบ่งชี้ถึงคุณภาพวิถีชีวิตและจิตใจที่ดึงดูดของบุคคลและสังคมเป็นพันธกิจหลักประการหนึ่งที่สถานศึกษาพึงตระหนักที่จะต้องให้ความสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนเพื่อให้สังคมในสถานศึกษาอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขอย่างมีคุณค่า สามารถเป็นแบบอย่างที่น่าศรัทธาและเป็นที่ยอมรับของสังคมการส่งเสริมสนับสนุนจำต้องดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพที่จริงใจได้ต่อเนื่องที่มั่นคงและยั่งยืนโดยการกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ชัดและสามารถประเมินผลได้

ประเด็นการพิจารณา : ข้อ

1. มีการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ (PDCA)
2. บรรลุเป้าหมายตามแผนประจำปีไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80
3. มีการดำเนินงานสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง
4. เกิดประโยชน์และสร้างคุณค่าต่อชุมชนภายใน/ภายนอก
5. ได้รับการยกย่องระดับชาติและ/หรือนานาชาติ

เกณฑ์การให้คะแนน: ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. นโยบายแผนระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
2. โครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรมพร้อมรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมรวมทั้งตัวบ่งชี้และเป้าหมายความสำเร็จ
3. รายงานสรุปผลหรือประเมินโครงการหรือกิจกรรม (ประโยชน์และคุณค่าต่อชุมชน)
4. หลักฐานที่อธิบายรายละเอียดและแสดงกระบวนการได้มาซึ่งข้อมูลของการสรุปผลสำเร็จ เช่น ขั้นตอนและช่วงระยะเวลาการเก็บข้อมูล การสุ่มตัวอย่างแบบสำรวจหรือแบบสอบถามหรือแบบประเมินวิธีการวิเคราะห์ผล เป็นต้น
5. รายงานรางวัลที่ได้รับการประกาศเกียรติคุณยกย่องระดับชาติและนานาชาติจากมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 11 : การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : ศิลปะและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกับความสุขสุนทรีย์และรสนิยมเกิดรูปแบบวิถีชีวิตและสังคมโดยมีลักษณะที่เป็นพลวัตมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาจำเป็นต้องรู้ทันอย่างมีปัญญาโดยมีแผนในการพัฒนาให้ความรู้และประสบการณ์ด้านสุนทรียภาพในบริบทของศิลปะและวัฒนธรรมสามารถเลือกรับรักษาและสร้างให้ตนเองและสังคมอยู่ร่วมกันอย่างรู้คุณค่าความงามอย่างมีสุนทรีย์ที่มีรสนิยม

ประเด็นการพิจารณา : ข้อ

1. การมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดวัฒนธรรมที่ดี
2. สิ่งแวดล้อมด้านความปลอดภัยของอาคารสถานที่สะอาดถูกสุขลักษณะและตกแต่งอย่างมีความสุนทรีย์
3. ปรับแต่งและรักษาภูมิทัศน์ให้สวยงามสอดคล้องกับธรรมชาติและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
4. การจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4 ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เกณฑ์การให้คะแนน: ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
ปฏิบัติได้ 1 ข้อ	ปฏิบัติได้ 2 ข้อ	ปฏิบัติได้ 3 ข้อ	ปฏิบัติได้ 4 ข้อ	ปฏิบัติได้ 5 ข้อ

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. หลักฐานที่แสดงรายละเอียดของโครงการหรือกิจกรรมที่พัฒนาสุนทรียภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนดำเนินการตลอดปีในแต่ละปีการศึกษา
2. โครงการหรือกิจกรรมที่แสดงรายละเอียดที่กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรมรายงานผลการประเมินการมีส่วนร่วม
3. เอกสารหลักฐานหรือผลการประเมินด้านสภาพแวดล้อมความปลอดภัยความสะอาดสุขอนามัยและความสวยงาม
4. รายงานสรุปผลการประเมินการจัดให้มีพื้นที่และกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่เอื้อและส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากรมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ
5. รายงานผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น 1-4

หมายเหตุ

- 1) สะอาด หมายถึง ไม่ร้อมมีระเบียบรักษาง่ายใช้สะดวก
- 2) สุขลักษณะ หมายถึง สะอาดปลอดภัยไร้มลภาวะสุขกายสบายใจเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 3) สวยงาม หมายถึง มีการจัดแต่งอาคารสภาพแวดล้อมอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับพื้นที่
แวดล้อมไม่สิ้นเปลืองและไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม

องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ

หลักการ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการ โดยมีคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการทำงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพ เช่น ทรัพยากรบุคคล ระบบฐานข้อมูล การบริหารความเสี่ยง การบริหารการเปลี่ยนแปลงการบริหารทรัพยากรทั้งหมด ฯลฯ เพื่อสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้โดยใช้หลักธรรมาภิบาล (Good Governance)

ด้านการบริหารและการพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน หมายถึง การที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีระบบการบริหารและการจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์และค่านิยมไปสู่การปฏิบัติอย่างมีเอกภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้โดยมีคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทำหน้าที่กำกับดูแลนโยบาย การดำเนินงานตามแผนการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้นักศึกษาและบุคลากรทุกคน รวมทั้งกำกับติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดมีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและการบริหารและการจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วย หลักประสิทธิผล (Effectiveness) หลักประสิทธิภาพ (Efficiency) หลักการตอบสนอง (Responsiveness) หลักการรับผิดชอบ (Accountability) หลักความโปร่งใส (Transparency) หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หลักการกระจายอำนาจ (Decentralization) หลักนิติธรรม (Rule of Law) หลักความเสมอภาค (Equity) และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ (Consensus Oriented)

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามคำรับรองการปฏิบัติราชการสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.)
5. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
6. เกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2552-2553
7. เกณฑ์การบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

8. ประกาศคณะกรรมการการอุดมศึกษาเรื่องคู่มือและแนวปฏิบัติในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551
9. ประกาศทบวงมหาวิทยาลัยเรื่องมาตรฐานห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2544

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 7 จำนวน 6 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและ
ผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.2 การพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสู่คณะ/
หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเรียนรู้

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มี
การเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.1 : ภาวะผู้นำของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและ
ผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

ปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญต่อการเจริญก้าวหน้าของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน คือ คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนนั้นๆ หากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ เป็นผู้นำที่ดี มีธรรมาภิบาลรับผิดชอบต่อสังคม รักความก้าวหน้าดูแลบุคลากรอย่างดี เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหาร มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาและกำกับดูแลติดตามผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปในทิศทางที่ถูกต้องจะทำให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเจริญรุดหน้าอย่างรวดเร็ว

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า
2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กำหนดทิศทางการดำเนินงานและสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับมีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
3. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมายรวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปยังบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม
5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเต็มตามศักยภาพ
6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
7. คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนประเมินผลการบริหารงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และผู้บริหารนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

หมายเหตุ : หากจะประเมินผ่านเกณฑ์การประเมินมาตรฐานข้อที่ 6 นั้น ต้องแสดงข้อมูลการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลครบถ้วนทั้ง 10 ประการ ตามนิยามศัพท์ที่ระบุไว้ซึ่งสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ของ สมศ.

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

**ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.2 : การพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสู่คณะ/
หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเรียนรู้**

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มาตรฐานการอุดมศึกษาข้อที่ 3 กำหนดให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ซึ่งต้องมีการจัดการความรู้เพื่อมุ่งสู่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนแห่งการเรียนรู้โดยมีการรวบรวมองค์ความรู้ที่มีอยู่ในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ซึ่งกระจัดกระจายอยู่ในตัวบุคคลหรือเอกสารมาพัฒนาให้เป็นระบบเพื่อให้ทุกคนในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน สามารถเข้าถึงความรู้และพัฒนาตนเองให้เป็นผู้รู้รวมทั้งปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพอันจะส่งผลให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีความสามารถในการแข่งขันสูงสุด กระบวนการในการบริหารจัดการความรู้ในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ประกอบด้วย การระบุมุมมอง การคัดเลือก การรวบรวม การจัดเก็บความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน การกำหนดแนววิถีปฏิบัติงานตลอดจนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการความรู้ในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย
2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1
3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และเผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด
4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่นๆที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)

5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปัจุบันหรือปัจุบันที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.3 : ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ : มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ผลักดันการดำเนินงานและเขียนรายงานการประเมินตนเองรวมทั้งจะป้อนข้อมูลใน CHEQA Online ให้คณะ และคณะใช้คะแนนผลการประเมินของมหาวิทยาลัย

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

มหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจที่สอดคล้องกับนโยบายและการวางแผนระดับมหาวิทยาลัยเพื่อให้เป็นระบบที่สมบูรณ์สามารถเชื่อมโยงกับทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกเป็นระบบที่ใช้งานได้ทั้งเพื่อการบริหารการวางแผนและการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับเพื่อการปฏิบัติงานตามภารกิจทุกด้านของบุคลากรเพื่อการติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานตลอดจนการปรับปรุงและพัฒนามหาวิทยาลัยทั้งนี้ระบบดังกล่าวต้องมีความสะดวกในการใช้งานโดยประเมินจากความพึงพอใจของผู้ใช้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (Information System Plan)
2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัยโดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอนการวิจัยการบริหารจัดการและการเงินและสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ
3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ
4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบสารสนเทศ
5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

เกณฑ์การประเมิน:ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ	มีการดำเนินการ
1 ข้อ	2 ข้อ	3 ข้อ	4 ข้อ	5ข้อ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.4 : ระบบบริหารความเสี่ยง

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้: กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

เพื่อให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีระบบบริหารความเสี่ยงโดยการบริหารและควบคุมปัจจัยกิจกรรมและกระบวนการดำเนินงานที่อาจเป็นมูลเหตุของความเสียหาย (ทั้งในรูปของตัวเงินหรือไม่ใช่ตัวเงินเช่นชื่อเสียงและการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับประสิทธิภาพประสิทธิผลหรือความคุ้มค่า) เพื่อให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่ยอมรับและควบคุมได้ โดยคำนึงถึงการเรียนรู้วิธีการป้องกันจากการคาดการณ์ปัญหาล่วงหน้าและโอกาสในการเกิดเพื่อป้องกันหรือบรรเทาความรุนแรงของปัญหารวมทั้งการมีแผนสำรองต่อภาวะฉุกเฉินเพื่อให้มั่นใจว่าระบบงานต่างๆ มีความพร้อมใช้งานมีการปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงเพื่อการบรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยตามยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์เป็นสำคัญ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงโดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้านตามบริบทของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ตัวอย่างเช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงินงบประมาณระบบเทคโนโลยีสารสนเทศอาคารสถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียน

การสอน

- ความเสี่ยงด้านนโยบายกฎหมายระเบียบข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงาน เช่น ความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตรการบริหารงานวิจัยระบบงานระบบประกันคุณภาพ

- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาลโดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร

- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- อื่นๆตามบริบทของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูงและดำเนินการตามแผน
5. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง
6. มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

หมายเหตุ :

คะแนนการประเมินจะเท่ากับ 0 หากพบว่าเกิดเหตุการณ์ร้ายแรงขึ้นภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในรอบปีการประเมินที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความปลอดภัยของนักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร หรือต่อชื่อเสียงภาพลักษณ์ หรือต่อความมั่นคงทางการเงินของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอันเนื่องมาจากความบกพร่องของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในการควบคุมหรือจัดการกับความเสี่ยงหรือปัจจัยเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอโดยมีหลักฐานประกอบที่ชัดเจน

ตัวอย่างความเสี่ยงร้ายแรงที่ให้ผลประเมินเป็นศูนย์ (0) คะแนนเช่น

1. มีการเสียชีวิตและถูกทำร้ายร่างกายหรือจิตใจอย่างรุนแรงของ นักศึกษา คณาจารย์ บุคลากร ภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทั้งๆ ที่อยู่ในวิสัยที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสามารถป้องกันหรือลดผลกระทบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่ไม่พบแผนการจัดการความเสี่ยงหรือไม่พบความพยายามของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในการระงับเหตุการณ์ดังกล่าว
2. คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเสื่อมเสียชื่อเสียงหรือมีภาพลักษณ์ที่ไม่ดีอันเนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ เช่น คณาจารย์ นักวิจัย หรือบุคลากรขาดจริยธรรมจรรยาบรรณ การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานหรือกฎกระทรวง และเกิดเป็นข่าวปรากฏให้เห็นตามสื่อต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ข่าว online เป็นต้น
3. คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนขาดสภาพคล่องในด้านการเงินจนทำให้ต้องปิดหลักสูตรหรือไม่สามารถปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาปัจจุบันที่เรียนอยู่อย่างรุนแรง

เกณฑ์การประเมิน :ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 ข้อ	มีการดำเนินการ 3 หรือ 4 ข้อ	มีการดำเนินการ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ

** หากมีคณะใดคณะหนึ่งได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) แล้วมหาวิทยาลัยก็จะได้คะแนนการประเมินเป็นศูนย์ (0) ด้วยเช่นกัน หากเป็นไปตามเงื่อนไขที่กล่าวไว้ข้างต้นการไม่เข้าข่ายที่ทำให้ผลการประเมินได้คะแนนเป็นศูนย์ (0) ได้แก่

1. มหาวิทยาลัยมีการวิเคราะห์และจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเชิงป้องกันหรือมีแผนรองรับเพื่อลดผลกระทบสำหรับความเสี่ยงที่ทำให้เกิดเรื่องราวแรงดังกล่าวไว้ล่วงหน้าและดำเนินการตามแผน
2. เป็นเหตุสุดวิสัยอยู่นอกเหนือการบริหารจัดการ (การควบคุมหรือการป้องกัน) ของมหาวิทยาลัย
3. เหตุการณ์ร้ายแรงดังกล่าวนั้นมีความรุนแรงที่ลดน้อยลงมาจากแผนรองรับผลกระทบที่ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

ตัวบ่งชี้ สมค.ที่ 12 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : สำนักงานสภามหาวิทยาลัย กองกลาง : **คณะไม่ต้องประเมิน**

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

สภามหาวิทยาลัยถือเป็นองค์กรหลักของมหาวิทยาลัยที่ต้องมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายกรอบทิศทางการดำเนินงานตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกำหนดระบบกลไกและกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการกำกับดูแลและขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยรวมทั้งการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลและการพัฒนามหาวิทยาลัยอย่างยั่งยืน

การประเมินผลความสำเร็จในการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยจะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพในการกำหนดทิศทางการกำกับดูแลและขับเคลื่อนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาทของสภามหาวิทยาลัยการบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและการดำเนินงานตามมติการประชุมสภามหาวิทยาลัย

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภามหาวิทยาลัย (คะแนนเต็ม 5) ที่ครอบคลุม 5 ประเด็น ดังต่อไปนี้

1. สภามหาวิทยาลัยทำพันธกิจครบถ้วนตามภาระหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติของสถานศึกษา
2. สภามหาวิทยาลัยกำหนดยุทธศาสตร์ทิศทางการกำกับนโยบายข้อบังคับระเบียบ
3. สภามหาวิทยาลัยทำตามกฎระเบียบข้อบังคับของต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. สภามหาวิทยาลัยกำกับติดตามการดำเนินงานของผู้บริหารสถานศึกษา
5. สภามหาวิทยาลัยดำเนินงานโดยใช้หลักธรรมาภิบาลครบทั้ง 10 ประเด็น

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการประเมินตามประเด็นที่กำหนดในเกณฑ์การให้คะแนน

หมายเหตุ เป็นการประเมินในระดับมหาวิทยาลัย คณะไม่ต้องประเมิน

**ตัวบ่งชี้ สมค.ที่ 13 : การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะ
ที่มีการเรียนการสอน**

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ผู้รับผิดชอบ : กองการเจ้าหน้าที่ : มหาวิทยาลัยจะส่งผลการดำเนินงานให้คณะเพื่อนำไปเขียนใน
รายงานการประเมินตนเอง

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประเมินผลตามหน้าที่และบทบาทของผู้บริหารในการบริหารและการจัดการให้บรรลุผล
สำเร็จตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของมหาวิทยาลัย จะมุ่งเน้นการประเมินคุณภาพของ
การบริหารงานตามนโยบายของสภามหาวิทยาลัยประสิทธิผลของแผนปฏิบัติการประจำปีความสามารถใน
การบริหารและการจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหาร

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้ค่าคะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม 5)

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

1. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการกำหนดหรือทบทวนนโยบายการกำกับดูแล
มหาวิทยาลัย รวมทั้งทบทวนกรอบทิศทางดำเนินงานของมหาวิทยาลัยตามหน้าที่และบทบาทของ
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย
2. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงรายละเอียดการดำเนินการตามระบบการกำกับดูแลมหาวิทยาลัย
โดยมีเอกสารหรือหลักฐานหรือรายงานหรือบันทึกการประชุมที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยได้
กำหนดให้มีกระบวนการที่เป็นรูปธรรมในการจัดการเพื่อให้เกิดการควบคุมและตรวจสอบการดำเนินงาน
ของมหาวิทยาลัย
3. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัย มีการติดตามผลการดำเนินงาน
สำคัญเช่นระบบในด้านนโยบายและแผนด้านการบริหารงานบุคคลด้านการเงินและงบประมาณโดยเฉพาะ
การดำเนินงานตามภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยที่เป็นมติสภามหาวิทยาลัย
4. เอกสารหรือหลักฐานที่แสดงให้เห็นถึงนโยบายของมหาวิทยาลัย ที่กำหนดให้มีระบบการ
ประเมินผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งและมีการดำเนินงานตามระบบนั้น
5. รายงานการสังเคราะห์หมติหรือนโยบายรวมทั้งผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการตัดสินใจของ
ผู้บริหารมหาวิทยาลัย

หมายเหตุ

1. ระดับมหาวิทยาลัย ผู้บริหาร หมายถึง อธิการบดี
2. ระดับคณะผู้บริหาร หมายถึง คณบดีหรือผู้บริหารของหน่วยงานที่เทียบเท่าคณะที่มี
การจัดการเรียนการสอน

องค์ประกอบที่ 8 การเงินและงบประมาณ

หลักการ

การเงินและงบประมาณเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ไม่ว่าแหล่งเงินทุนของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะได้มาจากงบประมาณแผ่นดิน (สำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) หรือเงินรายได้ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าธรรมเนียมค่าบำรุงการศึกษาต่างๆ ของนักศึกษา รายได้จากงานวิจัยบริการทางวิชาการ ค่าเช่าทรัพย์สิน ฯลฯ ผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องมีแผนการใช้จ่ายเงินที่สะท้อนความต้องการใช้เงินเพื่อดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำความเข้าใจกับการวิเคราะห์ทางการเงิน เช่น ค่าใช้จ่ายทั้งหมดต่อจำนวนนักศึกษา ทรัพย์สินถาวรต่อจำนวนนักศึกษา ค่าใช้จ่ายที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนใช้สำหรับการผลิตบัณฑิตต่อหัวจำแนกตามกลุ่มสาขา รายได้ทั้งหมดของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนหลังจากหักงบ (ค่าใช้จ่าย) ดำเนินการทั้งหมด งบประมาณในการพัฒนาอาจารย์ ความรวดเร็วในการเบิกจ่าย ร้อยละของงบประมาณที่ประหยัดได้หลังจากที่ปฏิบัติตามภารกิจทุกอย่างครบถ้วน สิ่งเหล่านี้จะเป็นการแสดงศักยภาพเชิงการบริหารจัดการด้านการเงินของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนที่เน้นถึงความโปร่งใส ความถูกต้อง ใช้เม็ดเงินอย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. แผนพัฒนาด้านการเงินระดับอุดมศึกษาสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
2. แผนปฏิบัติงานประจำปีของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
3. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
4. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.)
5. มาตรฐานแผนการปฏิบัติราชการของสำนักงานงบประมาณ
6. รายงานงบประมาณแผ่นดิน (สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ) และเงินรายได้

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 8 จำนวน 1 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 8.1 : ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีงบประมาณ 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องมีระบบในการจัดหาและจัดสรรเงินอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีการจัดทำแผนกลยุทธ์ทางการเงินซึ่งเป็นแผนจัดหาเงินทุนจากแหล่งเงินทุนต่าง ๆ ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ให้สามารถดำเนินการได้ มีการวิเคราะห์รายได้ ค่าใช้จ่ายของการดำเนินงานทั้งจากงบประมาณแผ่นดินและเงินรายได้อื่น ๆ ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้รับ มีการจัดสรรงบประมาณและการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบครบทุกพันธกิจ มีระบบการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ รายงานทางการเงินต้องแสดงรายละเอียดการใช้จ่ายในทุกพันธกิจโครงการกิจกรรมเพื่อให้สามารถวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงินหลักเกณฑ์การจัดสรรและการวางแผนการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใสตรวจสอบได้
3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและบุคลากร
4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบและรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอกทำหน้าที่ตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด
7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมายและนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

หมายเหตุ : แผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนระยะยาวที่ระบุที่มาและใช้ไปของทรัพยากรทางการเงินของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ที่สามารถผลักดันแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้สามารถดำเนินการได้ แผนกลยุทธ์ทางการเงินจะสอดคล้องไปกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรประเมินความต้องการทรัพยากรที่ต้องจัดหาสำหรับการดำเนินงานตามกลยุทธ์แต่ละกลยุทธ์ และประเมินมูลค่าของทรัพยากรออกมาเป็นเงินทุนที่ต้องการใช้ ซึ่งจะเป็นความต้องการเงินทุนในระยะยาวเท่ากับเวลาที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนใช้ในการดำเนินการให้กลยุทธ์นั้นบังเกิดผล จากนั้นจึงจะกำหนดให้เห็นอย่างชัดเจนถึงที่มาของเงินทุนที่ต้องการใช้ว่าสามารถจัดหาได้จากแหล่งเงินทุนใด เช่น รายได้ค่าธรรมเนียมการศึกษา งบประมาณแผ่นดินหรือเงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินทุนสะสมของหน่วยงาน เงินบริจาคจากหน่วยงานภายนอกหรือศิษย์เก่า หรือคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องมีการระดมทุนด้วยวิธีการอื่น ๆ อีกเพิ่มเติม ระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ทางการเงินจะเท่ากับระยะเวลาของแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ	มีการดำเนินการ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 ข้อ

องค์ประกอบที่ 9 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

หลักการ

ระบบและกลไกในการประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นปัจจัยสำคัญที่แสดงถึงศักยภาพการพัฒนาคุณภาพของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยต้องครอบคลุมทั้งปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิตผลลัพธ์และผลกระทบที่เกิดขึ้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน จะต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในอย่างต่อเนื่องและมีกระบวนการจัดการความรู้เพื่อให้เกิดนวัตกรรมด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เป็นลักษณะเฉพาะของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ด้านการพัฒนาและประกันคุณภาพภายใน หมายถึง คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องแสดงควมมีมาตรฐานและคุณภาพด้วยการเป็นประชาคมแห่งการสร้างความรู้และองค์การแห่งการเรียนรู้ที่มีขีดความสามารถในการค้นคว้าวิจัยสร้างความรู้ใหม่ทั้งเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อุดมศึกษาไทยยังต้องแสดงความเป็นอุดมศึกษามหาชนที่มีคุณภาพ นอกจากนี้ อุดมศึกษาไทยต้องมีความเป็นเลิศที่ใช้การได้ในสังคมแห่งการตรวจสอบอย่างเข้มข้นเพื่อพัฒนา มาตรฐานและคุณภาพอย่างต่อเนื่องซึ่งจะนำอุดมศึกษาไทยไปสู่อุดมศึกษาสากล ดังนั้น การประกันคุณภาพอุดมศึกษาจึงเป็นการประกันคุณภาพเพื่อความรู้สู่ความเป็นเลิศและการประกันคุณภาพเพื่อผู้เรียนหัวใจของระบบการประกันคุณภาพที่ดี คือ การใช้ระบบและกระบวนการประกันคุณภาพในการสร้างประชาคมที่มีวัฒนธรรมในการเรียนรู้และตรวจสอบการทำงานของตนเองเพื่อผู้อื่นอยู่เสมอซึ่งจะนำไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่เป็นพลวัตเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพเผยแพร่ข่าวสารทั่วทั้งคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนพร้อมกับการกำหนดมาตรฐานการทำงานทุกด้านแบบมืออาชีพที่สามารถตรวจสอบการทำงานได้ทุกขั้นตอน มีกลไกรับฟังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เพื่อนำข้อคิดความเห็นจากทุกฝ่ายที่มีส่วนร่วมมาใช้ในการกำกับแนวทางการประกันคุณภาพของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน อย่างไรก็ตามคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนพึงมีอิสระและเสรีภาพทางวิชาการในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมของตนเองและในขณะเดียวกันก็พึงให้อิสระแก่หน่วยงานภายในในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพตามเงื่อนไขเฉพาะของแต่ละหน่วยงานด้วย

ระบบประกันคุณภาพภายในโดยทั่วไปประกอบด้วย ระบบแรก คือ ระบบการพัฒนาคุณภาพซึ่งประกอบด้วยกำหนัดมาตรฐานกระบวนการวางแผนและออกแบบระบบงานเพื่อคุณภาพและการจัดการกระบวนการและการควบคุมคุณภาพ ระบบที่สอง คือ ระบบการตรวจสอบคุณภาพเพื่อเร่งรัดให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานคุณภาพที่กำหนดและ ระบบที่สาม คือระบบการประเมินภายในและกระบวนการปรับปรุงคุณภาพการประกันคุณภาพภายในเป็นหน้าที่ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน โดยให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากต้นสังกัด ทั้งนี้การประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่ง

ของกระบวนการบริหารการศึกษาเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

มาตรฐานและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
2. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) สกอ.
3. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553
4. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. 2547 สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
5. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. 2549 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
6. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2551 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
7. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 สกอ.
8. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2548 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
9. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. 2553 สมศ.

ตัวบ่งชี้องค์ประกอบที่ 9 จำนวน 2 ตัวบ่งชี้ คือ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 9.1 : ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

ปีที่ใช้ในการเก็บข้อมูล : ปีการศึกษา 2556

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในเป็นภารกิจของมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งมหาวิทยาลัยต้องสร้างระบบและกลไกในการควบคุมตรวจสอบประเมินและพัฒนากิจการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามนโยบายเป้าประสงค์และระดับคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยมหาวิทยาลัยและหน่วยงานต้นสังกัดตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีการวัดผลสำเร็จของการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน รวมทั้งการรายงานผลการประกันคุณภาพต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน มีการประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและมีนวัตกรรมที่เป็นแบบอย่างที่ดี

การประกันคุณภาพการศึกษาภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องโดยมีการสร้างจิตสำนึกให้เห็นว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของทุกคนในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันแก่สาธารณชนให้มั่นใจได้ว่ามหาวิทยาลัยสามารถสร้างผลผลิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

เกณฑ์มาตรฐาน : ข้อ

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนากิจการของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและดำเนินการตามระบบที่กำหนด
2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายในโดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย
4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วนประกอบด้วย 1) การควบคุมติดตามการดำเนินงานและประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลาโดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงานและส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิตและผู้ให้บริการตามพันธกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยและมีการร่วมมือกัน

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่น (หน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัย) สามารถนำไปใช้ประโยชน์

เกณฑ์การประเมิน : ข้อ

คะแนน 1	คะแนน 2	คะแนน 3	คะแนน 4	คะแนน 5
มีการดำเนินการ 1 ข้อ	มีการดำเนินการ 2 หรือ 3 ข้อ	มีการดำเนินการ 4 หรือ 5 ข้อ หรือ 6 ข้อ	มีการดำเนินการ 7 หรือ 8 ข้อ	มีการดำเนินการ 9 ข้อ

สรุปการจัดทำตัวบ่งชี้

ในปีการศึกษา 2556 มหาวิทยาลัย ดำเนินการจัดทำตัวบ่งชี้ของ สกอ. 23 ตัวบ่งชี้ และ สมศ. 14 ตัวบ่งชี้ รวม 37 ตัวบ่งชี้ ดังนี้

ตัวบ่งชี้ที่ใช้รอบปีงบประมาณ จำนวน 11 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.2 การพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
สู่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8 ผลการนำความรู้และประสบการณ์จากการให้บริการวิชาการมาใช้ในการ
พัฒนาการเรียนการสอนและการวิจัย
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9 ผลการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน หรือองค์กรภายนอก

ตัวบ่งชี้ที่ใช้รอบปีการศึกษา จำนวน 20 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ที่จัดให้กับนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 6.1 ระบบและกลไกการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะ
ที่มีการเรียนการสอนและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า
คณะที่มีการเรียนการสอน

- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2 คุณภาพบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10 การส่งเสริมและสนับสนุนด้านศิลปะและวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11 การพัฒนาสุนทรียภาพในมิติทางศิลปะและวัฒนธรรม
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14 ผลการพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ใช้อยู่รอบปีงบประมาณ “หาร” ปีการศึกษา จำนวน 1 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ

ตัวบ่งชี้ที่ใช้อยู่รอบปีปฏิทิน “หาร” ปีการศึกษา จำนวน 5 ตัวบ่งชี้

- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์
- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7 ผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ

การรายงานประเมินตนเอง

ตัวบ่งชี้ที่คณะไม่ต้องทำการประเมิน

- ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่คณะใช้ค่าคะแนนจากการดำเนินงานระดับมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยจะเป็นผู้ผลักดันการดำเนินงานและเขียนรายงานการประเมินตนเอง รวมทั้งจะป้อนข้อมูลใน CHEQA Online ให้คณะ และคณะใช้คะแนนผลการประเมินของมหาวิทยาลัย

- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.5 ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษาและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.8 ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม ที่จัดให้กับนักศึกษา
- ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

ตัวบ่งชี้ที่มหาวิทยาลัยจะส่งผลการดำเนินงานให้คณะ เพื่อนำไปเขียนในรายงานการประเมินตนเอง

รับผิดชอบโดยกองแผนงาน

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1 บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2 คุณภาพบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

รับผิดชอบโดยกองการเจ้าหน้าที่

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.2 อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.3 อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13 การปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะ
ที่มีการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14 ผลการพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่คณะใช้ข้อมูลที่ตรงกันกับของมหาวิทยาลัย

รับผิดชอบโดยสำนักวิจัยและส่งเสริมวิชาการการเกษตร

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.3 เงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ต่อ จำนวนอาจารย์ประจำและ
นักวิจัยประจำ

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5 งานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

รับผิดชอบโดยบัณฑิตวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4 ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่

บทที่ 4 ตัวอย่างแนวทางปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานด้านกระบวนการ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 1.1 กระบวนการพัฒนาแผน

1. มีการจัดทำแผนกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงาน เทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และได้รับความเห็นชอบจากคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยเป็นแผนที่เชื่อมโยงกับปรัชญาหรือปณิธานและพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยตลอดจนสอดคล้องกับจุดเน้นของกลุ่มมหาวิทยาลัย กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551-2565) และแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559)

1.1 มีการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน หากคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้กำหนดปรัชญาหรือปณิธานอยู่แล้วตั้งแต่เริ่มต้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรทบทวนว่าปรัชญาหรือปณิธานยังมีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนหรือไม่ หากเหมาะสมต้องดำเนินการให้แน่ใจว่าสมาชิกในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องได้รับทราบโดยทั่วกัน

1.2 หากต้องมีการปรับแก้ปรัชญาหรือปณิธานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนตามสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป ควรเป็นการกำหนดปรัชญาหรือปณิธานร่วมกันทั้งผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ เพื่อเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายอันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามปรัชญาหรือปณิธานที่ได้กำหนดร่วมกันและได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.3 มีการพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้สอดคล้องกับปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย จุดเน้นของมหาวิทยาลัย และแผนอุดมศึกษาระยะยาวรวมทั้งหลักการและมาตรฐานต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยทำตารางวิเคราะห์ให้ชัดเจนว่าปรัชญาหรือปณิธานและนโยบายของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และกลยุทธ์สอดคล้องกันในประเด็นใดอย่างไร หากมีประเด็นที่ไม่สอดคล้อง ควรพิจารณาปรับแก้ให้สอดคล้อง

1.4 มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนกลยุทธ์ (strategy) เพื่อนำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ไปสู่ความสำเร็จที่พึงประสงค์ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ (vision) พันธกิจ (mission) เป้าประสงค์ (goal) และวัตถุประสงค์ (objective) คณะกรรมการควรวิเคราะห์จุดแข็ง (strength) จุดอ่อน (weakness) โอกาส (opportunity) และภัยคุกคาม (threat) เพื่อนำไปสู่การกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนและครอบคลุมทุกภารกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน อันได้แก่ การเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและ

วัฒนธรรม วิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนกำหนดควรผ่านการประชาพิจารณ์ร่วมกันจากทั้ง ผู้บริหาร อาจารย์ และเจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่าย อันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามความมุ่งหวังของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2. มีการถ่ายทอดแผนกลยุทธ์ระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปสู่ทุกหน่วยงานภายใน

2.1 มีการชี้แจงทำความเข้าใจกับผู้บริหารหน่วยงานย่อยภายในถึงวิสัยทัศน์ กลยุทธ์ และเป้าหมายของกลยุทธ์ และมีการกำหนดหน่วยงานภายในรับผิดชอบดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์อย่างเป็นทางการ

2.2 มีการกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของแต่ละหน่วยงานภายในและมีการมอบหมายอย่างเป็นทางการ

3. มีกระบวนการแปลงแผนกลยุทธ์เป็นแผนปฏิบัติการประจำปี ครบ 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 มีการจัดทำแผนที่กลยุทธ์ (Strategic map) เพื่อช่วยในการแปลงแผนกลยุทธ์ไปสู่แผนปฏิบัติการตามกระบวนการของ Balance scorecard

3.2 มีการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแผนกลยุทธ์กับแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้ง 4 พันธกิจ คือ ด้านการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

4. มีตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์แผนปฏิบัติการประจำปีและค่าเป้าหมายของแต่ละตัวบ่งชี้เพื่อวัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.1 มีการจัดทำตัวบ่งชี้ (KPI) พร้อมทั้งเป้าหมาย (target) ของแต่ละตัวบ่งชี้ที่จะใช้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี ทั้งนี้ควรจัดทำพร้อมกับการจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

4.2 มีกระบวนการส่งเสริมให้ผู้บริหาร อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามตัวบ่งชี้เข้ามีส่วนร่วมในการจัดทำตัวบ่งชี้และค่าเป้าหมายเพื่อให้เกิดการยอมรับของทุกฝ่ายอันจะนำไปสู่ความร่วมมือร่วมใจกันปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่ได้กำหนดร่วมกัน

5. มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปี ครบ 4 พันธกิจ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรจัดทำปฏิทินการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานทั้ง 4 พันธกิจ เพื่อใช้เป็นแนวทางการดำเนินงานและสร้างความเชื่อมั่นว่าได้มีการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานในเวลาที่เหมาะสม

6. มีการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างน้อยปีละ 2 ครั้งและรายงานผลต่อผู้บริหารเพื่อพิจารณา

มีการพัฒนาระบบการติดตามการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการว่าเป็นไปตามแผนหรือไม่และควรมีการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้เทียบกับค่าเป้าหมายเสนอต่อผู้บริหารในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เช่น 3 เดือน หรือ 6 เดือน หากไม่เป็นไปตามแผนควรมีการวิเคราะห์ถึงสาเหตุและนำเสนอแนวทางการแก้ไขปรับปรุง

7. มีการประเมินผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และรายงานผลต่อผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อพิจารณา

มีการประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์โดยการเปรียบเทียบผลของตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์กับค่าเป้าหมายและนำผลการประเมินที่ได้บรรจุเข้าวาระเพื่อพิจารณาในที่ประชุมผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและที่ประชุมคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

8. มีการนำผลการพิจารณาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ไปปรับปรุงแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปี

8.1 มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานตามข้อเสนอแนะที่ได้รับมาและมีการจัดทำแผนการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8.2 มีการนำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติการประจำปีที่ได้รับการปรับปรุงเสนอคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.1 ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

1. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 มีการกำหนดวิธีการหรือขั้นตอนในการดำเนินการเพื่อเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรและกำหนดหน่วยงานหรือคณะกรรมการที่รับผิดชอบพิจารณาหลักสูตรใหม่และหลักสูตรปรับปรุงคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรควรประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาวิชานั้นๆ

1.2 การเปิดหลักสูตรใหม่ควรมีการศึกษาความต้องการบัณฑิตในสาขาวิชานั้นๆ ในตลาดงานว่ามีมากน้อยเพียงใด การผลิตบัณฑิตสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือไม่ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชานั้นๆ หรือไม่ นอกจากศึกษาความต้องการหรือความจำเป็นแล้วควรมีการวิเคราะห์

ทรัพยากรของการดำเนินการของหลักสูตรใหม่และคำนวณจุดคุ้มทุนประกอบการขออนุมัติจากสภามหาวิทยาลัย

1.3 การปรับปรุงหลักสูตรควรศึกษาความก้าวหน้าทางวิชาการของสาขาวิชานั้นๆ คิดเห็นจากบัณฑิตและผู้ประกอบการที่รับบัณฑิตเข้าทำงานเพื่อให้ทราบจุดที่ควรปรับปรุงหลักสูตร

1.4 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรที่ปรับปรุงผ่านการพิจารณาตามระบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และนำเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

1.5 มีการเสนอหลักสูตรใหม่หรือหลักสูตรปรับปรุงตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดและนำเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วัน นับจากวันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

2. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษาและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

2.1 มีการกำหนดหลักเกณฑ์ขั้นตอนการดำเนินงานและการอนุมัติการปิดหลักสูตร โดยพิจารณาหลักสูตรที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการบัณฑิตในตลาดงานหลักสูตรที่มีผู้สมัครเรียนน้อยหรือหลักสูตรที่องค์ความรู้ล้าสมัยไม่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นต้น

2.2 เมื่อหลักสูตรใดเข้าเกณฑ์ของการปิดหลักสูตรให้เสนอเรื่องผ่านการอนุมัติของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด เช่น คณะกรรมการบริหารคณะวิชา สภาวิชาการ เป็นต้น และเสนอสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ รวมทั้งแจ้งสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาภายใน 30 วัน นับจากวันที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ

3. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษาและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาเพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนดในภาคผนวก ก ในตัวบ่งชี้ที่ 2.1) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

3.1 หลักสูตรทุกหลักสูตรที่เปิดสอนต้องเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรและยังต้องดำเนินการให้เป็นไปตามเกณฑ์ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน

3.2 มีการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและมีการประกันคุณภาพหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินที่สะท้อนการดำเนินการตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา (กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชาควรประเมินตามตัวบ่งชี้กลาง) ทั้งในประเด็นการบริหารหลักสูตร การบริหารทรัพยากร การเรียนการสอน การบริหารคณาจารย์ การบริหารบุคลากรสนับสนุน การเรียนการสอน การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษาความต้องการของตลาดแรงงานหรือความ

พึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตมีการควบคุมติดตามและประเมินคุณภาพตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดและรายงานผลการดำเนินการต่อผู้เกี่ยวข้องและสาธารณชน

3.3 สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพผู้บริหารหลักสูตรควรทำการศึกษาอย่างละเอียดและรอบคอบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และรายละเอียดของการรับรองหลักสูตร ทั้งนี้คณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรควรมีผู้ทรงคุณวุฒิจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพอย่างน้อย 1 คน ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรและดำเนินการให้หลักสูตรได้รับการรับรองจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องก่อนการรับนักศึกษาและจัดการเรียนการสอนและดำเนินการขอรับรองตามกำหนดเวลาอย่างต่อเนื่อง

4. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้นตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

4.1 สร้างกลไกกำกับดูแลให้ทุกหลักสูตรดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรมาตรฐานวิชาชีพและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติตลอดเวลาที่จัดการศึกษาโดยจัดในรูปของคณะกรรมการ ทั้งนี้อาจเป็นชุดเดียวกับคณะกรรมการบริหารหลักสูตรของภาควิชาหรือคณะวิชาที่มีอยู่หรือแต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบโดยเฉพาะ

4.2 จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินงานทุกหลักสูตรตามตัวบ่งชี้และเกณฑ์ที่กำหนดอย่างน้อยทุกปีการศึกษา เพื่อวัดคุณภาพของการดำเนินการหลักสูตรว่าเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตรและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพียงใด

4.3 มีการกำหนดระบบการรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ที่กำหนดของแต่ละหลักสูตรโดยอาจจัดทำเป็นแบบฟอร์มให้ผู้รับผิดชอบกรอกข้อมูลตัวบ่งชี้วิเคราะห์ผลการประเมินและแนวทางการปรับปรุงหรือพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง

5. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้ง ข้อ 1 ข้อ 2 และข้อ 3 ข้างต้น ตลอดเวลาที่จัดการศึกษาและมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ 4 กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติจะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ 3 ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทุกหลักสูตรดำเนินการปรับปรุงหรือพัฒนาหลักสูตรตามผลการประเมินที่ได้จากข้อ 4 จนทำให้ผลการดำเนินงานเป็นไปตามมาตรฐานและตัวบ่งชี้ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้และทุกหลักสูตร

6. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ค2)

คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรในเกณฑ์ข้อ 1 และคณะกรรมการบริหารคณะวิชาหรือภาควิชาควรมีองค์ประกอบของผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่มาจากหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตรเพื่อให้ได้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาและบริหารหลักสูตรตลอดจนกระบวนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนสามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงเมื่อสำเร็จการศึกษา

7. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหลักสูตรทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

มหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกควรเน้นการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามากกว่าระดับปริญญาตรีไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง โดยหลักสูตรระดับปริญญาโทควรเน้นการเรียนแผน ก เพื่อให้สอดคล้องกับจุดเน้นของมหาวิทยาลัยโดยอาจพิจารณาจัดสรรทุนการศึกษาระดับปริญญาโทแผน ก เพื่อจูงใจนักศึกษา

8. หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยที่เปิดสอน (ปริญญาโทเฉพาะแผน ก และปริญญาเอก) มีจำนวนนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในหลักสูตรมากกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดทุกระดับการศึกษา (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

มหาวิทยาลัยที่อยู่ในกลุ่มเฉพาะทางที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษาและกลุ่มเน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอกไม่เพียงแต่เปิดหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยให้มากกว่าหลักสูตรระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่ต้องดำเนินการให้มีจำนวนนักศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาที่เน้นการวิจัยมากพอเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีทักษะการวิจัยอันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.4 ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสนับสนุน

1. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการเทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อมูลที่ควรพิจารณาประกอบการวางแผนการบริหารและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลควรครอบคลุมข้อมูลที่สำคัญดังต่อไปนี้

1.1 ข้อมูลอัตราการกำลังของอาจารย์และบุคลากรในปัจจุบันรวมทั้งที่ต้องการในอนาคตอย่างน้อย 5 ปีข้างหน้า เพื่อใช้ในการวางแผนความต้องการด้านบุคลากรของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มี

การเรียนการสอน กำหนดอัตรากำลังที่ต้องการเพื่อการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และการพัฒนางาน ประจำกำหนดแผนการจ้างงานและวิธีการสรรหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถมีทัศนคติที่ดีให้เข้ามาสู่ กระบวนการคัดสรรอาจมีการสรรหาทั้งจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย

1.2 ข้อมูลจากการสำรวจความต้องการในการอบรม (training needs) ของบุคลากรทั้งสาย อาจารย์และสายสนับสนุนเพื่อให้ได้รับการฝึกอบรมตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และสามารถนำ ความรู้ที่ได้รับมาพัฒนางานของตนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นซึ่งหัวหน้าหน่วยงานสามารถประเมินความ ต้องการนี้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในระดับต่างๆ เพื่อ ใช้ในการปฐมนิเทศและฝึกอบรมให้ผู้ปฏิบัติงานมีความเข้าใจในวิธีการทำงานเกิดกระบวนการเรียนรู้ เกี่ยวกับแนวคิด กฎเกณฑ์ มีทัศนคติและทักษะที่ดี เพื่อเพิ่มผลการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานรวมทั้ง ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนงาน การหมุนเวียนให้ไปทำงานในด้านอื่นๆ การเข้าศึกษาในโครงการที่ มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

1.3 ข้อมูลป้อนกลับของผลการปฏิบัติงานและผลการพัฒนาตามเส้นทางความก้าวหน้าของ สายงานในรอบปีที่ผ่านมา เพื่อใช้ในการมอบหมายงานหรือมีข้อตกลงในการทำงานและใช้เพื่อการ ปรับปรุงแก้ไข ชมเชย ให้รางวัล ตลอดจนปรับปรุงค่าตอบแทนและสวัสดิการที่เหมาะสมและเป็นธรรม รวมทั้งการสรรหาคนเก่งคนดีเข้ามาปฏิบัติงานในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.4 ข้อมูลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนด้านทรัพยากรมนุษย์ว่ามีประเด็นใดบ้างที่ควรมีการ วางแผนเพื่อการปรับปรุงแก้ไขแผนพัฒนาทรัพยากรให้สอดคล้องกับความต้องการและความคาดหวังของ ผู้ปฏิบัติงานและของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่ กำหนด

2.1 มีการสรรหาคัดเลือกบุคลากรอย่างเป็นระบบโปร่งใสและกำหนดแนวปฏิบัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อให้ได้อาจารย์หรือบุคลากรได้ทราบภายใต้เวลาที่กำหนดและเป็นไปตามกรอบอัตรากำลัง ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนวางแผนไว้

2.2 มีการวิเคราะห์งาน (job analysis) โดยกำหนดให้มีคำอธิบายลักษณะงาน (job description) การระบุคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง (job specification) รวมทั้งความสามารถ (competencies) ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานเพื่อใช้ในการปฐมนิเทศและการฝึกอบรมวิธีการทำงานและ ทักษะที่จำเป็นให้ผู้ปฏิบัติงานเข้าใจในงาน

2.3 มีการประเมินผลการปฏิบัติงาน (job evaluation) ที่มีรูปแบบชัดเจนมีการกำหนด เส้นทางเดินของตำแหน่งงาน (career path) ของบุคลากรทุกกลุ่มวิเคราะห์ปริมาณการเข้า-ออกของ บุคลากรแต่ละกลุ่มและพิจารณาหาแนวทางการปรับปรุงแก้ไขและติดตามผล

2.4 มีการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนและเส้นทางเดินของ ตำแหน่งงานที่กำหนดรวมทั้งติดตามตรวจสอบเป็นรายบุคคลเพื่อการส่งเสริมสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

3. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดีและสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.1 สร้างบรรยากาศของสถานที่ทำงานให้น่าอยู่ตั้งแต่สภาพแวดล้อมบรรยากาศการทำงาน การจัดสวัสดิการการเอาใจใส่ดูแลบุคลากรทุกคนอย่างเสมอภาคทัดเทียมกันการสร้างบรรยากาศของความสุขในการทำงาน

3.2 มีระบบส่งเสริมสนับสนุนการเสนอขอรับรางวัลของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน เช่น มีการติดตามข้อมูลแหล่งให้รางวัลต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนทราบโดยเร็วมีการกระตุ้นและช่วยเหลือผู้มีศักยภาพเพื่อขอรับรางวัลในด้านต่าง ๆ เช่น ช่วยจัดทำเอกสารการขอรับรางวัลประสานงานในกระบวนการขอรับรางวัลหรืองานธุรการอื่น ๆ

3.3 มีการยกย่องให้เกียรติผู้ได้รับรางวัลโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น ประกาศสัมพันธผลงานที่ได้รับรางวัลทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย จัดบรรยากาศพิเศษเพื่อเป็นเกียรติพิจารณาความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

3.4 มีระบบพี่เลี้ยงโดยจัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์เคยได้รับรางวัลให้คำแนะนำช่วยเหลือและสนับสนุนอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนรุ่นใหม่ในการขอรับรางวัลต่าง ๆ

3.5 มีกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาาร่วมกันเปิดโอกาสให้ผู้ได้บังคับบัญชาได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมมือในการทำงานมีช่องทางการสื่อสารหลายช่องทางระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชารวมทั้งระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยกันเพื่อทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและพัฒนางานร่วมกัน

3.6 มีนโยบายดูแลสุขภาพของบุคลากรทั้งในเชิงป้องกันและส่งเสริมมีสวัสดิการตรวจเช็คสุขภาพส่งเสริมการออกกำลังกายในรูปแบบต่างๆเช่นสนับสนุนด้านสถานที่ออกกำลังกายสนับสนุนผู้เชี่ยวชาญในการแนะนำด้านการดูแลสุขภาพ

4. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนักศึกษาตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

ทุกหลักสูตรการฝึกอบรมหรือทุกโครงการที่มีวัตถุประสงค์ในการเพิ่มความรู้และทักษะการปฏิบัติงานควรกำหนดแนวทางหรือวิธีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรมหรือการพัฒนาเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าบุคลากรสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการปฏิบัติงานหรือปรับปรุงตนเองโดยอาจใช้กลไกการติดตามผลการนำความรู้และทักษะไปใช้ภายหลังการอบรมหรือพัฒนา 6-9 เดือน หรือใช้กลไกการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือในการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์ของการอบรมหรือการพัฒนา เป็นต้น

5. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนและดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ

5.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดให้มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณและกิจกรรมส่งเสริมการปลูกฝังจรรยาบรรณแก่คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างสม่ำเสมอ

5.2 ผู้รับผิดชอบในการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณควรมีการติดตามผลการปรับปรุงและพัฒนาตนเองของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

6. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดให้มีการประเมินผลความสำเร็จของการปฏิบัติงานตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผน รวมทั้งผลสัมฤทธิ์ของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) หรือเป้าหมายของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน โดยที่ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานและค่าเป้าหมายนั้นควรมีความเชื่อมโยงกับกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในรอบปีถัดไป

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.1 นำผลการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนไปปรับปรุงแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

7.2 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนตามระยะเวลาที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจความต้องการและความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนที่เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.6 ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร

1.1 มีการพัฒนาระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอนที่มีความยืดหยุ่นและหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการและความถนัดของผู้เรียนยอมรับความสามารถที่แตกต่างและวิธีการเรียนรู้ที่หลากหลายของผู้เรียนเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบวิธีการเรียนการสอนที่เน้นการคิดวิเคราะห์การมีทักษะในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้รวมทั้งการสร้างหรือพัฒนาความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทในการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดวิเคราะห์และลงมือปฏิบัติจริงชี้แนะแหล่งข้อมูลความรู้ จัดการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนรู้ทุกรายวิชา

1.2 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกรายวิชา อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการอภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัยเรียนรู้นอกสถานที่รวมทั้งฝึกงาน และ ฝึกประสบการณ์

1.3 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในแต่ละรายวิชาและมีการติดตามตรวจสอบประเมินผลความสำเร็จเพื่อนำมาปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ทุกรายวิชามีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

2.1 อาจารย์จัดทำรายละเอียดของรายวิชาที่จะเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาแต่ละรายวิชา ระบุรายละเอียดในหัวข้อต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- จุดมุ่งหมายของรายวิชาเป็นการระบุผลการเรียนรู้เมื่อผู้เรียนได้เรียนรายวิชาเสร็จสิ้นแล้ว โดยเน้นพฤติกรรมที่เป็นผลจากการเรียนรู้ ซึ่งอิงมาตรฐานผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ลักษณะและการดำเนินการเป็นการระบุคำอธิบายรายวิชาจำนวนชั่วโมงการสอนและการให้คำปรึกษา
- การพัฒนาผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการอธิบายความรู้หรือทักษะที่รายวิชามุ่งหวังที่จะพัฒนาผู้เรียนวิธีการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ในด้านต่างๆที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
- แผนการสอนและการประเมินผลในแต่ละคาบเรียนมีการระบุหัวข้อหรือเนื้อหาที่จะสอนกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการสอนที่ใช้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของหัวข้อหรือเนื้อหานั้นๆ
- ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน ระบุเอกสารหนังสือตำราที่ทันสมัยที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนรวมทั้งแหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียนที่ช่วยเสริมประสบการณ์จริงหรือประสบการณ์เชิงปฏิบัติแก่ผู้เรียน
- การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของรายวิชามีการประเมินกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ข้อมูลจากแหล่งหลากหลายเช่นความเห็นของผู้เรียนความเห็นของทีมนักสอนผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและจากการสังเกตการณ์เป็นต้น

2.2 อาจารย์ผู้สอนแจ้งรายละเอียดของรายวิชาและแผนการสอนให้ผู้เรียนในคาบแรกที่พบผู้เรียน

2.3 การประเมินผลการเรียนรู้ของรายวิชาให้มีการประเมินทั้งในระหว่างภาคการศึกษา (formative evaluation) และเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา (summative evaluation)

3. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรกำหนดให้ทุกหลักสูตรต้องมีรายวิชาที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองและเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงทั้งในและนอกชั้นเรียน อาทิ จัดให้มีชั่วโมงปฏิบัติการ

อภิปรายกลุ่ม สัมมนา ทำกรณีศึกษาหรือโครงการหรือวิจัยเรียนรู้นอกสถานที่ รวมทั้งฝึกงานและฝึกประสบการณ์

3.2 จัดให้มีระบบการรายงานพัฒนาการของผู้เรียนที่สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองและการปฏิบัติจริงของผู้เรียนเป็นรายบุคคลหลังจบหลักสูตร

4. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร

ทุกหลักสูตรควรมีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้จากบุคคลหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกในด้านวิชาการหรือวิชาชีพเพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงการนำความรู้ทางทฤษฎีไปใช้ในทางปฏิบัติ และมีความรู้ทางวิชาการที่ทันสมัย การดำเนินการนี้อาจทำโดยเชิญบุคลากรภายนอกมาเป็นอาจารย์พิเศษสอนทั้งรายวิชาหรือบรรยายในบางคาบเวลา หรือนักศึกษาฟังการบรรยายและเยี่ยมชมหน่วยงานหรือสถานที่ภายนอกมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาฝึกงานหรือปฏิบัติงานในวิชาสหกิจศึกษาในสถานประกอบการ เป็นต้น

5. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัยหรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

5.1 อาจารย์ควรพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอนในรายวิชาที่รับผิดชอบอย่างต่อเนื่องในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนและวิธีการสอน ควรวิเคราะห์การสอนที่ผ่านมา โดยการทบทวนวิจัยในชั้นเรียนว่าวิธีการสอนและกระบวนการเรียนการสอนรวมทั้งการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเหมาะสมหรือไม่ควรปรับปรุงด้านใดอย่างไร

5.2 ควรจัดเวทีการสัมมนาหรือการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวิจัยและประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนระหว่างอาจารย์เพื่อการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง

6. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

เมื่อสิ้นภาคการศึกษามหาวิทยาลัยจัดให้มีการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ในทุกรายวิชาและมีการประเมินคุณภาพความพึงพอใจและความเหมาะสมของอุปกรณ์และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ เช่น อุปกรณ์ที่ใช้ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการหนังสือตำราและสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด เป็นต้น นำผลการประเมินความคิดเห็นดังกล่าวข้างต้นไปปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้โดยมีการระบุในรายละเอียดของรายวิชาในภาคการศึกษาถัดไปด้วยว่ามีการนำการประเมินความคิดเห็นของผู้เรียนมาปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอนอย่างไร

7. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชาตามผลการประเมินรายวิชา

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรมีการตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรทำหน้าที่ต่อไปนี้

- พิจารณารายละเอียดของรายวิชาตามข้อ 2 เพื่อตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์
- ติดตามวิเคราะห์ผลการดำเนินงานแต่ละรายวิชาและภาพรวมของทุกหลักสูตรทุกภาคการศึกษาโดยเฉพาะจากผลการประเมินของผู้เรียนและวางแผนปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเสนอการปรับปรุงต่อคณะกรรมการระดับที่สูงขึ้น
- ดูแลให้การดำเนินการหลักสูตรได้รับการประเมินโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ผู้เรียนปัจจุบันและผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาหรือศิษย์เก่า และกรรมการอิสระ ตามหลักเกณฑ์และกรอบเวลาที่กำหนดทุกปีการศึกษา
- ระบุถึงความจำเป็นต่อการปรับปรุงหรือปิดหรือเปิดรายวิชาหรือหลักสูตรตามหลักฐานจากผลการประเมินของผู้เรียน /ของผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา /ของผู้ประเมินอิสระ และของผู้ใช้บัณฑิตอย่างต่อเนื่อง

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 2.7 ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

1. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกรอบระยะเวลา ตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร

1.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องสำรวจหรือวิเคราะห์ความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตเกี่ยวกับคุณลักษณะของบัณฑิตเป็นระยะๆ อย่างน้อยทุก 5 ปี เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ได้บัณฑิตที่สนองความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตให้มากที่สุดโดยนำข้อมูลจากการสำรวจมาบูรณาการร่วมกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรต้องมีการทบทวนปรับปรุงคุณลักษณะของบัณฑิตที่จำเป็นและเหมาะสมกับสาขาวิชาระดับการศึกษาเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตโดยคำนึงถึงความทันสมัยของหลักสูตรที่ต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงระดับท้องถิ่นระดับชาติหรือระดับนานาชาติด้วยมีการกำหนดเป็นเป้าหมายการผลิตบัณฑิตระหว่างผู้สอนร่วมกันและเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการผลิตบัณฑิตทุกคนรับรู้และร่วมกันพัฒนานักศึกษา

2. มีการนำผลจากข้อ 1 มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนการวัดผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต

2.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวิเคราะห์ติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรและ นำข้อมูลจากผลการสำรวจความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตรโดยเฉพาะประเด็น การกำหนดโครงสร้างหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และการประเมินผล

2.2 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการประกันคุณภาพ การจัดการเรียน การสอนระดับหลักสูตรโดยอาจมีการเชื่อมโยงรายวิชากับคุณลักษณะของบัณฑิตที่กำหนดเพื่อให้ผู้สอนแต่ละ วิชาได้รับรู้และถือเป็นภาระหน้าที่ที่ต้องพัฒนาผู้เรียนในทักษะที่จำเป็นของรายวิชานั้นๆ อาจมีการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะของการบูรณาการระหว่างรายวิชาและระหว่างการเรียนรู้ ในห้องเรียนกับนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้มีทักษะการปฏิบัติงาน ในโลกแห่งการทำงานจริงได้

2.3 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรมีการวางระบบการกำกับติดตาม การออกแบบ กิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่จะช่วยส่งเสริมเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษา มีการประชุม วิพากษ์การจัดการเรียนการสอน สื่อการศึกษา และวิธีการประเมินผลเพื่อให้ผู้สอนได้ข้อมูลในการปรับปรุง ตนเองจากเพื่อนร่วมงาน

2.4 มีการวางระบบการประเมินผลที่สะท้อนทักษะความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการประเมินตามสภาพจริง (authentic assessment) โดยเฉพาะความสามารถในการเรียนรู้ขั้นสูงใช้ วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายสะท้อนความสามารถในการปฏิบัติงาน (performance) ของ ผู้เรียนโดยเฉพาะทักษะการเรียนรู้ที่ใช้วิจัยเป็นฐาน

2.5 ควรจัดให้มีการประชุมหารือระหว่างคณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรในการแลกเปลี่ยน กิจกรรมการเรียนการสอนและการแก้ปัญหาร่วมกันสำหรับผู้เรียนที่จำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นพิเศษ

3. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากรเทคโนโลยีสารสนเทศและงบประมาณที่ เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต

3.1 คณะกรรมการรับผิดชอบหลักสูตรควรมีการวางแผนการจัดหางบประมาณหรือทรัพยากร ที่สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตอย่างเพียงพอ

3.2 หน่วยงานระดับคณะวิชาสนับสนุนส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาเพื่อให้ ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอาจมีการจัดทำเว็บไซต์เพื่อให้นักศึกษาและอาจารย์มีการสร้างสังคม แห่งการเรียนรู้ในรูปของการสร้างชุมชนนักปฏิบัติ (community of practice) เพื่อให้การเรียนรู้เกิดขึ้นได้ ทุกที่ทุกเวลา

4. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างมหาวิทยาลัยหรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ

4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โปรแกรมการประชุมวิชาการที่เกิดขึ้นในที่ต่างๆทั้งในประเทศและต่างประเทศให้นักศึกษารับรู้

4.2 มีการจัดหางบประมาณให้นักศึกษามีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการทั้งภายในมหาวิทยาลัยหรือนอกมหาวิทยาลัย

4.3 หากเป็นไปได้อาจมีการกำหนดเป็นเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องมีโอกาสเข้าร่วมประชุมวิชาการระดับชาติทุกปีหรือระดับนานาชาติอย่างน้อย 1 ครั้ง ในระหว่างการศึกษา

4.4 ในระดับชั้นเรียนผู้สอนมีการฝึกทักษะการนำเสนอผลงานทางวิชาการสนับสนุนให้นักศึกษาส่งผลงานวิชาการให้ที่ประชุมวิชาการต่าง ๆ พิจารณาเรียนรู้เทคนิคการส่งผลงานวิชาการให้ได้รับการคัดเลือกไปเผยแพร่

5. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาที่จัดโดยมหาวิทยาลัย

5.1 มีการจัดหางบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้นักศึกษาและจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องทั้งกิจกรรมภายใต้หลักสูตรและกิจกรรมเสริมหลักสูตร

5.2 มีการกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาต้องเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยมีการประเมินผลที่เป็นรูปธรรมซึ่งผลการประเมินควรเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลการเรียนหรือต่อการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษา

6. มีระบบและกลไกสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานจากวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาและมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพ (เฉพาะกลุ่ม ค1)

6.1 มีการเชิญหน่วยงาน มหาวิทยาลัย องค์กรภาครัฐและเอกชน ผู้ใช้บัณฑิต หรือนักวิชาการ มาให้ความรู้หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นวิจัยที่ต้องการให้นักศึกษาจัดทำเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ประมาณภาคเรียนละ 1 ครั้ง เพื่อให้นักศึกษาได้จัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

6.2 ประชาสัมพันธ์แหล่งทุนวิจัยจากหน่วยงานต่าง ๆ ให้นักศึกษาทราบและมีการพัฒนาทักษะการจัดทำข้อเสนอโครงการวิจัยที่มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับช่วงเวลาของการสมัครทุน

6.3 สนับสนุนให้นักศึกษาเสนอข้อเสนอโครงการวิทยานิพนธ์ไปยังหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อขอทุนสนับสนุนการวิจัย

6.4 ในการสอบวิทยานิพนธ์อาจมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกที่เกี่ยวข้องกับประเด็นวิจัยของนักศึกษามาร่วมเป็นกรรมการสอบเพื่อให้รับรู้ผลงานวิจัยและนำไปใช้ประโยชน์

6.5 มีการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาในรูปแบบต่างๆหรือจัดทำเป็นข่าวเพื่อเผยแพร่ตามสื่อวิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอาจจัดทำบทความวิจัยเป็นหมวดหมู่เผยแพร่ไปยัง

มหาวิทยาลัยหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องหรือนำออกเผยแพร่ในช่วงโอกาสที่กำลังเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เป็นปัญหาและสามารถใช้คำตอบจากผลการวิจัยที่นักศึกษาผลิตไปช่วยชี้แนะแนวทางการแก้ไขปัญหาได้

6.6 มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลงานวิทยานิพนธ์ที่มีบุคคลหรือหน่วยงานนำไปใช้ประโยชน์ โดยอาจใช้วิธีการสืบค้นการอ้างอิงหรือการสำรวจด้วยแบบสอบถามจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. มีการพัฒนาทักษะนักศึกษาในการจัดทำบทความจากวิทยานิพนธ์และมีการนำไปตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติ (เฉพาะกลุ่ม ง)

7.1 ผู้สอนอาจมอบหมายให้นักศึกษาอ่านบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการมีการวิพากษ์บทความการสังเคราะห์ความรู้จากบทความวิจัยในรายวิชาต่าง ๆ

7.2 จัดหลักสูตรรายวิชาหรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรเกี่ยวกับการจัดทำบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะการจัดทำบทความ

7.3 อาจมีการตั้งคลินิกให้ความช่วยเหลือในการทำบทความวิจัยรวมทั้งการแปลเป็นภาษาต่างประเทศ

7.4 สนับสนุนให้นักศึกษาจัดทำบทความวิจัยจากผลการวิจัยบางส่วนที่สามารถตีพิมพ์เผยแพร่ได้ส่งไปยังวารสารต่างๆในระหว่างการทำวิทยานิพนธ์

7.5 นำบทความวิจัยของนักศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกหรือไม่ได้รับการคัดเลือกให้ตีพิมพ์เผยแพร่มาเรียนรู้ร่วมกันในชั้นเรียนและมีการวิพากษ์เพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.1 ระบบและกลไกการให้คำปรึกษาและบริการด้านข้อมูลข่าวสาร

1. มีการจัดบริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา

1.1 มหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดทำฐานข้อมูลนักศึกษาประกอบด้วย ข้อมูลด้านสุขภาพทั้งทางกายและทางจิต ข้อมูลด้านการเรียน ข้อมูลครอบครัวและบุคคลที่มหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสามารถติดต่อเมื่อนักศึกษามีปัญหา

1.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีระบบการตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิชาการที่เหมาะสมคำนึงถึงสัดส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาที่ทำให้อาจารย์สามารถดูแลนักศึกษาได้ทั่วถึง มีระบบการช่วยเหลือนักศึกษาในความดูแลใกล้ชิดเน้นการพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคล มีการประชุมระหว่างอาจารย์ทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการเพื่อส่งต่อข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่มีปัญหาด้านการเรียนในกลุ่มผู้สอนหรือผู้รับผิดชอบหลักสูตรเน้นการให้บริการความช่วยเหลือนักศึกษาในรูปแบบของการป้องกันปัญหามากกว่าการแก้ปัญหา

1.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เช่น ฝ่ายกิจการนักศึกษา มีหน่วยให้บริการหรือให้คำปรึกษาสำหรับนักศึกษาที่มีปัญหาชีวิต โดยมีเจ้าหน้าที่คอยรับเรื่องร้องทุกข์ของนักศึกษาที่ขอใช้บริการตลอดเวลาอาจมีการจัดบริการสายด่วน (hotline) สำหรับให้คำปรึกษาหรือให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาที่มีปัญหาวิกฤติและต้องการความช่วยเหลือด่วนและมีระบบการดูแลนักศึกษาในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาส่งนักศึกษามาใช้บริการ

1.4 มีระบบการส่งต่อการดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตของนักศึกษาไปยังโรงพยาบาลหรือหน่วยให้บริการเฉพาะทางในกรณีที่นักศึกษามีปัญหาที่รุนแรงเกินความสามารถของมหาวิทยาลัยที่จะดูแลได้

1.5 ผู้เกี่ยวข้องกับนักศึกษาทุกระดับมีระบบการติดตามผลการช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำแก่นักศึกษาจนสามารถแก้ไขปัญหาของนักศึกษาได้สำเร็จ

1.6 มีการจัดประชุมพัฒนาอาจารย์หรือบุคลากรที่รับผิดชอบการดูแลนักศึกษาเป็นระยะๆ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันและสร้างเครือข่ายการให้ความช่วยเหลือร่วมกัน

1.7 มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนกับครอบครัวของนักศึกษาเพื่อร่วมมือกันแก้ไขปัญหาของนักศึกษา

1.8 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

2. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา

2.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ บอร์ด เว็บไซต์ สำหรับประกาศข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา เช่น ข้อมูลทุนการศึกษา ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่ทันสมัยและที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่นักศึกษาจำเป็นต้องรู้

2.2 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

2.3 มีระบบการติดตามประเมินผลการให้บริการข้อมูลข่าวสาร

3. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา

3.1 มีการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นแหล่งดูงาน แหล่งฝึกประสบการณ์ของนักศึกษาและมีการติดตามประเมินคุณภาพของความเป็นแหล่งเรียนรู้ของแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพเพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนการจัดเตรียมแหล่งฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพที่เหมาะสมต่อไป

3.2 มีการจัดกิจกรรมวิชาการหรือกิจกรรมทางสังคมโดยให้นักศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินงานเพื่อฝึกทักษะประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

3.3 มีช่องทางให้นักศึกษาหรือผู้เกี่ยวข้องได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพ

3.4 มีระบบการติดตามประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ

4. มีการจัดบริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า

4.1 มหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีฐานข้อมูลศิษย์เก่าและมีการจัดทำฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ เว็บไซต์ จดหมายข่าว ฯลฯ สำหรับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์กับศิษย์เก่า เช่น ข้อมูลกิจกรรมการประชุมวิชาการ การสัมมนาความรู้ใหม่ ๆ ข้อมูลแหล่งทุนการศึกษาต่อ ทุนวิจัย การรับสมัครงาน ข่าวสารวิชาการที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชา

4.2 มีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางวิชาการเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์เป็นระยะๆ

4.3 เปิดโอกาสให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน การทำวิจัยแบบร่วมมือในลักษณะของสหวิทยาการ การเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ กิจกรรมดังกล่าวนอกจากจะให้ศิษย์เก่าได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่นักศึกษาปัจจุบันและสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาปัจจุบันกับศิษย์เก่าแล้ว ยังทำให้ศิษย์เก่าและอาจารย์ได้เรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ ในฐานะผู้ให้และผู้รับ

4.4 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงการให้บริการ

5. มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์ให้ศิษย์เก่า

5.1 มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการและวิชาชีพเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์สำหรับศิษย์เก่าเป็นระยะ ๆ โดยมีการส่งข่าวให้ศิษย์เก่ารับรู้

5.2 มีช่องทางให้ศิษย์เก่าได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้และประสบการณ์วิชาการและวิชาชีพ

6. มีผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการในข้อ 1-3 ทุกข้อ ไม่ต่ำกว่า 3.51 จากคะแนนเต็ม 5

6.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน มีระบบการติดตามประเมินผลกรให้บริการทุกด้านแก่นักศึกษาและศิษย์เก่ามีการมอบหมายผู้รับผิดชอบในการประเมินและระยะเวลาในการประเมิน

6.2 มีการประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านและนำเสนอผลการประเมินแก่ผู้รับผิดชอบและผู้บริหารระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

6.3 คะแนนเฉลี่ยของผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาควรอยู่ในระดับ 3.51 ขึ้นไปจากคะแนนเต็ม 5 จึงจะถือว่ามีบริการที่อยู่ในระดับดี หากผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการด้านใดที่ยังไม่ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน (ต่ำกว่า 3.51 คะแนน) ให้ทำการวิเคราะห์สาเหตุปัญหาอุปสรรคเพื่อหาแนวทางการปรับปรุงการให้บริการ ทั้งนี้ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาหรือศิษย์เก่ามีส่วนร่วมในการเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาหรือการปรับปรุงการให้บริการด้วย

7. มีการนำผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการมาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการจัดบริการที่สนองความต้องการของนักศึกษา

7.1 นำผลการประเมินคุณภาพการให้บริการเสนอให้ผู้เกี่ยวข้องทราบทุกระดับและมีการจัดทำแผนพัฒนาปรับปรุงการให้บริการโดยเฉพาะการบริการในด้านที่ยังไม่บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

7.2 มีการปรับปรุงพัฒนาการให้บริการแก่นักศึกษาและศิษย์เก่าและประเมินคุณภาพของการให้บริการทุกด้านตามแผนที่กำหนด

7.3 มีการสำรวจข้อมูลจากนักศึกษาและศิษย์เก่าเพื่อศึกษาความพึงพอใจในบริการที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดให้ทุกด้านอย่างน้อยปีละครั้ง เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนการพัฒนาระบบการให้บริการในระยะต่อไป

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 3.2 ระบบและกลไกการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา

1. คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษาที่ส่งเสริมผลการเรียนรู้ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติทุกด้าน

1.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการกำหนดแผนการส่งเสริมการจัดกิจกรรมของนักศึกษาที่ชัดเจนนอกเหนือจากการพัฒนานักศึกษาผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรายวิชาในหลักสูตร ทั้งนี้กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาจะมีทั้งที่จัดโดยคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยหรือจัดโดยองค์กรนักศึกษาเพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีคุณลักษณะตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดและสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิในแต่ละระดับการศึกษา

1.2 มีการกำหนดตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาประกอบด้วยตัวบ่งชี้หลักตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติและตัวบ่งชี้เฉพาะ (ถ้ามี) ที่นอกเหนือจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติเพื่อใช้ในการติดตามประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาจากการทำงานกิจกรรม

2. มีกิจกรรมให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพการศึกษาแก่นักศึกษา

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจแก่นักศึกษาด้านการประกันคุณภาพและกำหนดเงื่อนไขให้นักศึกษาระบุตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการดำเนินงานวิธีการประเมินคุณภาพในโครงการหรือกิจกรรมที่นักศึกษาเสนอเพื่อขอรับการสนับสนุนจากคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

3. มีการส่งเสริมให้นักศึกษานำความรู้ด้านการประกันคุณภาพไปใช้ในการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภทสำหรับระดับปริญญาตรี และอย่างน้อย 2 ประเภทสำหรับระดับบัณฑิตศึกษา จากกิจกรรมต่อไปนี้

- กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
- กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ
- กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีแกวเดอล้อม
- กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม
- กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.1 สำหรับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้นักศึกษาจัดทำแผนการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาที่ดำเนินการโดยนักศึกษาอย่างน้อย 5 ประเภท ได้แก่ กิจกรรมวิชาการที่ส่งเสริมคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม และกิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 สำหรับการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนต้องส่งเสริมการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมที่ดำเนินการโดยนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือเอกอย่างน้อย 2 ประเภท จากประเภทกิจกรรมต่อไปนี้ ได้แก่ กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬาหรือการส่งเสริมสุขภาพ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์หรือรักษาสีสิ่งแวดล้อม กิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมโดยควรมีกิจกรรมวิชาการรวมอยู่ด้วย

3.3 การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในระดับปริญญาตรีหรือบัณฑิตศึกษาทุกกิจกรรมต้องจัดทำข้อเสนอโครงการให้ผู้รับผิดชอบอนุมัติ (อาจารย์ที่ปรึกษาหรือฝ่ายกิจการนักศึกษาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน) โดยมีคำอธิบายเกี่ยวกับระบบประกันคุณภาพที่ใช้ในการจัดกิจกรรมประกอบด้วยสาระสำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์ของกิจกรรม ตัวบ่งชี้ความสำเร็จของกิจกรรม ที่จัด ลักษณะของกิจกรรม กลุ่มเป้าหมาย และวิธีการประเมินความสำเร็จ และมีการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของกิจกรรมก่อนหน้ามาใช้ประกอบการจัดทำโครงการหรือกิจกรรมใหม่

3.4 ผู้รับผิดชอบควรให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษาในการปรับปรุงพัฒนาการจัดทำข้อเสนอโครงการที่ถูกต้องเหมาะสมโดยเฉพาะในส่วนของการประกันคุณภาพการปฏิบัติงาน

4. มีการสนับสนุนให้นักศึกษาสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยและระหว่างมหาวิทยาลัยและมีกิจกรรมร่วมกัน

4.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้นักศึกษาเสนอแผนการจัดกิจกรรมการสร้างเครือข่ายพัฒนาคุณภาพภายในมหาวิทยาลัยและให้การสนับสนุนการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น กิจกรรมการจัดการความรู้ (KM : knowledge management) การให้นักศึกษานำเสนอผลการดำเนินงาน (ผลการประเมิน) ในที่ประชุมเพื่อให้นักศึกษากลุ่มอื่นรับรู้ร่วมกันมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการวางแผนการทำงาน การพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จ การประเมินความสำเร็จ

4.2 ในระดับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอาจารย์ที่รับผิดชอบฝ่ายกิจการนักศึกษา ควรมีการประชุมกับมหาวิทยาลัยภายนอกเพื่อส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกันของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยและส่งเสริมการสร้างเครือข่ายการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรให้ทุนสนับสนุนการจัดกิจกรรมระหว่างมหาวิทยาลัยด้วย

4.3 ในแต่ละปีคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยอาจหมุนเวียนเป็นเจ้าภาพให้นักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัยมีการจัดเวทีหรือการประชุมสัมมนาเพื่อ

แลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรมหรือนำเสนอผลการจัดกิจกรรมของแต่ละมหาวิทยาลัย รวมทั้งการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการใช้ระบบการประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

4.4 อาจมีการร่วมมือกันเพื่อสร้างช่องทางการเผยแพร่กิจกรรมการพัฒนานักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย มีการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายมหาวิทยาลัยเพื่อเป็นสื่อกลางการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดกิจกรรมนักศึกษาโดยผู้รับผิดชอบอาจเป็นการทำงานร่วมกันของอาจารย์และนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

5. มีการประเมินความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา

5.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน (ฝ่ายกิจการนักศึกษา) มีระบบติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาตามตัวบ่งชี้ที่กำหนด

5.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนกำหนดให้นักศึกษาจัดทำรายงานผลการจัดกิจกรรมและนำรายงานผลการจัดกิจกรรมมาสังเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพรวมของกิจกรรมและผลที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาในแต่ละรอบปี

5.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการติดตามประเมินความรู้ความเข้าใจและการประยุกต์ใช้ระบบประกันคุณภาพในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาจากรายงานผลการจัดกิจกรรมของนักศึกษา

5.4 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของนักศึกษาเพื่อจัดทำแผนการจัดกิจกรรมนักศึกษาในปีต่อไป

6. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนานักศึกษา

6.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการนำผลการประเมินความสำเร็จของการจัดกิจกรรมการพัฒนานักศึกษาและผลการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนไปใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักศึกษาตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติในด้านที่ยังไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

6.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนนำเสนอผลให้ผู้เกี่ยวข้องทุกระดับรับรู้และมีการระดมความคิดในการพัฒนานักศึกษาให้มีลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติผ่านกิจกรรมนักศึกษา

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.1 ระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกบริหารงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนด้านการวิจัยของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรวางแผนทางขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดหน่วยงานบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบและมีงบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์อย่างเพียงพอในการบริหาร ควรมีการวางแผนตรวจสอบติดตามประเมินและปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการวิจัยของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.2 การบริหารงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ให้บรรลุผลสำเร็จควรจัดสรรงบประมาณเพื่อการบริหารงานวิจัย เช่น งบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของกลุ่มวิจัยหรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถดำเนินการวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนอกเหนือจากการจัดสรรทุนวิจัย นอกจากนั้นอาจจัดสรรงบประมาณสนับสนุนงานวิจัยของนักศึกษาหรืองบประมาณสนับสนุนนักวิจัยหลังปริญญาเอกให้ปฏิบัติงานในกลุ่มหรือศูนย์วิจัย เป็นต้น

2. มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับการจัดการเรียนการสอน

มีการบูรณาการกระบวนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น 1) การกำหนดให้นักศึกษาบัณฑิตศึกษาเป็นส่วนหนึ่งในทีมวิจัยของอาจารย์ 2) การกำหนดให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีทำโครงการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ซึ่งเกี่ยวข้องกับงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 3) การกำหนดให้นักศึกษาทุกระดับเข้าฟังการบรรยายหรือสัมมนาเกี่ยวกับผลความก้าวหน้าในงานวิจัยของอาจารย์หรือของศาสตราจารย์อคันตูกะ หรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) หรือเข้าร่วมการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ของอาจารย์ 4) การจัดให้มีการประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือแสดงงานสร้างสรรค์ของนักศึกษาหรือส่งเสริมนักศึกษาเข้าร่วมประชุมการเสนอผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ 5) การส่งเสริมให้อาจารย์นำผลลัพธ์ที่เกิดจากการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

3. มีการพัฒนาศักยภาพด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัยแก่อาจารย์ประจำและนักวิจัย

3.1 จัดระบบการรับเข้าและกำกับดูแลอาจารย์และนักวิจัย เช่น วิเคราะห์กำลังคน วางแผนและรับเข้าบุคคล (ทั้งอาจารย์นักวิจัยและนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา) ทั้งจากในประเทศและต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับจุดเน้นด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของมหาวิทยาลัย ทำการกำหนดกฎเกณฑ์แนวทางกำกับและส่งเสริมให้อาจารย์ทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์และตีพิมพ์ผลงานในวารสารหรือจัดแสดงผลงานที่ได้รับการยอมรับระดับชาติและนานาชาติโดยกำหนดเป็นภาระงานที่ชัดเจนที่ต้องปฏิบัติ

3.2 พัฒนาสมรรถนะนักวิจัยผ่านกระบวนการที่เหมาะสมกับประสบการณ์ของแต่ละกลุ่มบุคคลกรณีนักวิจัยรุ่นใหม่อาจเริ่มจากการฝึกอบรมการทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์โดยได้รับการแนะนำ

หรือการร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยอาวุโส การเข้าร่วมประชุมวิชาการ การช่วยให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์ระดับบัณฑิตศึกษา กรณีนักวิจัยทั่วไปการส่งเสริมให้มีโอกาสไปทำงานในห้องปฏิบัติการวิจัยหรือร่วมทีมวิจัยกับนักวิจัยชั้นนำนอกมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศเป็นแนวทางหนึ่งที่ทำให้ได้รับความรู้และประสบการณ์ที่มีคุณค่า

อย่างไรก็ตามการพัฒนาสมรรถนะอาจารย์และนักวิจัยที่มีประสิทธิภาพที่สุดคือการส่งเสริมการทำงานวิจัยเป็นทีมที่ประกอบด้วยนักวิจัยอาวุโส นักวิจัยระดับกลาง นักวิจัยหรือนักศึกษาหลังปริญญาเอกและนักศึกษามหาวิทยาลัยผู้ช่วยวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้สามารถทำงานวิจัยอย่างลุ่มลึกและต่อเนื่อง

3.3 ให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณของนักวิจัยและจรรยาบรรณที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์และนักวิจัย ตลอดจนจัดระบบควบคุมให้นักวิจัยปฏิบัติตามโดยเคร่งครัด

3.4 สร้างแรงจูงใจให้นักวิจัย เช่น การยกย่องการให้ผลตอบแทนหรือการให้รางวัลสำหรับนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่น การจัดบรรยากาศและการบริการต่างๆ ในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้เหมาะสมและจูงใจแก่การค้นคว้าวิจัยและผลิตงานสร้างสรรค์เป็นต้น

4. มีการจัดสรรงบประมาณของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อเป็นทุนวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

ในกรณีของนักวิจัยรุ่นใหม่การแสวงหาทุนวิจัยจากภายนอกอาจทำได้ยาก ดังนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจึงควรจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นทุนวิจัยหรือผลิตงานสร้างสรรค์เพื่อให้นักวิจัยเหล่านี้มีโอกาสสร้างผลงานที่สามารถนำไปใช้ประกอบการเสนอโครงการขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกมหาวิทยาลัยในโอกาสต่อไป

สำหรับการเสนอขอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกนั้น คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอาจจัดให้มีระบบสนับสนุน เช่น การจัดให้มีข้อมูลรายละเอียดและเงื่อนไขของแหล่งทุนวิจัยต่างๆ ทั้งแหล่งทุนภายในประเทศและต่างประเทศที่อาจารย์และนักวิจัยสามารถเข้าดูได้อย่างสะดวก รวดเร็ว นอกจากนั้นอาจจัดให้มีคณะผู้เชี่ยวชาญเป็นที่เล็งตรวจสอบข้อเสนอโครงการวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่เสนอขอทุนไปยังแหล่งทุนต่าง ๆ และช่วยเหลือปรับปรุงโครงการเหล่านั้นให้เหมาะสมเพื่อมีโอกาสได้รับทุนวิจัยมากยิ่งขึ้น

5. มีการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรจัดหาทรัพยากรและหรือจัดหาแหล่งสนับสนุนทรัพยากรอย่างเพียงพอทั้งงบประมาณสนับสนุนการวิจัย ห้องปฏิบัติการวิจัย แหล่งค้นคว้าทางวิชาการและระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัย ตลอดจนกิจกรรมอื่นๆ ที่ส่งเสริมการวิจัย ดังนี้

5.1 งบประมาณสนับสนุนการวิจัยควรประกอบด้วย 1) งบประมาณสนับสนุนการบริหารงานวิจัยของกลุ่มวิจัยหรือห้องปฏิบัติการวิจัยหรือศูนย์วิจัยเพื่อให้สามารถผลิตผลงานระดับสากลหรือผลงานตามความต้องการของประเทศหรือของท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องนอกเหนือจากเงินทุนวิจัย 2) งบประมาณสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่างๆ 3) งบประมาณสนับสนุนการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยและของนักวิจัยหลังปริญญาเอก 4) งบประมาณสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) เป็นต้น

5.2 ห้องปฏิบัติการวิจัยที่เหมาะสมกับงานวิจัยแต่ละประเภทที่เป็นจุดเน้นของมหาวิทยาลัย ระบบรักษาสุขภาพและความปลอดภัยในห้องปฏิบัติการที่ได้มาตรฐานศูนย์เครื่องมือระดับสูงที่จำเป็นที่หลายหน่วยวิจัยหรือกลุ่มวิจัยหรือศูนย์วิจัยสามารถใช้ร่วมกันได้ หรือหากไม่มีศูนย์เครื่องมือระดับสูงดังกล่าวก็ต้องจัดระบบผ่านเครือข่ายทั้งในและต่างประเทศให้สามารถเข้าใช้ของหน่วยงานอื่นได้เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการวิจัยของนักวิจัย

5.3 แหล่งค้นคว้าทางวิชาการซึ่งนอกจากหนังสือและวารสารทั้งในรูปของเอกสาร (hard copy) และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอแล้วยังหมายรวมถึงการสนับสนุนการจัดประชุมวิชาการ การสนับสนุนศาสตราจารย์อาคันตุกะหรือศาสตราจารย์รับเชิญ (visiting professor) การสนับสนุนการไปร่วมทำงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์กับหน่วยงานอื่นที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศที่สอดคล้องกับงานวิจัยของอาจารย์โดยเฉพาะในช่วงเวลาเพื่อเพิ่มพูนประสบการณ์ทางวิชาการ (sabbatical leave) ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยวิจัย

5.4 ระบบสารสนเทศเพื่อการวิจัยที่ครอบคลุมข้อมูลข่าวสารอย่างน้อย 5 ด้าน ต่อไปนี้

- 1) ข้อมูลด้านแหล่งทุนวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย
- 2) ข้อมูลด้านการวิจัยและงานสร้างสรรค์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยทั้งปัจจุบันและผลงานที่ผ่านมา
- 3) ข้อมูลด้านแหล่งเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ทั้งวารสารและการประชุมวิชาการการจัดแสดงงานสร้างสรรค์ต่างๆ ตลอดจนข้อมูลการสนับสนุนของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในการเผยแพร่ผลงาน
- 4) ข้อมูลด้านระบบและกลไกของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์รวมถึงการส่งเสริมด้านการจดสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตรและการซื้อขายทรัพย์สินทางปัญญา
- 5) ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบ หลักเกณฑ์ และแนวปฏิบัติอื่นๆ ของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยและงานสร้างสรรค์

6. มีการติดตามและประเมินผลการสนับสนุนในข้อ 4 และข้อ 5 อย่างครบถ้วนทุกประเด็น

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจัดให้มีระบบประเมินผลสำเร็จของการสนับสนุนทุกด้านอย่างสม่ำเสมอ โดยการมีส่วนร่วมของอาจารย์และนักวิจัย เช่น “การประเมินผลสำเร็จของการให้ทุนวิจัย” ทั้งในประเด็นงานวิจัยเสร็จทันตามกำหนดเวลา คุณภาพของผลงานวิจัยเป็นไปตามหลักเกณฑ์ผู้รับทุนสามารถแสวงหาทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกได้ในโอกาสต่อมาหรือ “การประเมินแหล่งค้นคว้าสนับสนุนงานวิจัย” ในประเด็นความเหมาะสมและเพียงพอเทียบกับงานวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยในปัจจุบันหรือ “การประเมินระบบสารสนเทศ” ในประเด็นความเหมาะสมกับความต้องการใช้ของอาจารย์และนักวิจัย เป็นต้น

7. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนนำผลการประเมินไปจัดทำแผนการปรับปรุงโดยกำหนดกิจกรรมที่ต้องทำเพื่อการปรับปรุงกำหนดบุคคลหรือหน่วยงานรับผิดชอบในการปรับปรุงกำหนดงบประมาณที่ต้องใช้หากจำเป็นกำหนดระยะเวลาที่การปรับปรุงต้องแล้วเสร็จ จากนั้นจึงดำเนินการปรับปรุงการสนับสนุนพันธกิจด้านการวิจัยตามที่กำหนด

8. มีระบบและกลไกเพื่อสร้างงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือ จากสภาพปัญหาของสังคมเพื่อตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและสังคมและดำเนินการตาม ระบบที่กำหนด (เฉพาะกลุ่ม ข และ ค2)

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนวางแผนทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือกับองค์กรภายนอกโดยวิธีการต่าง ๆ เช่น การจัดหาข้อมูลสารสนเทศของกลุ่มเป้าหมาย การสนทนากับกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญ (focus group) การติดต่อสร้างสัมพันธ์กับองค์กรภายนอก การใช้ข้อมูลป้อนกลับ (feedback) จากความร่วมมือที่มีอยู่เดิม วัตถุประสงค์ของความร่วมมือดังกล่าวควรมีทั้งการร่วมทำงานวิจัยและงานสร้างสรรค์บนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเพื่อตอบ
โจทย์ของหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกรวมถึงการร่วมใช้ทรัพยากรทั้งสถานที่บุคคลอุปกรณ์หรือทรัพยากรอื่น ๆ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 4.2 ระบบและกลไกการจัดการความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

1. มีระบบและกลไกสนับสนุนการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในการประชุม วิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติและมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองาน สร้างสรรค์ในการประชุมวิชาการหรือการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ

วางแผนทางขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในวารสารหรือในที่ประชุมวิชาการที่มี peer review ในประเด็นต่อไปนี้ เช่น 1) การจัดให้มีพี่เลี้ยงแก่นักวิจัยรุ่นใหม่เพื่อช่วยเขียนรายงานการวิจัยสำหรับนำเสนอในที่ประชุมวิชาการหรือตีพิมพ์ในวารสาร 2) การสนับสนุนการตรวจสอบภาษาอังกฤษของบทความวิจัยของอาจารย์และนักวิจัยที่จะนำเสนอในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ 3) การสนับสนุนงบประมาณเพื่อเข้าร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยหรือเผยแพร่งานสร้างสรรค์ 4) การจ่ายค่าตอบแทนสำหรับผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่ 5) การจ่ายค่าตีพิมพ์วารสารเรียกเก็บเงิน เป็นต้น ทั้งนี้การสนับสนุนดังกล่าวอาจแตกต่างกันตามสถานภาพและจุดเน้นของแต่ละมหาวิทยาลัย

2. มีระบบและกลไกการรวบรวมคัดสรรวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อให้เป็นองค์ความรู้ที่คนทั่วไปเข้าใจได้และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

วางแผนทางขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการรวบรวม คัดสรร วิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ให้เหมาะสมกับกลุ่มบุคคลเป้าหมายโดยยังคงความเชื่อถือได้ในเชิงวิชาการและรวดเร็วทันต่อเหตุการณ์เช่นกำหนดผู้รับผิดชอบติดตามผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์และนักวิจัยคัดสรรผลงานที่น่าจะเป็นที่สนใจของบุคคลทั่วไปจัดให้มีการสัมภาษณ์อาจารย์เจ้าของผลงานวิเคราะห์สังเคราะห์ข้อมูลให้เป็นความรู้ที่น่าสนใจซึ่งสาธารณชนสามารถเข้าใจได้จัดหมวดหมู่ความรู้ที่ได้ให้เหมาะสมต่อการเผยแพร่

3. มีการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่องค์ความรู้จากงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ได้จากข้อ 2 สู่สาธารณชนและผู้เกี่ยวข้อง

นำองค์ความรู้ที่ได้จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ในข้อ 2 เผยแพร่สู่สาธารณชนผ่านสื่อต่างๆอย่างเป็นระบบในเชิงรุกโดยเริ่มจากการวางแผนประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายดำเนินการประชาสัมพันธ์ตามแผนตลอดจนการติดตามข้อมูลป้อนกลับ นอกจากนี้การประชาสัมพันธ์อาจรวมถึงการสร้างเครือข่ายเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์โดยเชื่อมโยงกับศิษย์เก่าชุมชนและองค์กรภายนอกทั้งรัฐและเอกชนโดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะสามารถสนับสนุนงานวิจัยหรือร่วมวิจัยหรือนำผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์

4. มีการนำผลงานงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์และมีการรับรองการใช้ประโยชน์จริงจากหน่วยงานภายนอกหรือชุมชน

สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ เช่น 1) กำหนดขั้นตอนวิธีการและผู้รับผิดชอบเพื่อเป็นสื่อกลางสานสัมพันธ์ในการถ่ายทอดเทคโนโลยีระหว่างอาจารย์และนักวิจัยกับองค์กรภายนอกที่มีศักยภาพในการนำผลการวิจัยและงานสร้างสรรค์ไปใช้ประโยชน์ 2) ผู้รับผิดชอบแสวงหางานวิจัยจากภาครัฐและเอกชนทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการที่ต้องการบริการวิจัยในเรื่องเฉพาะใดๆ จากมหาวิทยาลัย (consultancy) และประสานงานต่อไปยังผู้วิจัย 3) รับผิดชอบริเริ่มประสานงานหรือส่งเสริมการนำผลงานที่เกิดจากการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ไปสู่งานเชิงพาณิชย์ในลักษณะนิติบุคคล (start – up company) เป็นต้น

5. มีระบบและกลไกเพื่อช่วยในการคุ้มครองสิทธิของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนวางแผนทางขั้นตอนและหลักเกณฑ์ตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนการเจรจาต่อรองทำข้อตกลงหรือสนับสนุนด้านระเบียบหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องแก่อาจารย์นักวิจัยและมหาวิทยาลัยในการเจรจาเชิงธุรกิจหรือการซื้อขายผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ตลอดจนสนับสนุนในการเจรจาเข้าไปร่วมเป็นพันธมิตรทางธุรกิจใด ๆ ที่เกิดจากผลของงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์

นอกจากนั้นควรมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการรักษาสิทธิประโยชน์ของอาจารย์ นักวิจัยและของมหาวิทยาลัยในผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการซื้อขายหรือทำธุรกิจที่เป็นผลจากงานวิจัย โดยเป็นหลักเกณฑ์ที่โปร่งใสเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

6. มีระบบและกลไกส่งเสริมการจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรและมีการยื่นจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตร (เฉพาะกลุ่ม ค1 และ ง)

วางแผนทางและขั้นตอนตลอดจนกำหนดผู้รับผิดชอบในการสนับสนุนความรู้และอำนวยความสะดวกในการจดสิทธิบัตรและอนุสิทธิบัตรแก่อาจารย์และนักวิจัยในประเด็นต่าง ๆ เช่น 1) การให้ความรู้และคำปรึกษาด้านทรัพย์สินทางปัญญาซึ่งอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรมหรือสัมมนาหรือจัดคลินิกให้คำปรึกษา 2) ช่วยร่างคำขอและยื่นขอจดสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตรต่อกรมทรัพย์สินทางปัญญาหรือสำนักงานเทียบเท่าในต่างประเทศ 3) ประสานงานการอนุญาตให้ใช้สิทธิในสิทธิบัตรอนุสิทธิบัตรเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.1 ระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคม

1. มีระบบและกลไกการบริการทางวิชาการแก่สังคมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

มีการวางแผนทางขั้นตอนและหลักเกณฑ์ของการให้บริการวิชาการด้านต่างๆ ที่สัมพันธ์กับพันธกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนและจูงใจให้อาจารย์บุคลากรทุกระดับมีความพร้อมทั้งในด้านความรู้ ความเชี่ยวชาญ เวลา และจิตแห่งการบริการ (service mind) ในการให้บริการวิชาการแก่หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย รวมถึงจัดหางบประมาณสนับสนุนและจัดทำระเบียบของการให้บริการกำหนดภาระงานของอาจารย์และบุคลากรให้ชัดเจนโดยมีระบบการเทียบเคียงและทดแทนระหว่างภาระงานด้านต่างๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากรสนใจการให้บริการแก่ชุมชนสังคมตามความถนัดและจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

ในการให้บริการทางวิชาการนี้ควรมีการวางแผนตรวจสอบติดตามประเมินเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพของการให้บริการอย่างสม่ำเสมอเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

2. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอน

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานประจำด้านอื่นๆ ของอาจารย์และบุคลากร เช่น การกำหนดให้นักศึกษานำความรู้ไปจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน

3. มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการวิจัย

มีการบูรณาการงานบริการทางวิชาการกับการวิจัยอย่างเป็นระบบ เช่น 1) มีการนำผลการวิจัยไปสู่การใช้ประโยชน์จริงที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และ 2) นำความรู้ประสบการณ์จากการให้บริการกลับมาพัฒนาต่อยอดไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการวิจัย เป็นต้น

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

จัดให้มีระบบติดตามประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานบริการวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัยโดยให้มีส่วนร่วมของผู้ให้บริการผู้รับบริการและนักศึกษาซึ่งเป็นทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการทั้งในระดับแผนการดำเนินงาน เป้าหมายของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ความร่วมมือร่วมใจของบุคลากร คุณภาพของบุคลากร คุณภาพของการให้บริการที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงและเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานบริการทางวิชาการแก่สังคมกับการเรียนการสอนและการวิจัย

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนนำผลการประเมินไปพัฒนาแผนพัฒนากระบวนการและผลสัมฤทธิ์ที่ได้อย่างสม่ำเสมอและเป็นรูปธรรม

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 5.2 กระบวนการบริการทางวิชาการให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม

1. มีการสำรวจความต้องการของชุมชนหรือภาครัฐหรือภาคเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

มีการสำรวจความต้องการของชุมชนหรือภาครัฐหรือภาคเอกชนหรือหน่วยงานวิชาชีพเพื่อประกอบการกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ทิศทางและการจัดทำแผนการบริการทางวิชาการตามจุดเน้นและความเชี่ยวชาญของมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2. มีความร่วมมือด้านบริการทางวิชาการเพื่อการเรียนรู้และเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนหรือภาคเอกชนหรือภาครัฐหรือหน่วยงานวิชาชีพ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการเชิญหรือเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนร่วมจากชุมชนภาครัฐภาคเอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพที่จะให้บริการมาร่วมมือร่วมพลัง (Collaboration) ในลักษณะของการสร้างเครือข่าย (Networking) ระหว่างบุคคลหรือหน่วยงานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ความร่วมมือกับสถานประกอบการในการนำผลการวิจัยไปเป็นส่วนหนึ่งของการปรับปรุง ปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไปใช้พัฒนาบุคลากรของสถานประกอบการหรือส่วนการผลิต มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้คำปรึกษาแนะนำและจัดให้มีช่องทางในการสื่อสารทำความเข้าใจร่วมกันของภาคอุตสาหกรรมหรือริเริ่มโครงการหรือกิจกรรมใหม่ ๆ ในชุมชน

3. มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคม

มีการประเมินประโยชน์หรือผลกระทบของการให้บริการทางวิชาการต่อสังคมว่าสอดคล้องกับความต้องการของผู้รับบริการทั้งทางตรงและทางอ้อมมีการประเมินผลที่เกิดกับนักศึกษาอาจารย์และบุคลากรผู้ให้บริการทั้งในด้านการนำความรู้ความเชี่ยวชาญไปใช้ประโยชน์การสื่อสารการชี้แจงแนะนำให้ผู้รับบริการและประชาชน

4. มีการนำผลการประเมินในข้อ 3 ไปพัฒนาระบบและกลไกหรือกิจกรรมการให้บริการทางวิชาการ

มีการนำผลการประเมินการให้บริการทางวิชาการไปพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของการให้บริการระบบและกลไกการให้บริการซึ่งประกอบด้วย รูปแบบการให้บริการ ขอบเขตการให้บริการ ค่าใช้จ่าย ระยะเวลาในการให้บริการ สัญญาการบริการ ซึ่งรวมทั้งการควบคุมและการกำกับคุณภาพของการให้บริการโดยจัดให้มีระบบการให้ข้อมูลที่ชัดเจนมีความเป็นธรรมโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

5. มีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการและถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในมหาวิทยาลัยและเผยแพร่สู่สาธารณชน

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการพัฒนาความรู้ที่ได้จากการให้บริการทางวิชาการ ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการในการถ่ายทอดความรู้สู่บุคลากรภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยซึ่งรวมทั้งผู้เรียนด้วย จัดให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดและเผยแพร่ประสบการณ์ในการให้บริการผ่านทางสื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งจัดทำฐานข้อมูลการบริการวิชาการเผยแพร่สู่สาธารณะ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 6.1 ระบบและกลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม

1. มีระบบและกลไกการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการกำหนดระบบและกลไกทางด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม มีระบบส่งเสริมให้บุคลากรนำกิจกรรมด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติและมีผลลัพธ์ชัดเจนตามแนวทางที่กำหนดไว้ เช่น มีการกำหนดนโยบายด้านการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรม การกำหนดผู้รับผิดชอบ มีการจัดทำแผนงบประมาณโครงการ มีการกำหนดตัวชี้วัดด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการนำงานศิลปะและวัฒนธรรมสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมโดยทุกคนมีส่วนร่วม มีการติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และมีการนำสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. มีการบูรณาการงานด้านดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสนับสนุนให้มีการนำการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมไปบูรณาการร่วมกับการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา คือ มีการจัดการเรียนการสอนที่นำการดำเนินงานบูรณาการศิลปะและวัฒนธรรมไปผสมผสานเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอนหรือ

บูรณาการการทำงานบูรณศิลป์และวัฒนธรรมเข้ากับกิจกรรมเสริมหลักสูตรทั้งที่จัดโดยมหาวิทยาลัยและที่จัดโดยองค์กรนักศึกษา

3. มีการเผยแพร่กิจกรรมหรือการบริการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมต่อสาธารณชน

3.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยมีสถานที่เพื่อการเผยแพร่และบริการด้านศิลปะและวัฒนธรรม เช่น มี หอศิลป์ หอประวัติพิพิธภัณฑ์ หรือเวทีการแสดง มีการบริหารจัดการโดยมีผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านศิลปะและวัฒนธรรม มีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ มีการจัดสรรงบประมาณด้านศิลปะและวัฒนธรรม

3.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยจัดทำวารสารศิลปะและวัฒนธรรมในระดับต่าง ๆ เช่น วารสารระดับหน่วยงานระดับชาติโดยมีความต่อเนื่องในการดำเนินงาน

3.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการบริการวิชาการด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น มีการสร้างเครือข่าย มีการกำหนดตัวบ่งชี้ และมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นระบบอย่างชัดเจน

4. มีการประเมินผลความสำเร็จของการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

มีการติดตามผลการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษามีการกำหนดตัวบ่งชี้และติดตามผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงการบูรณาการงานด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนและกิจกรรมนักศึกษา

5.1 มีการนำผลการประเมินไปพัฒนากระบวนการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการของ PDCA

5.2 มีแผนปรับปรุงและพัฒนาการบูรณาการด้านทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมนำสู่การปฏิบัติและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

5.3 มีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการตามแผนปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม

6. มีการกำหนดหรือสร้างมาตรฐานคุณภาพด้านศิลปะและวัฒนธรรมและมีผลงานเป็นที่ยอมรับในระดับชาติ

6.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการกำหนด/การสร้างมาตรฐานด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการใช้ผู้เชี่ยวชาญและมีการเผยแพร่สู่สาธารณะ

6.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้รับการยอมรับจากสังคม เช่น มี ศิลปินแห่งชาติ มีบุคลากรได้รับเชิญเป็นวิทยากร หรือเป็นที่ประจักษ์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิในระดับองค์กร ระดับชุมชนระดับชาติและระดับนานาชาติ

6.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีจำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ด้านศิลปะและวัฒนธรรมโดยมีการเผยแพร่ทั้งในระดับชาติ ระดับภูมิภาค หรือระดับนานาชาติ หรือมีผลงานได้รับรางวัลได้รับการอ้างอิงเป็นที่ยอมรับ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.1 ภาวะผู้นำของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้บริหารทุกระดับของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1. คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดครบถ้วนและมีการประเมินตนเองตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้า

1.1 คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทุกคนควรได้รับการชี้แจงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับมหาวิทยาลัยโดยเฉพาะพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยข้อบังคับต่างๆ อาทิ ข้อบังคับที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลและบริหาร รวมทั้งทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ กรอบทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัย และอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ที่มีต่อมหาวิทยาลัยก่อนจะปฏิบัติหน้าที่

1.2 คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนกำกับดูแลคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และมีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศรวมทั้งทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

1.3 มีการเปิดเผยประวัติคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน รายงานการประเมินตนเองและรายงานต่อสาธารณชน

2. ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์กำหนดทิศทางการดำเนินงานและสามารถถ่ายทอดไปยังบุคลากรทุกระดับ มีความสามารถในการวางแผนกลยุทธ์ มีการนำข้อมูลสารสนเทศเป็นฐานในการปฏิบัติงานและพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2.1 ผู้บริหารและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและจัดทำวิสัยทัศน์ พันธกิจ แผนกลยุทธ์ และนำสู่การปฏิบัติที่เป็นระบบชัดเจนโดยมีการกำหนดตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ของงานที่ปฏิบัติที่ควรมีการพิจารณาจาก 1) มิติการพัฒนาองค์กร เช่น การส่งเสริมให้อาจารย์ บุคลากร มีโอกาสศึกษาเรียนรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ 2) มิติการพัฒนาหรือการปรับปรุงกระบวนการหลักของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เช่น การพัฒนาหลักสูตร การปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ทิศทางการส่งเสริมการวิจัย การบริการวิชาการและสังคม การทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม 3) มิติผู้รับบริการหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต โดยคำนึงถึงความคุ้มค่าของการใช้จ่ายเงินงบประมาณและให้สอดคล้องกับเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูลและการรายงานข้อมูลกับประโยชน์ที่จะได้รับ

2.2 ผู้บริหารสร้างระบบและกลไกการถ่ายทอดนโยบาย วิสัยทัศน์ และแผนกลยุทธ์ให้หน่วยงานและบุคลากรทุกระดับทราบและมีความเข้าใจร่วมกัน

2.3 ควรจัดทำระบบฐานข้อมูลของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้ทันสมัย นำมาใช้ในการติดตามผลการบริหารสารสนเทศ การรายงานผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้คุณภาพ (KPI) ที่กำหนดไว้ในแผนกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการตัดสินใจปรับแผนกลยุทธ์ได้อย่างทันการ

3. ผู้บริหารมีการกำกับติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามที่มอบหมาย รวมทั้งสามารถสื่อสารแผนและผลการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปยังบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

3.1 ผู้บริหารมีการกำกับติดตามผลการนำนโยบายและแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติในการประชุมผู้บริหารอย่างน้อยปีละ 1-2 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ยิ่งขึ้น พร้อมทั้งสร้างกลไกภายในเพื่อสื่อสารแผนการดำเนินงานไปยังบุคลากรกลุ่มเป้าหมายทุกระดับที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้บริหารมีการประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญตามภารกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างครบถ้วน รวมทั้งการติดตามผลสัมฤทธิ์อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อทบทวนเป้าหมายหรือปรับแผนการดำเนินงานในรอบปีถัดไป พร้อมแจ้งผลการดำเนินงานไปยังบุคลากรทุกระดับผ่านการสื่อสารภายในโดยใช้สื่อต่าง ๆ ที่ตรงกับกลุ่มเป้าหมาย

4. ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้อำนาจในการตัดสินใจแก่บุคลากรตามความเหมาะสม

4.1 ผู้บริหารควรมีระบบการสื่อสาร 2 ทาง เพื่อรับฟังข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคลากรผู้ปฏิบัติงานอันจะทำให้ได้ข้อมูลเพื่อการปรับปรุงระบบการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง

4.2 ผู้บริหารดำเนินการปรับลดขั้นตอนกระบวนการบริหารจัดการโดยการมอบอำนาจในการตัดสินใจแก่ผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติระดับถัดไปเพื่อเพิ่มความคล่องตัวพร้อมกับการกำกับและตรวจสอบเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าระบบการทำงานมีประสิทธิภาพประสิทธิผลคุ้มค่าและมีความเสี่ยงอยู่ระดับที่ยอมรับได้

4.3 ผู้บริหารมีการส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจต่อบุคลากรเป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดโครงการรางวัลคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการ โครงการพัฒนาองค์กรให้คล่องตัว (lean organization) เป็นต้น

5. ผู้บริหารถ่ายทอดความรู้และส่งเสริมพัฒนาผู้ร่วมงานเพื่อให้สามารถทำงานบรรลุวัตถุประสงค์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเต็มตามศักยภาพ

5.1 ผู้บริหารมีการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้ร่วมงานโดยเน้นการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานให้สูงขึ้นอย่างต่อเนื่องหรือเพิ่มศักยภาพในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เช่น การสอนงานที่หน้างาน (on-the-job training) จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน เป็นต้น

5.2 ผู้บริหารในระดับต่าง ๆ ควรนำหลักการจัดการความรู้มาใช้ในการแลกเปลี่ยนความรู้ และถ่ายทอดประสบการณ์ร่วมกันระหว่างผู้ปฏิบัติงาน อาทิ การประชุมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การสร้าง เครือข่ายชุมชนนักปฏิบัติ (community of practices) เป็นต้น

6. ผู้บริหารบริหารงานด้วยหลักธรรมาภิบาลโดยคำนึงถึงประโยชน์ของคณะ/หน่วยงาน เทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

6.1 ผู้บริหารควรยึดหลักธรรมาภิบาลเป็นเครื่องมือในการบริหารการดำเนินงานของคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนให้ไปสู่ทิศทางที่กำหนดร่วมกันระหว่างผู้บริหารคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มี การเรียนการสอน โดยให้สอดคล้องทิศทางการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศและทันต่อการ เปลี่ยนแปลงของโลก

6.2 ผู้บริหารมีการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาลโดยเฉพาะในประเด็นการปกป้อง ผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในเรื่องคุณภาพทางวิชาการ และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน

6.3 ผู้บริหารมีการเปิดเผยประวัติ มีรายงานประเมินตนเอง จัดทำรายงานสรุปผลการทำงาน และรายงานการเงินของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเสนอต่อคณะกรรมการประจำ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเป็นประจำทุกปี

6.4 ผู้บริหารมีการติดตามผลการควบคุมภายใน การบริหารความเสี่ยง และการตรวจสอบ ภายในของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน การศึกษาและรายงานการเงินของคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่า คณะที่มีการเรียนการสอนเป็นประจำทุกปี

7. คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนประเมินผลการ บริหารงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และผู้บริหารนำผลการประเมิน ไปปรับปรุงการบริหารงานอย่างเป็นรูปธรรม

7.1 คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนประเมินผลการ บริหารงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้บริหารตามที่ระบุไว้ในกฎหมาย หรือพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยและข้อบังคับมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการบริหารงานบุคคลผู้บริหาร และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือตามข้อตกลงที่ทำร่วมกันระหว่างคณะกรรมการประจำคณะ/ หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและผู้บริหาร

7.2 คณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรยึดหลักการ ประเมินผลการบริหารงานแบบกัลยาณมิตรกล่าวคือ ใช้หลักการที่มุ่งเน้นการให้ข้อเสนอแนะ เชิงสร้างสรรค์ นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหรือปรับปรุงมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้าอย่าง ต่อเนื่อง

7.3 ผู้บริหารมีการนำผลการประเมินจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปใช้ปรับปรุงการบริหารงาน อาทิจัดทำแผนการบริหารงานและรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในโอกาสที่เหมาะสม

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.2 การพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนสู่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเรียนรู้

1. มีการกำหนดประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างน้อยครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

1.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรศึกษาเป้าประสงค์ตามประเด็นยุทธศาสตร์หรือวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนว่า มีประเด็นใดที่มุ่งเน้นเป็นสำคัญหรือมุ่งสู่อัตลักษณ์ใดที่ต้องการ เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดแผนยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติการในการจัดการความรู้ให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนโดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

1.2 บุคคลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดประเด็นความรู้อาจประกอบด้วย รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้ช่วยคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้างาน ที่กำกับดูแลด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิต ด้านวิจัย รวมทั้งด้านอื่นๆ ที่เป็นไปตามอัตลักษณ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.3 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรมีเป้าหมายในการจัดการความรู้โดยเน้นเรื่องการพัฒนาทักษะความสามารถของบุคลากรภายในเป็นหลักโดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมพันธกิจด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยรวมทั้งประเด็นการจัดการความรู้ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมุ่งเน้นตามอัตลักษณ์ เช่น เทคนิคการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (learning outcome) เทคนิคการเพิ่มผลงานวิจัยภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เป็นต้น

2. กำหนดบุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่จะพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างชัดเจนตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1

2.1 กลุ่มเป้าหมายที่จะได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัยอย่างน้อยควรเป็นบุคลากรที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการผลิตบัณฑิตและการวิจัย เช่น คณาจารย์หรือนักวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นความรู้ดังกล่าวรวมทั้งด้านอื่น ๆ ที่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยมุ่งเน้น

2.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรกำหนดนโยบายให้มีการสำรวจผลการปฏิบัติงานที่เป็นจุดเด่นของอาจารย์หรือนักศึกษาในแต่ละคณะหรือสาขาวิชา โดยเฉพาะด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยที่สะท้อนอัตลักษณ์ของสาขานั้น ๆ เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นสำหรับใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ให้ได้องค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา

3. มีการแบ่งปันและแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) เพื่อค้นหาแนวปฏิบัติที่ดีตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 และ เผยแพร่ไปสู่บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่กำหนด

3.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรเชิญบุคลากรภายในหรือภายนอกมหาวิทยาลัยที่มีผลงานดีเด่นทางด้านวิชาการและผลงานทางด้านวิจัยรวมทั้งผลงานด้านอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมุ่งเน้นมาถ่ายทอดความรู้เคล็ดลับหรือนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอผ่านเวทีต่างๆ เช่น การจัดประชุมสัมมนาเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเจ้าของความรู้เคล็ดลับหรือนวัตกรรมดังกล่าว

3.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้มีบรรยากาศและวัฒนธรรมการเรียนรู้ภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เช่นการส่งเสริมให้มีส่วนชนนักปฏิบัติและเครือข่ายด้านการจัดการความรู้ทั้งระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยและภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการจัดสรรทรัพยากรอย่างเหมาะสมทั้งด้านงบประมาณ เวลา สถานที่

4. มีการรวบรวมความรู้ตามประเด็นความรู้ที่กำหนดในข้อ 1 ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบโดยเผยแพร่ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge)

4.1 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้ทั้งที่มีอยู่ในตัวบุคคลและแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาพัฒนาและจัดเก็บอย่างเป็นระบบเป็นหมวดหมู่เพื่อให้บุคลากรกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถเข้าถึงแนวปฏิบัติที่ดีได้ง่าย

4.2 ควรมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและเผยแพร่ความรู้ในองค์กรให้เกิดความประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด

4.3 ควรมีการจัดพิมพ์วารสารหรือสื่อสิ่งพิมพ์ เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และยกย่องให้เกียรติแก่ผู้เป็นเจ้าของความรู้เคล็ดลับหรือนวัตกรรมดังกล่าว

5. มีการนำความรู้ที่ได้จากการจัดการความรู้ในปัจุบันหรือปัจุบันที่ผ่านมาที่เป็นลายลักษณ์อักษร (explicit knowledge) และจากความรู้ทักษะของผู้มีประสบการณ์ตรง (tacit knowledge) ที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดีมาปรับใช้ในการปฏิบัติงานจริง

5.1 ผู้รับผิดชอบควรวิเคราะห์ความรู้จากแนวปฏิบัติที่ดีจากแหล่งต่างๆ เช่น นวัตกรรมที่ได้จากการจัดการความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและสังคมมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของหน่วยงานที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

5.2 ผู้รับผิดชอบควรขยายผลการปรับใช้ไปยังหน่วยงานต่าง ๆ และติดตามวัดผลตามประเด็นความรู้และเป้าหมายของการจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย

5.3 มีกลไกการนำผลการประเมินคุณภาพจากภายในและภายนอกด้านการจัดการความรู้มาปรับปรุงและพัฒนาระบบและกลไกการจัดการความรู้ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

5.4 ผู้รับผิดชอบควรสรุปผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นตามเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ในประเด็นยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ตัวบ่งชี้ที่ 7.3 ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจ

1. มีแผนระบบสารสนเทศ (information system plan)

1.1 มหาวิทยาลัยควรตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนระบบสารสนเทศที่ประกอบไปด้วยผู้บริหารด้านระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยและกลุ่มผู้บริหารที่เป็นผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

1.2 แผนระบบสารสนเทศควรสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย

1.3 ระบบสารสนเทศที่นำเสนอในแผนระบบสารสนเทศควรประกอบด้วยรายละเอียดดังต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย

- วัตถุประสงค์ความสามารถในการทำงานของระบบแต่ละระบบ
- ความสอดคล้องของแต่ละระบบที่มีต่อแต่ละกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัย
- ความสัมพันธ์ระหว่างระบบสารสนเทศที่นำเสนอใหม่กับระบบสารสนเทศที่มีอยู่ในปัจจุบัน
- ทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบทั้ง hardware software (system software และ application software) database people ware และ facilities อื่นๆ
- งบประมาณที่ต้องการใช้ในแต่ละระบบ
- การประเมินความคุ้มค่าของระบบสารสนเทศ
- การจัดลำดับความสำคัญของระบบสารสนเทศ

2. มีระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย โดยอย่างน้อยต้องครอบคลุมการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริหารจัดการ และการเงิน และสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพ

ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจเป็นระบบสารสนเทศที่นำข้อมูลจากระบบสารสนเทศในการดำเนินงานตามปกติ เช่น ระบบบัญชี ระบบลงทะเบียนนักศึกษา ระบบทะเบียนประวัติ เป็นต้น มาสร้างเป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารใช้ในการบริหารและการตัดสินใจในเรื่องที่เป็นพันธกิจของ

มหาวิทยาลัยได้อย่างครบถ้วนทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การเงิน การบริหารจัดการ ด้านอื่นๆ รวมทั้งเป็นข้อมูลเพื่อใช้ในการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาด้วย

3. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

3.1 ผู้รับผิดชอบควรจัดทำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบรวมทั้งกำหนดระยะเวลาในการเก็บแบบประเมินให้สอดคล้องกับลักษณะการเข้าใช้ระบบ เช่น มีการประเมินความพึงพอใจทุกครั้งที่มีการใช้ระบบ หรือทุกเดือน ทุกภาคการศึกษา ทุกปีการศึกษา เป็นต้น

3.2 ผู้รับผิดชอบด้านระบบสารสนเทศของมหาวิทยาลัยควรดำเนินการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศเป็นประจำอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

4. มีการนำผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศมาปรับปรุงระบบ

สารสนเทศ

4.1 กำหนดผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้ระบบสารสนเทศ

4.2 นำผลการประเมินความพึงพอใจมาใช้ในการจัดทำแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศ

4.3 แผนปรับปรุงระบบสารสนเทศควรผ่านการพิจารณาจากผู้บริหารแล้ว

4.4 ดำเนินการตามแผนปรับปรุงระบบสารสนเทศตามระยะเวลาที่กำหนด

5. มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนด

มีการส่งข้อมูลผ่านระบบเครือข่ายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด ได้แก่ ระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา (CHE QA online) ระบบฐานข้อมูลรายบุคคล ด้านนักศึกษา บุคลากร และหลักสูตรในมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 7.4 ระบบบริหารความเสี่ยง

1. มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานบริหารความเสี่ยงโดยมีผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบพันธกิจหลักของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนร่วมเป็นคณะกรรมการหรือคณะทำงาน

1.1 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงและตัวแทนที่รับผิดชอบในแต่ละพันธกิจหลักของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.2 มีการระบุรายละเอียดการทำงานของคณะกรรมการหรือคณะทำงาน เช่น นโยบายหรือแนวทางในการดำเนินงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ กำหนดระยะเวลา ให้มีการประชุมของคณะกรรมการหรือคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอ

2. มีการวิเคราะห์และระบุความเสี่ยงและปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอย่างน้อย 3 ด้านตามบริบทของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน : ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงในประเด็นต่าง ๆ เช่น

- ความเสี่ยงด้านทรัพยากร (การเงินงบประมาณระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ อาคารสถานที่)
- ความเสี่ยงด้านยุทธศาสตร์หรือกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน
- ความเสี่ยงด้านนโยบายกฎหมายระเบียบข้อบังคับ
- ความเสี่ยงด้านการปฏิบัติงานเช่นความเสี่ยงของกระบวนการบริหารหลักสูตร การบริหารงานวิจัย ระบบงาน ระบบประกันคุณภาพ
- ความเสี่ยงด้านบุคลากรและความเสี่ยงด้านธรรมาภิบาล โดยเฉพาะจรรยาบรรณของอาจารย์และบุคลากร

- ความเสี่ยงจากเหตุการณ์ภายนอก
- ความเสี่ยงด้านอื่น ๆ ตามบริบทของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2.1 วิเคราะห์และระบุความเสี่ยงพร้อมปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงที่ส่งผลกระทบหรือสร้างความเสียหายหรือความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุเป้าหมายในการบริหารการศึกษา

2.2 ประเด็นความเสี่ยงที่นำมาพิจารณาควรมองถึงเหตุการณ์ในอนาคตที่มีโอกาสเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะ/มหาวิทยาลัยที่มีการเรียนการสอนด้านชื่อเสียง คุณภาพ การศึกษารวมถึงความสูญเสียทางด้านชีวิตบุคลากรและทรัพย์สินของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ

2.3 ปัจจัยเสี่ยงหรือปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงอาจใช้กรอบแนวคิดในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน อาคารสถานที่ อุปกรณ์ วิธีการปฏิบัติงาน สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

2.4 จัดลำดับความสำคัญของปัจจัยเสี่ยงโดยพิจารณาจากมิติของโอกาสและผลกระทบจากความเสี่ยง

3. มีการประเมินโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงและจัดลำดับความเสี่ยงที่ได้จากการวิเคราะห์ในข้อ 2

3.1 ระดับความเสี่ยงอาจกำหนดเป็นเชิงปริมาณหรือเชิงคุณภาพที่สะท้อนถึงความเสี่ยงระดับสูง กลาง ต่ำ ได้

3.2 ควรมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินความเสี่ยงทั้งในด้านของโอกาสและผลกระทบ

3.3 การประเมินโอกาสในการเกิดความเสี่ยงให้ประเมินจากข้อมูลที่เคยเกิดเหตุการณ์เสี่ยงในอดีตหรือความน่าจะเป็นที่จะเกิดเหตุการณ์ในอนาคตโดยคาดการณ์จากข้อมูลในอดีตรวมถึงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมปัจจัยเสี่ยงในปัจจุบัน

3.4 การประเมินผลกระทบของความเสียหายให้ประเมินจากความรุนแรงถ้ามีเหตุการณ์เสี่ยงดังกล่าวเกิดขึ้นโดยจะมีความรุนแรงมากถ้ากระทบต่อความเชื่อมั่นต่อคุณภาพทางการศึกษาของ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยฐานะการเงินขวัญกำลังใจและความปลอดภัยของบุคลากร เป็นต้น

4. มีการจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงที่มีระดับความเสี่ยงสูงและดำเนินการตามแผน

4.1 จัดทำแผนบริหารความเสี่ยงเพื่อการบรรลุเป้าหมายโดยต้องกำหนดมาตรการหรือแผนปฏิบัติการที่จะสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับบุคลากรในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและดำเนินการแก้ไข ลดหรือป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

4.2 สร้างมาตรการควบคุมความเสี่ยงโดยใช้เทคนิค 4 T คือ Take การยอมรับความเสี่ยง Treat การลดหรือควบคุมความเสี่ยง Transfer การโอนหรือกระจายความเสี่ยงและ Terminate การหยุดหรือหลีกเลี่ยงความเสี่ยงเพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่มหาวิทยาลัยจะเกิดความเสียหาย (ทั้งในรูปแบบของตัวเงินและไม่ใช้ตัวเงิน เช่น ชื่อเสียงการฟ้องร้องจากการไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หรือความคุ้มค่า คุณค่า)

5. มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนและรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพื่อพิจารณาอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

5.1 มีการรายงานความก้าวหน้าหรือผลการดำเนินงานตามแผนต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

5.2 มีการรายงานสรุปผลการดำเนินงานและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานปัญหาอุปสรรคและแนวทางการแก้ไขพร้อมข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแผนการดำเนินงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

6. มีการนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนไปใช้ในการปรับแผนหรือวิเคราะห์ความเสี่ยงในรอบปีถัดไป

แผนบริหารความเสี่ยงในรอบปีถัดไปควรพิจารณาระดับความเสี่ยงที่เหลืออยู่หลังการจัดการความเสี่ยงและข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน รวมทั้งความเสี่ยงใหม่จากนโยบายหรือสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในมหาวิทยาลัยและจากหน่วยงานกำกับ

ตัวบ่งชี้ สกอ.ที่ 8.1 ระบบและกลไกการเงินและงบประมาณ

1. มีแผนกลยุทธ์ทางการเงินที่สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

1.1 แผนกลยุทธ์ทางการเงินเป็นแผนที่แสดงให้เห็นถึงแหล่งที่มาและแหล่งใช้ไปของเงินที่ใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์

1.2 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรตั้งคณะกรรมการทำหน้าที่ดำเนินการวิเคราะห์ทรัพยากรที่ต้องใช้ในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและทำการประเมินมูลค่าของทรัพยากรที่ต้องใช้ ซึ่งจะเป็นงบประมาณในการดำเนินการตามแผนและกำหนดแหล่งที่มาของงบประมาณดังกล่าว ซึ่งอาจจะเป็นงบประมาณแผ่นดิน เงินรายได้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เงินบริจาค หรือคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะต้องจัดให้มีการระดมทุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ ก่อนที่จะนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดทำงบประมาณประจำปีตามแหล่งงบประมาณนั้น ๆ

2. มีแนวทางจัดหาทรัพยากรทางการเงินหลักเกณฑ์การจัดสรรและการวางแผนการใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพโปร่งใสตรวจสอบได้

2.1 มีแนวทางการจัดหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมกับลักษณะของค่าใช้จ่ายหรือเงินทุนและเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย

2.2 มีแนวทางในการจัดสรรทรัพยากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดล่วงหน้าและได้รับการยอมรับโดยทั่วไปของประชาคม ในกรณีที่มีหลักเกณฑ์ในการจัดสรรทรัพยากรอยู่แล้วควรได้มีการทบทวนความเหมาะสมของหลักเกณฑ์ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน

2.3 มีแผนการจัดหาทรัพยากรทางการเงินอย่างเพียงพอสำหรับการบริหารภารกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในทุกด้านให้เป็นไปตามเป้าหมาย และมีแผนใช้เงินอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อจะทำให้รายได้รายจ่ายเป็นไปอย่างเหมาะสม

3. มีงบประมาณประจำปีที่สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการในแต่ละพันธกิจและการพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและบุคลากร

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนแต่ละแห่งอาจจะมีวิธีการและหลักการในการทำงานงบประมาณประจำปีที่แตกต่างกันได้ แต่อย่างไรก็ตามหลังจากได้มีการจัดทำงบประมาณประจำปีเสร็จแล้วก่อนที่จะนำงบประมาณประจำปีเสนอคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรได้มีการวิเคราะห์การใช้จ่ายของเงินตามงบประมาณในด้านต่างๆ ดังนี้

- งบประมาณประจำปีสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีที่กำหนดไว้ในแต่ละปีมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามพันธกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนแล้วงบประมาณประจำปีในแต่ละพันธกิจมีความเพียงพอมากน้อยเพียงใด
- เมื่อวิเคราะห์ตามแผนการพัฒนาคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนแล้วงบประมาณประจำปีสำหรับการพัฒนาบุคลากรมีความเหมาะสมตามนโยบายมากน้อยเพียงใด

4. มีการจัดทำรายงานทางการเงินอย่างเป็นระบบและรายงานต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง

มีการจัดทำรายงานทางการเงินที่อย่างน้อยประกอบไปด้วยงบรายรับค่าใช้จ่ายและงบดุลอย่างเป็นระบบอย่างน้อยทุก 6 เดือน ปีละ 2 ครั้งเพื่อจะรู้ถึงสถานะของเงินรายได้หักค่าใช้จ่ายแล้วสถานศึกษามีงบประมาณเหลือเพียงพอที่จะใช้ในกิจกรรมของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในช่วงถัดไปมีการนำรายงานทางการเงินเสนอผู้บริหารของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

5. มีการนำข้อมูลทางการเงินไปใช้ในการวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายและวิเคราะห์สถานะทางการเงินและความมั่นคงของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

5.1 จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินงบประมาณตามแผนการดำเนินงานเสนอผู้บริหารเป็นรายงานที่แจ้งให้ผู้บริหารได้ทราบว่าได้ใช้เงินตามแผนหรือไม่และได้ใช้เงินกับกิจกรรมใด มีผลลัพธ์จากการทำงานอย่างไรบ้างมีงบประมาณเหลือจ่ายในแต่ละแผนเท่าไร

5.2 มีการจัดทำค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักศึกษา

5.3 มีการจัดทำรายงานการลงทุนของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

5.4 มีการวิเคราะห์เพื่อพยากรณ์รายรับและรายจ่ายในอนาคต

6. มีหน่วยงานตรวจสอบภายในและภายนอกทำหน้าที่ตรวจติดตามการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามระเบียบและกฎเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด

6.1 มหาวิทยาลัยที่ไม่ได้มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้ว ควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้ามาตรวจสอบเป็นประจำทุกปี สำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบภายนอกอยู่แล้วนั้น หากสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้เข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปีควรจัดให้มีผู้ตรวจสอบภายนอกเข้าตรวจสอบเป็นประจำทุกปี

6.2 มีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (Audit committee) หรือรวมทั้งผู้ตรวจสอบภายในอย่างเป็นทางการ

7. ผู้บริหารระดับสูงมีการติดตามผลการใช้จ่ายเงินให้เป็นไปตามเป้าหมายและนำข้อมูลจากรายงานทางการเงินไปใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจ

7.1 ผู้บริหารสามารถใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารและการตัดสินใจช่วยในการติดตามการใช้จ่ายเงิน จัดทำรายงานต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารจะต้องทราบและนำข้อมูลมาวิเคราะห์สถานะทางการเงินของหน่วยงาน

7.2 มีการนำรายงานทางการเงินเสนอคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนตามแผนที่กำหนด

ตัวบ่งชี้ที่ 9.1 ระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

1. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพันธกิจและพัฒนาการของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับภาควิชาหรือหน่วยงานเทียบเท่าและดำเนินการตามระบบที่กำหนด

1.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรพัฒนาระบบประกันคุณภาพที่เหมาะสมกับระดับการพัฒนาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน โดยอาจเป็นระบบประกันคุณภาพที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในระดับชาติหรือนานาชาติหรือเป็นระบบเฉพาะที่มหาวิทยาลัยพัฒนาขึ้นเอง

1.2 ระบบประกันคุณภาพที่นำมาใช้ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ดำเนินการเป็นประจำโดยเริ่มจากการวางแผนการดำเนินการตามแผนการตรวจสอบประเมินและการปรับปรุงพัฒนาเพื่อให้การดำเนินการกิจบรรลุเป้าประสงค์และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.3 มีการกำหนดผู้รับผิดชอบและประสานงานด้านการประกันคุณภาพเพื่อผลักดันให้มีการประกันคุณภาพเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัย คณะวิชา ภาควิชา/สาขาวิชา จนถึงระดับผู้ปฏิบัติแต่ละบุคคล

2. มีการกำหนดนโยบายและให้ความสำคัญเรื่องการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน โดยคณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2.1 คณะกรรมการระดับนโยบายและผู้บริหารสูงสุดของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ต้องให้ความสำคัญและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจนโดยเกิดจากการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีทั้งภายในและภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

2.2 มีหน่วยงานหรือคณะกรรมการรับผิดชอบการจัดระบบการประกันคุณภาพพร้อมทั้งกำหนดมาตรฐานตัวบ่งชี้และเกณฑ์การประเมินคุณภาพที่เหมาะสม

2.3 มีกลไกเชื่อมโยงการปฏิบัติงานตั้งแต่ระดับบุคคล ระดับภาควิชาหรือสาขาวิชา ระดับคณะวิชาถึงระดับมหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้คุณภาพตามที่มหาวิทยาลัยหรือคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนกำหนด

2.4 มีคู่มือคุณภาพในแต่ละระดับเพื่อกำกับการดำเนินงานให้สู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

2.5 มีกลไกการติดตามตรวจสอบประเมินและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง

3. มีการกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

3.1 คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนอาจกำหนดมาตรฐานและกำหนดตัวบ่งชี้ที่ใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเพิ่มเติมตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย แต่ทั้งนี้ต้องไม่ขัดกับมาตรฐานการอุดมศึกษาตลอดจนมาตรฐานและกฎเกณฑ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ตัวบ่งชี้ที่เพิ่มเติมขึ้นตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยควรชี้วัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบถ้วนทั้งปัจจัยนำเข้ากระบวนการผลิตหรือผลลัพธ์

3.3 เกณฑ์หรือแนวปฏิบัติที่ดีที่ใช้กำกับแต่ละตัวบ่งชี้ต้องสามารถวัดระดับคุณภาพตามเป้าหมายของตัวบ่งชี้เหล่านั้น และเป็นเกณฑ์ที่นำไปสู่การปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. มีการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ครบถ้วนประกอบด้วย 1) การควบคุมติดตามการดำเนินงานและประเมินคุณภาพ 2) การจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาตามกำหนดเวลาโดยเป็นรายงานที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHE QA Online และ 3) การนำผลการประเมินคุณภาพไปทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

4.1 มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่สมบูรณ์ครบถ้วนโดยมีการกำหนดการควบคุมคุณภาพการติดตามการดำเนินงานและการประเมินคุณภาพ

4.2 มีการนำวงจร PDCA เข้ามาใช้ในการดำเนินงานด้านระบบคุณภาพและการปรับปรุงระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน

4.3 มีการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพที่มีข้อมูลครบถ้วนตามที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนดใน CHEQA Online เสนอคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนพิจารณา พร้อมทั้งเสนอมาตรการและแผนเร่งรัดการพัฒนาคุณภาพตามผลการประเมินในแต่ละปีโดยส่งรายงานให้ต้นสังกัดหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและเปิดเผยต่อสาธารณชน

5. มีการนำผลการประกันคุณภาพการศึกษาภายในมาปรับปรุงการทำงานและส่งผลให้มีการพัฒนาผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ทุกตัวบ่งชี้

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรมอบหมายให้ผู้รับผิดชอบตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์นำผลจากการประเมินคุณภาพมาตรการและแผนพัฒนาคุณภาพในแต่ละปีไปวิเคราะห์และดำเนินการหรือประสานงานกับคณะกรรมการ/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาปรับปรุงการดำเนินงานในส่วนที่รับผิดชอบโดยตรงหรือร่วมรับผิดชอบ โดยมีเป้าหมายให้ผลการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ของแผนกลยุทธ์ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการพัฒนาขึ้นจากปีก่อนหน้าทุกตัวบ่งชี้

6. มีระบบสารสนเทศที่ให้ข้อมูลสนับสนุนการประกันคุณภาพการศึกษาภายในครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรจัดให้มีระบบสารสนเทศที่สามารถนำเสนอข้อมูลประกอบการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาที่ถูกต้องเป็นปัจจุบันครบทั้ง 9 องค์ประกอบคุณภาพ และสามารถใช้ร่วมกันได้ทั้งระดับบุคคล ภาควิชา คณะวิชา และมหาวิทยาลัย รวมถึงเป็นระบบที่สามารถเชื่อมต่อกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพ เช่น สกอ. สมศ. กพร. เป็นต้น

7. มีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเฉพาะนักศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต และผู้ให้บริการ ตามพันธกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนควรส่งเสริมให้นักศึกษาคณาจารย์และบุคลากรของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาและเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะผู้ใช้บัณฑิตและผู้รับบริการตามพันธกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน เช่น ผู้รับบริการด้านการวิจัย หรือชุมชน ผู้รับบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัยได้เข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพ อาทิ ในรูปแบบของการร่วมเป็นกรรมการ การร่วมกำหนดตัวบ่งชี้ และเป้าหมายการให้ข้อมูลป้อนกลับ หรือการให้ความร่วมมือกับคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้านการประกันคุณภาพ เป็นต้น

8. มีเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย/คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและมีกิจกรรมร่วมกัน

8.1 มีการสร้างเครือข่ายการประกันคุณภาพระหว่างมหาวิทยาลัยทั้งในส่วนในระดับมหาวิทยาลัยหรือคณะวิชาและในส่วนที่เกี่ยวกับกิจกรรมนักศึกษา และ อื่น ๆ

8.2 มีการทำงานด้านการประกันคุณภาพร่วมกันในเครือข่ายมีผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจนและมีพัฒนาการด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในเครือข่าย

8.3 มีการติดตามประเมินผลการสร้างเครือข่ายเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่อง

9. มีแนวปฏิบัติที่ดีหรืองานวิจัยด้านการประกันคุณภาพการศึกษาที่หน่วยงานพัฒนาขึ้นและเผยแพร่ให้หน่วยงานอื่นสามารถนำไปใช้ประโยชน์

9.1 มีกระบวนการคัดสรรแนวปฏิบัติที่ดีในแต่ละกิจกรรมที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

9.2 มีการเผยแพร่แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นวิธีปฏิบัติที่ดีให้กับสาธารณชนและให้หน่วยงานอื่นนำไปใช้ประโยชน์

9.3 มีการวิจัยสถาบันด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและนำผลไปพัฒนางานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

บทที่ 5 การวิเคราะห์ตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ มาตรฐานการศึกษา และมุมมองด้านการบริหารจัดการ

1. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน

คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยมีพันธกิจหลักที่สำคัญ 4 ประการ คือการผลิตบัณฑิต การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และมีพันธกิจอย่างน้อยอีก 5 ประการที่จะสนับสนุนให้การขับเคลื่อนพันธกิจหลักบรรลุเป้าหมายได้คือ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) กิจกรรมการพัฒนา นักศึกษา 3) การบริหารและการจัดการ 4) การเงินและงบประมาณและ 5) ระบบและกลไกการประกัน คุณภาพ ซึ่งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุนจะต้องทำงานเชื่อมโยงบูรณาการทุกเรื่องเข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องจึงจะส่งเสริมให้การจัดการศึกษาของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียน การสอนมีคุณภาพได้ การประกันคุณภาพการศึกษาภายในจึงพัฒนาขึ้นโดยคำนึงถึงองค์ประกอบคุณภาพ การศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน ที่ครอบคลุมทั้งพันธกิจหลักและพันธกิจสนับสนุน ได้แก่ 1) ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์ และแผนการดำเนินการ 2) การผลิตบัณฑิต 3) กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา 4) การวิจัย 5) การบริการทางวิชาการแก่สังคม 6) การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม 7) การบริหาร และการจัดการ 8) การเงินและงบประมาณและ 9) ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจึงได้กำหนด ตัวบ่งชี้ภายใต้โครงสร้างองค์ประกอบคุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษา 9 ด้าน ดังมีรายละเอียดปรากฏในบทที่ 3 เพื่อให้คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบและ ประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งซึ่งสามารถสรุปได้ตามตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 องค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้านและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามองค์ประกอบ

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. ปรัชญาปณิธานวัตถุประสงค์ และแผนดำเนินการ		ตัวบ่งชี้ที่ 1.1		1
2. การผลิตบัณฑิต	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3 และ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4 , 2.6 และ 2.7	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1,2,3,4 และ 14	8+5
3. กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา		ตัวบ่งชี้ที่ 3.1และ 3.2		2
4. การวิจัย	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.1และ 4.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 5,6 และ 7	3+3
5. การบริการทางวิชาการแก่สังคม		ตัวบ่งชี้ที่ 5.1และ 5.2	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 8, 9	2+2

องค์ประกอบคุณภาพ	จำนวนตัวบ่งชี้			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
6. การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม		ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 10 และ 11	1+2
7. การบริหารและการจัดการ		ตัวบ่งชี้ที่ 7.1, 7.2, 7.3 และ 7.4	ตัวบ่งชี้ สมศ. ที่ 12 และ 13	4+2
8. การเงินและงบประมาณ		ตัวบ่งชี้ที่ 8.1		1
9. ระบบและกลไกการประกันคุณภาพ		ตัวบ่งชี้ที่ 9.1		1
รวม	4	18	1+14	23+14

2. ตัวบ่งชี้เพื่อประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 34 กำหนดให้คณะกรรมการการอุดมศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอมาตรฐานการอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ ดังนั้นจึงได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2549 ซึ่งถือได้ว่าเป็นมาตรฐานการอุดมศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย มาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานย่อย 3 ด้าน ได้แก่ มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา และ มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตระดับอุดมศึกษาเป็นผู้มีความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความสามารถในการเรียนรู้ และพัฒนาตนเองสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุขทั้งทางร่างกาย และจิตใจมีความสำนึกและความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองและพลโลก มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) บัณฑิตมีความรู้ ความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตน สามารถเรียนรู้ สร้างและประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง สามารถปฏิบัติงานและสร้างงานเพื่อพัฒนาสังคมให้สามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

2) บัณฑิตมีจิตสำนึกดำรงชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม

3) บัณฑิตมีสุขภาพดีทั้งด้านร่างกายและจิตใจมีการดูแลเอาใจใส่รักษาสุขภาพของตนเองอย่างถูกต้องเหมาะสม

2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการการอุดมศึกษา

มีการบริหารจัดการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลและพันธกิจของการอุดมศึกษาอย่างมีคุณภาพ

ก. มาตรฐานด้านธรรมาภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา มีการบริหารจัดการการอุดมศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลโดยคำนึงถึงความหลากหลายและความเป็นอิสระทางวิชาการมาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการบริหารจัดการบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคมเพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานอย่างมีอิสระทางวิชาการ

2) มีการบริหารจัดการทรัพยากรและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลคล่องตัวโปร่งใสและตรวจสอบได้ มีการจัดการศึกษาผ่านระบบและวิธีการต่างๆ อย่างเหมาะสมและคุ้มค่าคุ้มทุน

3) มีระบบการประกันคุณภาพเพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการอุดมศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข. มาตรฐานด้านพันธกิจของการบริหารการอุดมศึกษา การดำเนินงานตามพันธกิจของการอุดมศึกษาทั้ง 4 ด้าน อย่างมีคุณภาพโดยมีการประสานความร่วมมือรวมพลังจากทุกภาคส่วนของชุมชนและสังคมในการจัดการความรู้มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ทันสมัย ยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการที่หลากหลายของประเภทสถาบันและสังคม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการเรียนรู้และการสร้างงานด้วยตนเองตามสภาพจริง ใช้การวิจัยเป็นฐาน มีการประเมินและใช้ผลการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและการบริหารจัดการหลักสูตรตลอดจนมีการบริหารกิจการนิสิตนักศึกษาที่เหมาะสมสอดคล้องกับหลักสูตรและการเรียนการสอน

2) มีการวิจัยเพื่อสร้างและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ขยายพรมแดนความรู้และทรัพย์สินทางปัญญาที่เชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจสังคมวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามศักยภาพของประเภทสถาบันมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศเพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันได้ในระดับนานาชาติของสังคมและประเทศชาติ

3) มีการให้บริการวิชาการที่ทันสมัยเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคมตามระดับความเชี่ยวชาญของประเภทสถาบัน มีการประสานความร่วมมือระหว่างคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยกับภาคธุรกิจอุตสาหกรรมทั้งในและต่างประเทศเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและความยั่งยืนของสังคมและประเทศชาติ

4) มีการอนุรักษ์ฟื้นฟูสืบสานพัฒนาเผยแพร่วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจและความภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีการปรับใช้ศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศอย่างเหมาะสมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

3. มาตรฐานด้านการสร้างและพัฒนาสังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้

การแสวงหาการสร้างและการจัดการความรู้ตามแนวทาง/หลักการอันนำไปสู่สังคมฐานความรู้และสังคมแห่งการเรียนรู้มาตรฐานนี้มีตัวบ่งชี้หลัก ได้แก่

1) มีการแสวงหาการสร้างและการใช้ประโยชน์ความรู้ทั้งส่วนที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทศเพื่อเสริมสร้างสังคมฐานความรู้

2) มีการบริหารจัดการความรู้อย่างเป็นระบบโดยใช้หลักการวิจัยแบบบูรณาการหลักการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลักการสร้างเครือข่ายและหลักการประสานความร่วมมือรวมพลังอันนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานการอุดมศึกษาแต่ละด้านเพื่อให้มหาวิทยาลัยใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังปรากฏในตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 มาตรฐานการอุดมศึกษาและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมินคุณภาพตามมาตรฐาน

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้าน			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1. มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต			ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 1,2,3 และ4	1+4
2. มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ อุดมศึกษา มาตรฐานด้านธรรมา ภิบาลของการบริหารการอุดมศึกษา		ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.4, 7.1, 7.3, 7.4, 8.1 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12 และ 13	7+2
มาตรฐานด้านพันธกิจของการ บริหารการอุดมศึกษา	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2, 2.3, 2.5 และ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.6, 2.7, 3.1, 3.2, 4.1, 5.1, 5.2 และ 6.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8, 9, 10, 11, 14	13+5
3. มาตรฐานด้านการสร้างและ พัฒนาสังคมฐานความรู้และ สังคมแห่งการเรียนรู้		ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5,6 และ 7	2+3
รวม	4	18	1+14	23+14

3. ตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

เพื่อให้การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสามารถติดตามตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานอย่างครอบคลุมและมีสมดุระหว่างมุมมองการบริหารจัดการด้านต่างๆทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านกระบวนการภายใน ด้านการเงิน และด้านบุคลากร การเรียนรู้รวมถึงนวัตกรรมจึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมุมมองด้านต่างๆที่กล่าวข้างต้นดังปรากฏในตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 มุมมองด้านบริหารจัดการที่สำคัญและตัวบ่งชี้ตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้าน			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1.ด้านนักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย		ตัวบ่งชี้ที่ 2.6,2.7,3.1, 3.2, 5.1 และ 5.2	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และ ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1,2,3,4,8,9	7+6
2.ด้านกระบวนการภายใน	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5	ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 2.1, 2.4, 4.1, 6.1, 7.1, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10, 11, 12, 13	10+4
3.ด้านการเงิน	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 8.1		2
4.ด้านบุคลากร การเรียนรู้ และนวัตกรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 4.2 และ 7.2	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5,6,7 และ 14	4+4
รวม	4	18	1+14	23+14

4. ตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

คณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการลงวันที่ 12 พฤศจิกายน 2551 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาตามกลุ่มสถาบันที่มีปรัชญา วัตถุประสงค์ และพันธกิจในการจัดตั้งที่แตกต่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมาตรฐานฉบับนี้ประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน คือมาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษาและมาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาและกำหนดกลุ่มสถาบันอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม ดังรายละเอียดที่ระบุไปแล้วในบทที่ 1 ได้แก่ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง และ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษาโดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

สำหรับมหาวิทยาลัยแม่โจ้ อยู่ในกลุ่ม ค2 เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทาง ที่เน้นระดับปริญญาตรี

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาประกอบด้วยมาตรฐานหลัก 2 ด้าน และมาตรฐานย่อยอีกมาตรฐานละ 4 ด้าน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

1.1) ด้านกายภาพ : สถาบันอุดมศึกษา มีอาคารที่ประกอบด้วย ลักษณะสำคัญของอาคารเรียนที่ดี มีห้องครบทุกประเภท พื้นที่ใช้สอยที่ใช้ในการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมทุกประเภทมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ประจำ จำนวนนักศึกษาในแต่ละหลักสูตร และจำนวนนักศึกษาตามแผนการรับนักศึกษาตามเกณฑ์พื้นที่ใช้สอยอาคารโดยประมาณ รวมทั้งต้องจัดให้มีห้องสมุดตามเกณฑ์มาตรฐาน มีครุภัณฑ์ประจำอาคาร ครุภัณฑ์การศึกษา และคอมพิวเตอร์จำนวนเพียงพอต่อการจัดการศึกษา ทั้งนี้อาคารและบริเวณอาคารจะต้องมีความมั่นคงปลอดภัย ถูกสุขลักษณะหรือความจำเป็นอย่างอื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ด้านวิชาการ : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีศักยภาพและความพร้อมในการปฏิบัติการกิจด้านวิชาการสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน และแผนการผลิตบัณฑิตที่ตอบสนองความต้องการของประเทศและผู้ใช้บัณฑิตโดยรวมมีหลักประกันว่าผู้เรียนจะได้รับการบริการการศึกษาที่ดีสามารถแสวงหาความรู้ได้อย่างมีคุณภาพ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ต้องมีการบริหารวิชาการที่มีคุณภาพ ประสิทธิภาพประสิทธิผลทั้งในด้านการวางแผนรับนักศึกษาและการผลิตบัณฑิต การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการประเมินผล การเรียนรู้การประกันคุณภาพการเรียนการสอน และการพัฒนาปรับปรุงการบริหารวิชาการ

1.3) ด้านการเงิน : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีความพร้อมด้านการเงินทั้งงบการเงินรวมและงบที่จำแนกตามกองทุน มีแผนการเงินที่มั่นคงเป็นหลักประกันได้ว่า คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนจะสามารถจัดการศึกษาได้ตามพันธกิจและเป้าหมายที่กำหนดไว้ รวมทั้งสอดคล้องกับแผนการพัฒนาในอนาคตเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนและผู้ให้บริการอุดมศึกษา คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการจัดทำรายงานการเงินที่แสดงถึงการได้มาของรายได้ รายรับ การจัดสรร การใช้จ่ายที่มีประสิทธิภาพและทั่วถึงเป็นธรรมอย่างชัดเจนรวมทั้งการนำรายได้ไปลงทุนภายใต้การประเมินและวิเคราะห์ความเสี่ยงมีระบบการติดตามตรวจสอบประเมินผลการปฏิบัติงานควบคู่ไปกับการใช้เงินทุกประเภทและมีระบบการติดตามตรวจสอบผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรทุกระดับ

1.4) ด้านการบริหารจัดการ : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิสัยทัศน์ค่านิยมไปสู่การปฏิบัติที่สอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และพันธกิจที่กำหนดไว้ โดยมีคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนทำหน้าที่กำกับนโยบาย การดำเนินการตามแผนการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณและทรัพย์สิน การบริหารสวัสดิการที่จัดให้กับนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ รวมทั้งกำกับติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงานให้เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับและกฎหมายที่กำหนดไว้มีการเผยแพร่ผลการกำกับการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและการบริหารจัดการของผู้บริหารทุกระดับสู่ประชาคมภายในคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่ประกอบด้วยหลักความโปร่งใสหลักความรับผิดชอบหลักการตรวจสอบได้หลักการมีส่วนร่วมและหลักความคุ้มค่า

2) มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน ประกอบด้วยมาตรฐานย่อยด้านต่าง ๆ 4 ด้าน

2.1) ด้านการผลิตบัณฑิต : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนดำเนินการรับนักศึกษาเข้าเรียนที่มีคุณสมบัติและจำนวนตรงตามแผนการรับนักศึกษาและสอดคล้องกับเป้าหมายการผลิตบัณฑิตอย่างมีคุณภาพ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนผลิตบัณฑิตได้ตาม

คุณลักษณะจุดเน้นของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนตรงตามเป้าหมายที่กำหนด และจัดให้มีข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเผยแพร่ต่อสาธารณะในเรื่องหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนคณาจารย์ที่ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการพัฒนาการเรียนรู้ทั้งในและนอกหลักสูตรและตอบสนองความต้องการของนักศึกษา

2.2) ด้านการวิจัย : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการดำเนินพันธกิจด้านการวิจัยอย่างมีคุณภาพประสิทธิภาพและภายใต้จุดเน้นเฉพาะโดยมีการดำเนินการตามนโยบายแผนงบประมาณมีการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนคณาจารย์ นักวิจัย บุคลากร ให้มีสมรรถนะในการทำวิจัยส่งเสริมและสร้างเครือข่ายการทำวิจัยกับหน่วยงานภายนอกคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน/มหาวิทยาลัยเพื่อให้ได้ผลงานวิจัยผลงานประดิษฐ์และงานริเริ่มสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพมีประโยชน์สนองยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมได้ในวงกว้างและก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณชน

2.3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการให้บริการทางวิชาการที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายทั้งในวงกว้างและกลุ่มเป้าหมายที่เฉพาะเจาะจงทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งอาจให้บริการโดยการใช้ทรัพยากรร่วมกันทั้งในระดับมหาวิทยาลัยและระดับบุคคลได้ในหลายลักษณะ อาทิ การให้คำปรึกษา การศึกษาวิจัย การค้นคว้า เพื่อแสวงหาคำตอบให้กับสังคม การให้บริการฝึกอบรมหลักสูตรระยะสั้นต่างๆ การจัดให้มีการศึกษาต่อเนื่องบริการแก่ประชาชนทั่วไปการให้บริการทางวิชาการนี้สามารถจัดในรูปแบบของการให้บริการแบบให้เปล่าหรือเป็นการให้บริการเชิงพาณิชย์ที่ให้ผลตอบแทนเป็นรายได้หรือเป็นข้อมูลย้อนกลับมาพัฒนาและปรับปรุงเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

2.4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม : คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของชาติทั้งในระดับหน่วยงานและระดับสถาบันมีระบบและกลไกในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ศิลปะและวัฒนธรรมเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการเรียนการสอนโดยตรงหรือโดยอ้อมเพื่อให้ผู้เรียนและบุคลากรของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนได้รับการปลูกฝังให้มีความรู้ตระหนักถึงคุณค่าเกิดความซาบซึ้งและมีสุนทรียะต่อศิลปะและวัฒนธรรมของชาติสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องจรรโลงความดีงามในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพมีวิถีชีวิตที่ปรารถนาและเรียนรู้วิธีการจัดการวัฒนธรรมและวิถีชีวิตที่ไม่พึงปรารถนาได้ คณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนมีการควบคุมการดำเนินงานด้านนี้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพตามเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรมของคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอน

ดังนั้น ในการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจึงสามารถกระจายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ 9 ด้าน ลงในมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาย่อยแต่ละด้านเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในของมหาวิทยาลัยแต่ละแห่งดังปรากฏในตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 มาตรฐานคณะ/หน่วยงานเทียบเท่าคณะที่มีการเรียนการสอนและตัวบ่งชี้ที่ใช้ประเมิน
คุณภาพตามมาตรฐาน

มุมมองด้านบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ด้าน			
	ปัจจัยนำเข้า	กระบวนการ	ผลผลิตหรือผลลัพธ์	รวม
1.มาตรฐานด้านศักยภาพและ ความพร้อมในการจัดการศึกษา (1) ด้านกายภาพ (2) ด้านวิชาการ (3) ด้านการเงิน (4) ด้านการบริหารจัดการ	ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 ตัวบ่งชี้ที่ 2.2 และ 2.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.1, 2.4, 2.6 ตัวบ่งชี้ที่ 8.1 ตัวบ่งชี้ที่ 1.1, 7.1, 7.2, 7.3, 7.4 และ 9.1	ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14 ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 12, 13	1 5+1 1 6+2
2.มาตรฐานด้านการ ดำเนินการตามภารกิจ ของสถาบันอุดมศึกษา (1) ด้านการผลิตบัณฑิต (2) ด้านการวิจัย (3) ด้านการให้บริการทาง วิชาการแก่สังคม (4) ด้านการทํานุบำรุง ศิลปะและวัฒนธรรม	ตัวบ่งชี้ที่ 4.3	ตัวบ่งชี้ที่ 2.7, 3.1 และ 3.2 ตัวบ่งชี้ที่ 4.1 และ 4.2 ตัวบ่งชี้ที่ 5.1 และ 5.2 ตัวบ่งชี้ที่ 6.1	ตัวบ่งชี้ที่ 2.8 และตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1, 2, 3 และ 4 ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 5, 6 และ 7 ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 8, 9 ตัวบ่งชี้สมศ.ที่ 10 และ 11	4+4 3+3 2+2 1+2
รวม	4	18	1+14	23+14

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. กฎกระทรวงว่าด้วยการขอให้รับรองและการรับรองวิทยฐานะของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2551.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2553. กฎกระทรวงว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพ
การศึกษา พ.ศ. 2553. ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 127 ตอนที่ 23 ก วันที่ 2 เมษายน 2553.
หน้า 22-35

กระทรวงศึกษาธิการ. 2552. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2549. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานการอุดมศึกษา
พ.ศ. 2549.

กระทรวงศึกษาธิการ. 2551. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่องมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา
พ.ศ. 2551.

กองบริการการศึกษา, สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2543. มาตรฐานกิจการนักศึกษา.

เกียรติก้อง ใจเจริญวงศ์ศักดิ์และคณะ. 2548. รายงานการวิจัยการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับ
การจัดการเรียนรู้เน้นตัวผู้เรียนเป็นสำคัญ ตั้งแต่ พ.ศ. 2542-2547” รายงานการวิจัยเสนอต่อ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์และคณะ. 2548. ดัชนีบ่งชี้และเกณฑ์ประเมินคุณภาพด้านการทำนุบำรุง
ศิลปวัฒนธรรม: รายงานการวิจัยเสนอต่อสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (องค์การมหาชน). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สแควร์ปริ้นซ์ 93 จำกัด.

ไพฑูริย์ สินลารัตน์. 2549. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย. รายงาน
การวิจัยเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

วิจิตร ศรีสอาน. 2518. หลักการอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักนายกรัฐมนตรี. 2542. พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. กรอบแผนอุดมศึกษา
ระยะยาว 15 ปีฉบับที่ 2 (พ.ศ.2551 – 2565). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2552. คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์การ
ภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance
Rating). กรุงเทพฯ : บริษัทพีเอ็มเอไอ จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. 2552. คู่มือนโยบายการกำกับดูแลองค์กรที่ดี.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2541. แนวทางปฏิบัติจรรยาบรรณนักวิจัย.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ. 2552. นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ

(พ.ศ. 2551-2554).

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2549. คู่มือ การประเมิน
คุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : บริษัทจุดทองจำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ. 2548. มาตรฐานการศึกษาของชาติ.

กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหายบล็อกและการพิมพ์.

สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2549.

มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด
ภาพพิมพ์.

ภาษาอังกฤษ

Mackinnon, K.R. S.H. Walker & D. Davis. 2000 . **Benchmarking Manual for Australia Universities**, Higher Education Division, Department of Education. Training and Youth Affairs.

ภาคผนวก ก ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผนติดตามและทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตรตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติหรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)
(3) มีรายละเอียดของรายวิชาและรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ. 4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชาและรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วันหลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตรตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วันหลังปีการศึกษา
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.3 และ มคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนกลยุทธ์การสอนหรือการประเมินผลการเรียนรู้จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคนได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน
(9) อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการและ/หรือวิชาชีพอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการและ/หรือวิชาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี
(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนน เต็ม 5.0

หมายเหตุ : มหาวิทยาลัยอาจกำหนดตัวบ่งชี้เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับพันธกิจและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยหรือกำหนดเป้าหมายการดำเนินงานที่สูงขึ้นเพื่อการยกระดับมาตรฐานของตนเองโดยกำหนดไว้ในรายละเอียดของหลักสูตร ทั้งนี้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยทุกระดับคุณวุฒิต้องมีการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมายตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี จึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติโดยเกณฑ์การประเมินผ่านคือมีการดำเนินงานตามข้อ 1-5 และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี

ภาคผนวก ข

ตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ

- ประเภทสถาบัน ☐ กลุ่ม ก วิทยาลัยชุมชน
- ☐ กลุ่ม ข สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- ☐ กลุ่ม ค สถาบันเฉพาะทาง
- ☐ ค 1 สถาบันที่เน้นระดับบัณฑิตศึกษา
- ☐ ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี
- ☐ กลุ่ม ง สถาบันที่เน้นการวิจัยขั้นสูงและผลิตบัณฑิตระดับบัณฑิตศึกษา
โดยเฉพาะระดับปริญญาเอก

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์	
		ตัวหาร	(% หรือสัดส่วน)	
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7				
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14				

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส 1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ตามองค์ประกอบคุณภาพ(ต่อ)

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน (ตามเกณฑ์ สกอ.)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์	
		ตัวหาร	(%หรือสัดส่วน)	
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9				
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3				
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12				
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13				
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1				
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1				

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือ ระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ส 2 ผลการประเมินตนเองตามองค์ประกอบคุณภาพ

ประเภทสถาบัน : ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 3 ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน : ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานที่ 2 ก มาตรฐานที่ 2 ข						
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 4 ผลการประเมินตนเองตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

ประเภทสถาบัน : ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

องค์ประกอบ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
ค่านักศึกษาและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย						
ด้านกระบวนการภายใน						
ด้านการเงิน						
ด้านบุคลากรการเรียนรู้และนวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุก องค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ส 5 ผลการประเมินตนเองตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ประเภทสถาบัน : ค 2 สถาบันที่เน้นระดับปริญญาตรี

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
					0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	
1. มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา						
(1) ด้านกายภาพ						
(2) ด้านวิชาการ						
(3) ด้านการเงิน						
(4) ด้านการบริหารจัดการ						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1						
2. มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา						
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2) ด้านการวิจัย						
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม						
(4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.1 ผลการประเมินรายตัวบ่งชี้ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา¹

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน โดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
		ตัวหาร			
ตัวบ่งชี้ที่ 1.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.3					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.4					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.5					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.6					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.7					
ตัวบ่งชี้ที่ 2.8					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 1					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 2					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 3					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 4					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 14					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 3.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 4.3					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 5					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 6					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 7					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 5.2					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 8					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 9					
ตัวบ่งชี้ที่ 6.1					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 10					

ตัวบ่งชี้คุณภาพ	เป้าหมาย	ผลการดำเนินงาน ¹		คะแนนการประเมิน โดยคณะกรรมการ (เกณฑ์ สกอ.)	หมายเหตุ (เหตุผลของการประเมินที่ต่างจากที่ระบุใน SAR)
		ตัวตั้ง	ผลลัพธ์ (%หรือสัดส่วน)		
		ตัวหาร			
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 11					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.2					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.3					
ตัวบ่งชี้ที่ 7.4					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 12					
ตัวบ่งชี้ สมศ.ที่ 13					
ตัวบ่งชี้ที่ 8.1					
ตัวบ่งชี้ที่ 9.1					

¹ ให้ระบุเป็นตัวเลขที่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ใช้ประเมินสำหรับตัวบ่งชี้ นั้น ๆ เช่น ระบุเป็นค่าร้อยละ หรือระบุเป็นสัดส่วน หรือระบุเป็นคะแนน หรือระบุเป็นจำนวน หรือระบุเป็นข้อ

ตาราง ป.2 ผลการประเมินตามองค์ประกอบคุณภาพ

องค์ประกอบคุณภาพ	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
องค์ประกอบที่ 1						
องค์ประกอบที่ 2						
องค์ประกอบที่ 3						
องค์ประกอบที่ 4						
องค์ประกอบที่ 5						
องค์ประกอบที่ 6						
องค์ประกอบที่ 7						
องค์ประกอบที่ 8						
องค์ประกอบที่ 9						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกองค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.3 ผลการประเมินตามมาตรฐานการอุดมศึกษา

มาตรฐาน อุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
มาตรฐานที่ 1						
มาตรฐานที่ 2 ก						
มาตรฐานที่ 2 ข						
มาตรฐานที่ 3						
เฉลี่ยรวมทุกตัว บ่งชี้ของทุก องค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.4 ผลการประเมินตามมุมมองด้านการบริหารจัดการ

มาตรฐาน อุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
1. ด้านนักศึกษา และผู้มีส่วน ได้ส่วนเสีย						
2. ด้านกระบวนการ ภายใน						
3. ด้านการเงิน						
4. ด้านบุคลากร การเรียนรู้และ นวัตกรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัว บ่งชี้ของทุก องค์ประกอบ						
ผลการประเมิน						

ตาราง ป.5 ผลการประเมินตามมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	คะแนนการประเมินเฉลี่ย				ผลการประเมิน 0.00 – 1.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุงเร่งด่วน 1.51 – 2.50 การดำเนินงานต้องปรับปรุง 2.51 – 3.50 การดำเนินงานระดับพอใช้ 3.51 – 4.50 การดำเนินงานระดับดี 4.51 – 5.00 การดำเนินงานระดับดีมาก	หมายเหตุ
	I	P	O	รวม		
1.มาตรฐานด้านศักยภาพและความพร้อมในการจัดการศึกษา						
(1) ด้านกายภาพ						
(2) ด้านวิชาการ						
(3) ด้านการเงิน						
(4) ด้านการบริหารจัดการ						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 1						
2.มาตรฐานด้านการดำเนินการตามภารกิจของสถาบันอุดมศึกษา						
(1) ด้านการผลิตบัณฑิต						
(2) ด้านการวิจัย						
(3) ด้านการให้บริการทางวิชาการแก่สังคม						
(4) ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของมาตรฐานที่ 2						
เฉลี่ยรวมทุกตัวบ่งชี้ของทุกมาตรฐาน						
ผลการประเมิน						

ภาคผนวก ค

ข้อมูลพื้นฐาน

(common data set)

ข้อมูลพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2556 คณะ.....

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
องค์ประกอบที่ 1 ปรัชญา ปณิธาน วัตถุประสงค์และแผนเนิการ			
1	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ	ตัวบ่งชี้	
2	จำนวนตัวบ่งชี้ของแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ ที่บรรลุ	ตัวบ่งชี้	
องค์ประกอบที่ 2 การผลิตบัณฑิต			
3	จำนวนหลักสูตรที่เปิดสอนทั้งหมด	หลักสูตร	
4	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
5	- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ก	หลักสูตร	
6	- -ระดับปริญญาโทที่มีเฉพาะแผน ข	หลักสูตร	
7	- -ระดับปริญญาโท ที่มีทั้งแผน ก และ แผน ข อยู่ในเอกสารหลักสูตรฉบับเดียวกัน	หลักสูตร	
8	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
9	จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาโท แผน ก ที่มึนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในแผน ก	หลักสูตร	
10	จำนวนหลักสูตรระดับปริญญาเอก ที่มึนักศึกษาลงทะเบียนเรียน	หลักสูตร	
11	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF	หลักสูตร	
12	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
13	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
14	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
15	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF และมีการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ครบถ้วน	หลักสูตร	
16	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
17	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
18	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
19	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนทั้งหมด	หลักสูตร	
20	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
21	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
22	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
23	จำนวนหลักสูตรวิชาชีพที่เปิดสอนและได้รับการรับรองหลักสูตรจากองค์กรวิชาชีพทั้งหมด	หลักสูตร	
24	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
25	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
26	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
27	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ยังไม่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF แต่เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2548 ครบถ้วน	หลักสูตร	
28	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
29	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
30	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
31	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF ที่มีผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ผ่านเกณฑ์การประเมิน 5 ข้อแรก และอย่างน้อยร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปี)	หลักสูตร	
32	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
33	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
34	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
35	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติตามกรอบ TQF ที่มีผลการประเมินตามตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานฯ ผ่านเกณฑ์การประเมินครบทุกตัวบ่งชี้	หลักสูตร	
36	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
37	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
38	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
39	จำนวนหลักสูตรสาขาวิชาชีพที่มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร	หลักสูตร	
40	- -ระดับปริญญาตรี	หลักสูตร	
41	- -ระดับปริญญาโท	หลักสูตร	
42	- -ระดับปริญญาเอก	หลักสูตร	
43	จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมดทุกระดับการศึกษา	คน	
44	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาตรี	คน	
45	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท	คน	
46	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (แผน ก)	คน	
47	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาโท (แผน ข)	คน	
48	- -จำนวนนักศึกษาปัจจุบันทั้งหมด - ระดับปริญญาเอก	คน	
49	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดรวม ทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ	คน	
50	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	คน	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
51	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า	คน	
52	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ วุฒิปริญญาเอกหรือเทียบเท่า	คน	
53	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกปีการศึกษาที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของ ร้อยละฯ)	ร้อยละ	
54	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์	คน	
55	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	คน	
56	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	คน	
57	- จำนวนอาจารย์ประจำ (ที่ไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ) ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	คน	
58	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์	คน	
59	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	คน	
60	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	คน	
61	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	คน	
62	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์	คน	
63	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	คน	
64	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	คน	
65	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	คน	
66	จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมดที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์	คน	
67	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาตรี หรือเทียบเท่า	คน	
68	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาโท หรือเทียบเท่า	คน	
69	- จำนวนอาจารย์ประจำตำแหน่งศาสตราจารย์ ที่มีวุฒิปริญญาเอก หรือเทียบเท่า	คน	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
70	ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของปีที่ผ่านมา (กรณีที่เลือกใช้เกณฑ์ประเมินเป็นค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละ)	ร้อยละ	
71	จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาเทียบเท่า (FTES) รวมทุกหลักสูตร	คน	
72	- ระดับปริญญาตรี	คน	
73	- ระดับปริญญาโท	คน	
74	- ระดับปริญญาเอก	คน	
75	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จัดบริการให้นักศึกษา	เครื่อง	
76	จำนวน Notebook และ Mobile Device ต่างๆ ของนักศึกษาที่มีการลงทะเบียนการใช้ Wi-Fi กับสถาบัน	เครื่อง	
77	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
78	ผลการประเมินคุณภาพการให้บริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานักศึกษา อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
79	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อาทิ งานทะเบียนนักศึกษาผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
80	ผลการประเมินคุณภาพในการให้บริการสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อาทิ ประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่างๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
81	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ 1)	คน	
82	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจเรื่องการทำงาน	คน	
83	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้งานทำหลังสำเร็จการศึกษา (ไม่นับรวมผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระ)	คน	
84	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ประกอบอาชีพอิสระ	คน	
85	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา	คน	
86	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีกิจการของตนเองที่มีรายได้ประจำอยู่แล้ว	คน	
87	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา	คน	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
88	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่อุปสมบท	คน	
89	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่เกณฑ์ทหาร	คน	
90	เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือน ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ได้ งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ (ค่าเฉลี่ย)	บาท	
91	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ 2, 16.2)	คน	
92	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโททั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ 2, 16.2)	คน	
93	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกทั้งหมด (ที่จัดเก็บข้อมูล สำหรับ สมศ 2, 16.2)	คน	
94	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คน	
95	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
96	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาตรีตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
97	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คน	
98	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
99	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโทตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
100	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณภาพตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	คน	
101	ผลการประเมินโดย Exit Exam ในกลุ่มสาขาวิชาที่จบการศึกษาระดับ ปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
102	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอกตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
103	ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต ตามกรอบ TQF	ค่าเฉลี่ย	
104	จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมิน ตามกรอบ TQF ทั้งหมด	คน	
105	ผลการประเมินจากความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตระดับปริญญา ตรี โท เอก ตามกรอบ TQF เฉลี่ย (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
106	จำนวนรวมของบทความวิจัยที่เป็นผลจากวิทยานิพนธ์ หรือบทความจากสารนิพนธ์ หรือบทความจากศิลปนิพนธ์ [ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท ที่ผ่านการกลั่นกรอง (peer review) โดยมีบุคคลภายนอกสถาบันร่วมเป็นกรรมการพิจารณาด้วย]	เรื่อง	
107	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่สู่สาธารณะในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง	เรื่อง	
108	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ (proceedings)	เรื่อง	
109	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ (proceedings) หรือมีการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติ	เรื่อง	
110	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ	เรื่อง	
111	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท)	ชิ้นงาน	
112	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด	ชิ้นงาน	
113	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	ชิ้นงาน	
114	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	ชิ้นงาน	
115	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	ชิ้นงาน	
116	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	ชิ้นงาน	
117	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด (ปีการศึกษาที่เป็นวงรอบประเมิน)	คน	
118	จำนวนรวมของบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก)	เรื่อง	
119	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่นับซ้ำกับค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
120	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
121	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
122	- -จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) หรือ ISI หรือ Scopus (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
123	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่เผยแพร่ (ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาเอก)	ชิ้นงาน	
124	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพจน์ที่ได้รับการเผยแพร่ระดับสถาบันหรือจังหวัด	ชิ้นงาน	
125	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพจน์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ	ชิ้นงาน	
126	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพจน์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ	ชิ้นงาน	
127	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินพจน์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน	ชิ้นงาน	
128	- -จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ	ชิ้นงาน	
129	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด (ปีการศึกษาที่เป็นวงรอบประเมิน)	คน	
130	(สบข.)จำนวนนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาภายในเวลาที่กำหนดในหลักสูตร	คน	
131	(สบข.) จำนวนนักศึกษารับเข้าทั้งหมด (รหัสเดียวกัน)	คน	
132	(สบข.) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบผ่านใบอนุญาตประกอบวิชาชีพภายใน 1 ปี	คน	
133	(สบข.) จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษาเดียวกัน	คน	
134	จำนวนรายวิชาที่เปิดสอนทั้งหมดในปีการศึกษานั้น	รายวิชา	
135	- -ระดับปริญญาตรี	รายวิชา	
136	- -ระดับปริญญาโท	รายวิชา	
137	- -ระดับปริญญาเอก	รายวิชา	
138	จำนวนรายวิชาที่มีการประเมินความพึงใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอน	รายวิชา	
139	- -ระดับปริญญาตรี	รายวิชา	
140	- -ระดับปริญญาโท	รายวิชา	
141	- -ระดับปริญญาเอก	รายวิชา	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
142	จำนวนรายวิชาที่มีผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนฯ ที่น้อยกว่า 3.51	รายวิชา	
143	- -ระดับปริญญาตรี	รายวิชา	
144	- -ระดับปริญญาโท	รายวิชา	
145	- -ระดับปริญญาเอก	รายวิชา	
146	(สพล.) จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้งานทำตรงสาขาวิชาหรือทำงานในสถานประกอบการที่ดำเนินงานเกี่ยวข้องภายใน 1 ปี	คน	
147	(สพล.) การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับชาติ	คน	
148	(สพล.) ได้รับรางวัลที่ 3 จากการแข่งขันกีฬาระดับชาติ/ การเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	รางวัล	
149	(สพล.) ได้รับรางวัลที่ 2 จากการแข่งขันกีฬาระดับชาติ/ ได้รับรางวัล ที่ 3 จากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	รางวัล	
150	(สพล.) ได้รับรางวัลที่ 1 จากการแข่งขันกีฬาระดับชาติ/ ได้รับรางวัล ที่ 2 จากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	รางวัล	
151	(สพล.) ได้รับรางวัลที่ 1 จากการแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ	รางวัล	
องค์ประกอบที่ 3 กิจกรรมการพัฒนานักศึกษา			
152	ผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการให้คำปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวการใช้ชีวิตแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
153	ผลการประเมินคุณภาพของการให้บริการข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
154	ผลการประเมินคุณภาพของการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาประสบการณ์ทางวิชาการและวิชาชีพแก่นักศึกษา (จากคะแนนเต็ม 5)	ค่าเฉลี่ย	
องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย			
155	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์	คน	
156	จำนวนอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำที่ได้รับความรู้ด้านจรรยาบรรณการวิจัย	คน	
157	จำนวนผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่มีการยื่นการจดทะเบียนสิทธิบัตรหรืออนุสิทธิบัตร	เรื่อง	
158	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายในสถาบัน	บาท	
159	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	บาท	
160	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	บาท	
161	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	บาท	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
162	จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์จากภายนอกสถาบัน	บาท	
163	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	บาท	
164	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	บาท	
165	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	บาท	
166	จำนวนอาจารย์ประจำที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	คน	
167	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คน	
168	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	คน	
169	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คน	
170	จำนวนนักวิจัยประจำที่ปฏิบัติงานจริง (ไม่นับรวมผู้ลาศึกษาต่อ)	คน	
171	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คน	
172	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	คน	
173	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คน	
174	จำนวนอาจารย์ประจำที่ลาศึกษาต่อ	คน	
175	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คน	
176	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	คน	
177	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คน	
178	จำนวนนักวิจัยประจำที่ลาศึกษาต่อ	คน	
179	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	คน	
180	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	คน	
181	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	คน	
182	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ/ระดับนานาชาติ หรือตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
183	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
184	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
185	- กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
186	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับชาติที่มีชื่อปรากฏในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
187	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
188	- กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
189	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
190	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติที่มีชื่อปรากฏอยู่ในประกาศของ สมศ. (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
191	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
192	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
193	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
194	จำนวนบทความวิจัยฯ ที่ตีพิมพ์ในวารสารวิชาการที่มีชื่อปรากฏในฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank :www.scimagojr.com) หรือ ISI หรือ Scopus (จำนวนบทความที่นับในค่าน้ำหนักนี้ จะต้องไม่ซ้ำกับที่นับในค่าน้ำหนักอื่นๆ)	เรื่อง	
195	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
196	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
197	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
198	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับสถาบันหรือจังหวัด (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	เรื่อง	
199	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
200	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
201	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
202	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับชาติ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	เรื่อง	
203	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
204	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
205	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
206	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	เรื่อง	
207	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
208	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
209	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
210	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับภูมิภาคอาเซียน (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัยประจำ)	เรื่อง	
211	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
212	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
213	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
214	จำนวนผลงานสร้างสรรค์ที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ (ผลงานของอาจารย์ประจำและนักวิจัย ประจำ)	เรื่อง	
215	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	เรื่อง	
216	- -กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ	เรื่อง	
217	- -กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	เรื่อง	
218	จำนวนรวมของผลงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์	เรื่อง	
219	จำนวนรวมของผลงานสร้างสรรค์ที่นำไปใช้ประโยชน์	เรื่อง	
220	จำนวนรวมของผลงานวิชาการที่ได้รับการรับรองคุณภาพ	เรื่อง	
221	- -บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติ	เรื่อง	
222	- -บทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ	เรื่อง	
223	- -ตำราหรือหนังสือที่มีการประเมินผ่านตามเกณฑ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่สถานศึกษากำหนด (ผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน)	เรื่อง	
224	- -ตำราหรือหนังสือที่ใช้ในการขอผลงานทางวิชาการและผ่านการพิจารณาตามเกณฑ์การขอตำแหน่งทางวิชาการแล้ว หรือตำราหรือหนังสือที่มีคุณภาพสูงมีผู้ทรงคุณวุฒิตรวจอ่านตามเกณฑ์ขอตำแหน่งทางวิชาการ (ผลงานจะต้องเกินร้อยละ ๕๐ ของชิ้นงาน)	เรื่อง	
องค์ประกอบที่ 5 การบริการวิชาการแก่สังคม			
225	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการตามแผนที่สถาบันอนุมัติ	โครงการ/กิจกรรม	
226	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา เฉพาะการเรียนการสอน	โครงการ/กิจกรรม	
227	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา เฉพาะการวิจัย	โครงการ/กิจกรรม	
228	จำนวนโครงการ/กิจกรรมบริการวิชาการ ที่นำมาใช้ในการพัฒนา ทั้งการเรียนการสอนและการวิจัย	โครงการ/กิจกรรม	
องค์ประกอบที่ 6 การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม			
229	ระดับความพึงพอใจของบุคลากรและนักศึกษาที่เกี่ยวกับประเด็น ๑ - ๔ ไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕	ค่าเฉลี่ย	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
องค์ประกอบที่ 7 การบริหารและการจัดการ			
230	คะแนนผลการประเมินผลการดำเนินงานของสภาสถาบัน (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
231	คะแนนการประเมินผลผู้บริหารโดยคณะกรรมการที่สภาสถาบันแต่งตั้ง (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
องค์ประกอบที่ 97			
232	ผลการประเมินความเห็นของบุคลากร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสถาบันที่สอดคล้องกับอัตลักษณ์ (จากคะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
233	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	คน	
234	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาตรีที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
235	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาโทที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	คน	
236	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาโทที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
237	จำนวนบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	คน	
238	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตระดับปริญญาเอกที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
239	ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์	คะแนนรวม	
240	จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ ทั้งหมด	คน	
241	ค่าเฉลี่ยของคะแนนประเมินบัณฑิตที่มีคุณลักษณะตามอัตลักษณ์ (คะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
242	ผลการประเมินความพึงพอใจของบุคลากรที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามจุดเน้น และจุดเด่น หรือความเชี่ยวชาญเฉพาะของสถานศึกษา (จากคะแนนเต็ม ๕)	ค่าเฉลี่ย	
องค์ประกอบที่ 98			
243	จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาต่างประเทศทั้งหมด	คน	
244	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเกาหลี	คน	
245	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเขมร	คน	
246	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาจีน กลาง	คน	
247	- จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาญี่ปุ่น	คน	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
248	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาทมิฬ	คน	
249	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาพม่า	คน	
250	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษา ฟิลิปปิน	คน	
251	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลายู	คน	
252	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษามลาโย	คน	
253	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาลาว	คน	
254	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาเวียดนาม	คน	
255	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอังกฤษ	คน	
256	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาอินโดนีเซีย	คน	
257	- -จำนวนนักศึกษาที่เข้าสอบภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศ อาเซียนอื่นๆ	คน	
258	จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาต่างประเทศที่กำหนดทั้งหมด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
259	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาเกาหลีที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนน เต็ม)	คน	
260	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาเขมรที่กำหนด(ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนน เต็ม)	คน	
261	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาจีนกลางที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของ คะแนนเต็ม)	คน	
262	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนน เต็ม)	คน	
263	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาทมิฬที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนน เต็ม)	คน	
264	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้าน ภาษาพม่าที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนน เต็ม)	คน	

ที่	รายการ	หน่วยนับ	คณะ....
265	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาฟิลิปปินที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
266	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามลายูที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
267	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษามลายูที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
268	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาลาวที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
269	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาเวียดนามที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
270	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอังกฤษที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
271	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาอินโดนีเซียที่กำหนด (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
272	- -จำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์การทดสอบความรู้ความสามารถด้านภาษาตามกฎหมายที่ใช้ในกลุ่มประเทศอาเซียนอื่นๆ (ได้คะแนนในระดับไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม)	คน	
องค์ประกอบที่ 99			
273	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย	กิจกรรม	
274	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมและความเป็นไทย	กิจกรรม	
275	จำนวนกิจกรรมสนับสนุนนโยบายสถานศึกษา 3D ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันภัยจากยาเสพติดทุกชนิด	กิจกรรม	